ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Στρασβούργο, 18.4.2023
COM(2023) 226 final

2023/0111 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 όσον αφορά τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, τις προϋποθέσεις εξυγίανσης και τη χρηματοδότηση για δράση εξυγίανσης

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SEC(2023) 230 final} - {SWD(2023) 225 final} - {SWD(2023) 226 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις της οδηγίας 2014/59/ΕΕ[1] (στο εξής: «οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών» ή «οδηγία BRRD») αποτελούν μέρος της δέσμης νομοθετικών μέτρων για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων, η οποία περιλαμβάνει επίσης τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014[2] (στο εξής: «κανονισμός για τον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης» ή «κανονισμός SRMR») και της οδηγίας 2014/49/ΕΕ[3] (στο εξής: «οδηγία για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων» ή «ΟΣΕΚ»).

Μολονότι το πλαίσιο διαχείρισης κρίσεων της ΕΕ είναι εδραιωμένο, παλαιότερα επεισόδια πτώχευσης τραπεζών έδειξαν ότι υπάρχει ανάγκη για βελτιώσεις. Σκοπός της μεταρρύθμισης του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων είναι να αξιοποιήσει τους στόχους του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και να εξασφαλίσει την υιοθέτηση πιο συνεκτικής προσέγγισης όσον αφορά την εξυγίανση, ώστε κάθε τράπεζα που βρίσκεται σε κρίση να μπορεί να εξέλθει από την αγορά με συντεταγμένο τρόπο, διαφυλάσσοντας παράλληλα τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και τα χρήματα των φορολογουμένων και διασφαλίζοντας την εμπιστοσύνη των καταθετών. Ειδικότερα, το υφιστάμενο πλαίσιο εξυγίανσης για τις μικρότερες και μεσαίες τράπεζες πρέπει να ενισχυθεί όσον αφορά τον σχεδιασμό, την υλοποίηση και, κυρίως, τα κίνητρα για την εφαρμογή του, ώστε να είναι δυνατή η εφαρμογή του στις εν λόγω τράπεζες με πιο αξιόπιστο τρόπο.

Πλαίσιο της πρότασης

Στον απόηχο της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης και της κρίσης δημόσιου χρέους, η ΕΕ έλαβε αποφασιστικά μέτρα, σύμφωνα με τις διεθνείς εκκλήσεις για μεταρρυθμίσεις, με στόχο τη δημιουργία ασφαλέστερου χρηματοπιστωτικού τομέα για την ενιαία αγορά της ΕΕ. Τούτο περιλάμβανε τον εφοδιασμό με τα εργαλεία και τις εξουσίες για τον ομαλό χειρισμό της πτώχευσης οποιασδήποτε τράπεζας, διατηρώντας παράλληλα τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, τα δημόσια οικονομικά και την προστασία των καταθετών. Η τραπεζική ένωση δημιουργήθηκε το 2014 και αποτελείται επί του παρόντος από δύο πυλώνες: έναν ενιαίο εποπτικό μηχανισμό (στο εξής: ΕΕΜ) και έναν Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης (στο εξής: ΕΜΕ). Ωστόσο, η τραπεζική ένωση δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμη και ελλείπει ο τρίτος πυλώνας της: ένα ευρωπαϊκό σύστημα ασφάλισης καταθέσεων (ΕΣΑΚ)[4]. Η πρόταση της

---

1 Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190).

2 Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ L 225 της 30.7.2014, σ. 1).

3 Οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 149).

4 Επιπλέον, εξακολουθεί να μην υπάρχει συμφωνία σχετικά με έναν αξιόπιστο και εύρωστο μηχανισμό για την παροχή ρευστότητας κατά την εξυγίανση στην τραπεζική ένωση, σύμφωνα με το πρότυπο που έχουν ορίσει ομότιμοι σε διεθνές επίπεδο.

Επιτροπής που εγκρίθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2015 για τη θέσπιση ΕΣΑΚ[5] εξακολουθεί να εκκρεμεί.

Η τραπεζική ένωση υποστηρίζεται από ένα ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων το οποίο, όσον αφορά τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων, αποτελείται από τρεις νομικές πράξεις της ΕΕ που εκδόθηκαν το 2014: την οδηγία BRRD, τον κανονισμό SRMR και την ΟΣΕΚ. Με την οδηγία BRRD καθορίζονται οι εξουσίες, οι κανόνες και οι διαδικασίες για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών, συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων διασυνοριακής συνεργασίας για την αντιμετώπιση διασυνοριακών πτωχεύσεων τραπεζών. Με τον κανονισμό SRMR θεσπίζεται το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (SRB) και το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΤΕ) και καθορίζονται οι εξουσίες, οι κανόνες και οι διαδικασίες για την εξυγίανση των οντοτήτων που είναι εγκατεστημένες στην τραπεζική ένωση, στο πλαίσιο του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης. Με την ΟΣΕΚ διασφαλίζεται η προστασία των καταθετών και καθορίζονται οι κανόνες για τη χρήση των κεφαλαίων του ΣΕΚ. Η οδηγία BRRD και η ΟΣΕΚ εφαρμόζονται σε όλα τα κράτη μέλη, ενώ ο κανονισμός SRMR εφαρμόζεται στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην τραπεζική ένωση.

Με τη δέσμη μέτρων του 2019 για τις τράπεζες, γνωστή και ως «δέσμη μέτρων για τη μείωση των κινδύνων», επανεξετάστηκαν η οδηγία BRRD, ο κανονισμός SRMR, ο κανονισμός για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (ΚΚΑ)[6] και η οδηγία για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (ΟΚΑ)[7]. Οι εν λόγω επανεξετάσεις περιλάμβαναν μέτρα για την υλοποίηση των δεσμεύσεων που η ΕΕ ανέλαβε σε διεθνή φόρα[8] όσον αφορά τη λήψη περαιτέρω μέτρων προς την ολοκλήρωση της τραπεζικής ένωσης, με την παροχή αξιόπιστων μέτρων μείωσης των κινδύνων για μετριασμό των απειλών κατά της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.

Τον Νοέμβριο του 2020 η Ευρωομάδα συμφώνησε για τη δημιουργία και την έγκαιρη θέσπιση κοινού μηχανισμού ασφαλείας για το ΕΤΕ από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας (ΕΜΣ)[9].

---

5 COM(2015) 586 final.

6 Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

7 Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων, την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

8 Επιτροπή της Βασιλείας για την τραπεζική εποπτεία και Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (στο εξής: ΣΧΣ). Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, *Key Attributes of effective resolution regimes for financial institutions* (Βασικά χαρακτηριστικά για αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων) (επικαιροποιημένη έκδοση 2014) και *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet* [Αρχές σχετικά με την ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης παγκόσμιων συστημικώς σημαντικών τραπεζών κατά την εξυγίανση, Όροι λειτουργίας της συνολικής ικανότητας απορρόφησης ζημιών (TLAC)] (2015).

9 Ευρωομάδα (30 Νοεμβρίου 2020), *Statement of the Eurogroup in inclusive format on the ESM reform and the early introduction of the backstop to the Single Resolution Fund* (Δήλωση της Ευρωομάδας σε διευρυμένη σύνθεση σχετικά με τη μεταρρύθμιση του ΕΜΣ και την έγκαιρη θέσπιση του μηχανισμού ασφαλείας για το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης). Η εφαρμογή του μηχανισμού θα πραγματοποιηθεί την περίοδο 2022-2024. Ωστόσο, εκκρεμεί ακόμη η επικύρωση της συμφωνίας για την τροποποίηση της Συνθήκης για τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας.

Η μεταρρύθμιση της διαχείρισης κρίσεων και της ασφάλισης των καταθέσεων (CMDI) και οι ευρύτερες επιπτώσεις στην τραπεζική ένωση

Σε συνδυασμό με τη μεταρρύθμιση του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων, μια ολοκληρωμένη τραπεζική ένωση, συμπεριλαμβανομένου του τρίτου πυλώνα του, του ΕΣΑΚ, θα προσφέρει υψηλότερο επίπεδο χρηματοοικονομικής προστασίας και εμπιστοσύνης στα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις της ΕΕ, θα αυξήσει την εμπιστοσύνη και θα ενισχύσει τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα ως αναγκαίες προϋποθέσεις ανάπτυξης, ευημερίας και ανθεκτικότητας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και στην ΕΕ, γενικότερα. Η Ένωση Κεφαλαιαγορών συμπληρώνει την τραπεζική ένωση, καθώς και οι δύο πρωτοβουλίες είναι απαραίτητες για τη χρηματοδότηση της διττής μετάβασης (ψηφιακή και πράσινη), την ενίσχυση του διεθνούς ρόλου του ευρώ και την ενδυνάμωση της ανοικτής στρατηγικής αυτονομίας της ΕΕ και της ανταγωνιστικότητάς της σε έναν μεταβαλλόμενο κόσμο, λαμβάνοντας ιδιαιτέρως υπόψη το τρέχον απαιτητικό οικονομικό και γεωπολιτικό περιβάλλον[10, 11].

Τον Ιούνιο του 2022 η Ευρωομάδα δεν συμφώνησε για την κατάρτιση πιο εμπεριστατωμένου προγράμματος εργασίας για την ολοκλήρωση της τραπεζικής ένωσης με τη συμπερίληψη του ΕΣΑΚ. Αντ' αυτού, η Ευρωομάδα κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει πιο στοχευμένες νομοθετικές προτάσεις για τη μεταρρύθμιση του πλαισίου της ΕΕ για τη διαχείριση τραπεζικών κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων σε εθνικό επίπεδο[12].

Παράλληλα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στην ετήσια έκθεσή του για το 2021 σχετικά με την τραπεζική ένωση[13], τόνισε επίσης τη σημασία της ολοκλήρωσής της με τη θέσπιση του ΕΣΑΚ και συντάχθηκε με την Επιτροπή για την υποβολή νομοθετικής πρότασης σχετικά με την επανεξέταση του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων. Παρότι το ΕΣΑΚ δεν εγκρίθηκε ρητά από την Ευρωομάδα, θα καταστήσει τη μεταρρύθμιση του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων πιο ισχυρή και θα αποφέρει συνέργειες και οφέλη αποδοτικότητας για τον κλάδο. Μια τέτοια νομοθετική δέσμη θα αποτελέσει μέρος του θεματολογίου για την ολοκλήρωση της τραπεζικής ένωσης, όπως τονίζεται στις πολιτικές κατευθύνσεις της προέδρου von der Leyen, στις οποίες υπενθυμίζεται επίσης η σημασία του ΕΣΑΚ, και όπως υποστηρίζεται τακτικά από τους ηγέτες[14].

Οι στόχοι του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων (CMDI)

Το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων σχεδιάστηκε με σκοπό τον μετριασμό των κινδύνων και τη διαχείριση της πτώχευσης ιδρυμάτων οποιουδήποτε μεγέθους, ενώ παράλληλα επιτυγχάνει τέσσερις πρωταρχικούς στόχους:

i) την προστασία της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, αποφεύγοντας παράλληλα τη μετάδοση, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτόν την πειθαρχία της αγοράς και τη συνέχεια κρίσιμων λειτουργιών για την κοινωνία·

ii) τη διασφάλιση της λειτουργίας της ενιαίας αγοράς και την εξασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού σε ολόκληρη την ΕΕ·

---

10 Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2020), *Πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2021*, τμήμα 2.3, σ. 5.

11 Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2023), *Μακροπρόθεσμη ανταγωνιστικότητα της ΕΕ:προοπτικές μετά το 2030*.

12 Ευρωομάδα (16 Ιουνίου 2022), *Eurogroup statement on the future of the Banking Union* (Δήλωση της Ευρωομάδας σχετικά με το μέλλον της τραπεζικής ένωσης).

13 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2022), *Τραπεζική Ένωση — ετήσια έκθεση για το 2021·* το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκδίδει έκθεση σχετικά με την τραπεζική ένωση κάθε έτος, αρχής γενομένης από το 2015.

14 Σύνοδος κορυφής για το ευρώ (24 Μαρτίου 2023), *Statement of the Euro Summit, meeting in inclusive format* (Δήλωση της συνόδου κορυφής για το ευρώ, συνεδρίαση σε διευρυμένη σύνθεση).

iii) τον μετριασμό της οικονομικής συμμετοχής των φορολογουμένων και την αποδυνάμωση του δίπολου τραπεζών-κρατών· και

iv) την προστασία των καταθετών και τη διασφάλιση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών.

Το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων προβλέπει ένα σύνολο μέσων που μπορούν να εφαρμοστούν στα διάφορα στάδια του κύκλου ζωής των τραπεζών που βρίσκονται σε δυσχερή θέση: δράσεις ανάκαμψης με τη στήριξη σχεδίων ανάκαμψης που καταρτίζουν οι τράπεζες· μέτρα έγκαιρης παρέμβασης· μέτρα για την πρόληψη της πτώχευσης μιας τράπεζας· σχέδια εξυγίανσης που καταρτίζουν οι αρχές εξυγίανσης· και μια εργαλειοθήκη μέτρων εξυγίανσης όταν η τράπεζα κηρύσσεται σε πτώχευση ή κινδυνεύει να πτωχεύσει και θεωρείται ότι η εξυγίανση της τράπεζας (και όχι η εκκαθάρισή της) είναι προς το δημόσιο συμφέρον. Επιπλέον, οι εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, οι οποίες βρίσκονται εκτός του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων[15], εξακολουθούν να ισχύουν για τις προβληματικές τράπεζες που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διαχείρισης στο πλαίσιο των εν λόγω εθνικών διαδικασιών, εφόσον είναι καταλληλότερες (από την εξυγίανση) και δεν θίγουν το δημόσιο συμφέρον ούτε θέτουν σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

Το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων αποσκοπεί στην παροχή ενός συνδυασμού πηγών χρηματοδότησης για τη διαχείριση πτωχεύσεων με οικονομικά αποδοτικό τρόπο, στην προστασία της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και των καταθετών και στη διατήρηση της πειθαρχίας της αγοράς, μειώνοντας παράλληλα τη χρήση του δημόσιου προϋπολογισμού και, τελικά, το κόστος για τους φορολογούμενους. Το κόστος εξυγίανσης της τράπεζας καλύπτεται πρώτα από τους ίδιους πόρους της τράπεζας, δηλαδή κατανέμεται στους μετόχους και τους πιστωτές της ίδιας της τράπεζας (που αποτελούν την εσωτερική ικανότητα απορρόφησης ζημιών της τράπεζας), κάτι που μειώνει επίσης τον ηθικό κίνδυνο και βελτιώνει την πειθαρχία της αγοράς. Εάν χρειαστεί, μπορεί να συμπληρωθεί με κεφάλαια από συστήματα εγγύησης των καταθέσεων (στο εξής: ΣΕΚ) και από χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (εθνικά ταμεία εξυγίανσης ή το ΕΤΕ στην τραπεζική ένωση). Τα ταμεία αυτά χρηματοδοτούνται με συνεισφορές όλων των τραπεζών, ανεξάρτητα από το μέγεθός τους και το επιχειρηματικό τους μοντέλο. Στην τραπεζική ένωση, οι κανόνες αυτοί ενσωματώθηκαν περαιτέρω μέσω της ανάθεσης στο Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης της διαχείρισης και της εποπτείας του ΕΤΕ, το οποίο χρηματοδοτείται από συνεισφορές του κλάδου στα συμμετέχοντα κράτη μέλη της τραπεζικής ένωσης. Ανάλογα με το εργαλείο που εφαρμόζεται σε μια τράπεζα που βρίσκεται σε δυσχερή θέση (π.χ. προληπτικά μέτρα, μέτρα προφύλαξης, μέτρα εξυγίανσης ή εναλλακτικά μέτρα στο πλαίσιο εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας) και τις συγκεκριμένες λεπτομέρειες της υπόθεσης, μπορεί να είναι απαιτείται έλεγχος των κρατικών ενισχύσεων[16] για παρεμβάσεις από ένα ταμείο εξυγίανσης / το ΕΤΕ, ένα ΣΕΚ ή δημόσια χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό.

---

15 Οι εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν είναι εναρμονισμένες. Ωστόσο, η απόφαση της αρχής εξυγίανσης σχετικά με την υπαγωγή μιας προβληματικής τράπεζας σε εξυγίανση, η οποία απαιτεί σύγκριση μεταξύ των διαδικασιών εξυγίανσης και των εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας (αξιολόγηση δημόσιου συμφέροντος), αποτελεί μέρος του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων. Εάν μια αρχή εξυγίανσης αποφασίσει να μη θέσει υπό εξυγίανση μια προβληματική τράπεζα, η υπόθεση αντιμετωπίζεται στη συνέχεια σε εθνικό επίπεδο, όπου πραγματοποιείται η αξιολόγηση για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας ή άλλων τύπων διαδικασιών εκκαθάρισης, σύμφωνα με τις ειδικές λεπτομέρειες των εθνικών καθεστώτων αφερεγγυότητας.

16 Οι κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις είναι άρρηκτα συνδεδεμένοι και συμπληρωματικοί με το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων. Οι κανόνες αυτοί δεν αποτελούν

Αιτιολόγηση της πρότασης

Παρά την πρόοδο που έχει επιτευχθεί από το 2014, η εξυγίανση σπανίως εφαρμόζεται, ιδίως στην τραπεζική ένωση. Όσον αφορά το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων, εντοπίστηκαν τομείς για περαιτέρω ενίσχυση και προσαρμογή σε σχέση με τον σχεδιασμό, την υλοποίηση και, κυρίως, τα κίνητρα για την εφαρμογή του.

Μέχρι σήμερα, η κατάσταση πολλών προβληματικών τραπεζών μικρότερου ή μεσαίου μεγέθους αντιμετωπίστηκε στο πλαίσιο εθνικών καθεστώτων που συχνά περιλαμβάνουν την οικονομική συμμετοχή των φορολογουμένων (διάσωση με δημόσιους πόρους) αντί της χρήσης των διχτυών ασφαλείας που χρηματοδοτούνται από τον κλάδο, όπως το ΕΤΕ στην τραπεζική ένωση, το οποίο μέχρι στιγμής δεν έχει χρησιμοποιηθεί κατά την εξυγίανση. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με την πρόθεση του πλαισίου όπως διαμορφώθηκε μετά την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση, η οποία οδήγησε σε σημαντική αλλαγή προτύπου από τη διάσωση με δημόσιους πόρους στη διάσωση με ίδια μέσα. Στο πλαίσιο αυτό, το ευκαιριακό κόστος των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης που χρηματοδοτούνται από όλες τις τράπεζες είναι σημαντικό.

Το πλαίσιο εξυγίανσης δεν πέτυχε πλήρως τους βασικούς πρωταρχικούς στόχους, ιδίως τη διευκόλυνση της λειτουργίας της ενιαίας αγοράς της ΕΕ στον τραπεζικό κλάδο με τη διασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού, την αντιμετώπιση διασυνοριακών και εγχώριων κρίσεων και την ελαχιστοποίηση της οικονομικής συμμετοχής των φορολογουμένων.

Οι λόγοι σχετίζονται κυρίως με την έλλειψη ευθυγράμμισης των κινήτρων κατά την επιλογή του κατάλληλου εργαλείου για τη διαχείριση προβληματικών τραπεζών, με αποτέλεσμα τη μη εφαρμογή του εναρμονισμένου πλαισίου εξυγίανσης και την προτίμηση άλλων μεθόδων. Αυτό οφείλεται συνολικά στην ευρεία διακριτική ευχέρεια κατά την εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος, στις δυσκολίες πρόσβασης σε χρηματοδότηση κατά την εξυγίανση χωρίς την επιβολή ζημιών στους καταθέτες, και στην ευκολότερη πρόσβαση σε χρηματοδότηση εκτός της εξυγίανσης. Η συνέχιση της κατάστασης αυτής ενέχει κινδύνους κατακερματισμού και μη ενδεδειγμένων αποτελεσμάτων στη διαχείριση πτωχεύσεων των τραπεζών, και ειδικότερα των μικρότερων και μεσαίων τραπεζών.

Η επανεξέταση του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων και η αλληλεπίδραση με τις εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας θα πρέπει να παράσχουν λύσεις για την αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων. Θα πρέπει επίσης να καταστήσουν δυνατή την πλήρη επίτευξη των στόχων του πλαισίου και να διασφαλίσουν την καταλληλότητά του για τον επιδιωκόμενο σκοπό για όλες τις τράπεζες στην ΕΕ, ανεξάρτητα από το μέγεθος, το επιχειρηματικό μοντέλο και τη διάρθρωση των υποχρεώσεών τους, ακόμα και για μικρότερες και μεσαίες τράπεζες, εάν αυτό απαιτείται από τις επικρατούσες συνθήκες. Η επανεξέταση θα πρέπει να αποσκοπεί στη διασφάλιση της συνεκτικής εφαρμογής των κανόνων σε όλα τα κράτη μέλη, στη διαμόρφωση καλύτερων όρων ανταγωνισμού, με παράλληλη προστασία της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και των καταθετών, στην πρόληψη της μετάδοσης και στη μείωση της οικονομικής συμμετοχής των φορολογουμένων. Ειδικότερα, το πλαίσιο θα πρέπει να βελτιωθεί ώστε να διευκολυνθεί η εξυγίανση των μικρότερων και μεσαίων τραπεζών όπως αρχικά αναμενόταν, με τον μετριασμό των

αντικείμενο της παρούσας επανεξέτασης και της παρούσας εκτίμησης επιπτώσεων. Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ των δύο πλαισίων, η Ευρωομάδα κάλεσε την Επιτροπή τον Νοέμβριο του 2020 να επανεξετάσει το πλαίσιο κρατικών ενισχύσεων για τις τράπεζες και να το συμπληρώσει παράλληλα με την επανεξέταση του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων, διασφαλίζοντας την έναρξη ισχύος του ταυτόχρονα με το επικαιροποιημένο πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων.

επιπτώσεων στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και την πραγματική οικονομία χωρίς προσφυγή σε δημόσια χρηματοδότηση, και με την ενίσχυση της εμπιστοσύνης των καταθετών τους, οι οποίοι συνίστανται κυρίως σε νοικοκυριά και μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ). Όσον αφορά το μέγεθος των προβλεπόμενων αλλαγών, η επανεξέταση του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων δεν αποσκοπεί στην αναμόρφωση του ισχύοντος πλαισίου, αλλά μάλλον στην πραγματοποίηση των απαραίτητων βελτιώσεων σε διάφορους βασικούς τομείς, ώστε το πλαίσιο να λειτουργήσει κατά τα προβλεπόμενα για όλες τις τράπεζες.

Συνοπτική παρουσίαση των στοιχείων μεταρρύθμισης του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων (CMDI)

Οι τροποποιήσεις που περιλαμβάνονται στη δέσμη μέτρων για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων καλύπτουν μια σειρά πτυχών πολιτικής και συνιστούν συνεκτική ανταπόκριση στα προβλήματα που εντοπίστηκαν:

- επέκταση του πεδίου εφαρμογής της εξυγίανσης με την επανεξέταση της εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος, όταν αυτή επιτυγχάνει τους στόχους του πλαισίου, π.χ. προστασία της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, των χρημάτων των φορολογουμένων και της εμπιστοσύνης των καταθετών, καλύτερα από τις εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας·
- ενίσχυση της χρηματοδότησης κατά την εξυγίανση, συμπληρώνοντας την εσωτερική ικανότητα απορρόφησης ζημιών των ιδρυμάτων, η οποία παραμένει η πρώτη γραμμή άμυνας, με τη χρήση κεφαλαίων των ΣΕΚ κατά την εξυγίανση για να διευκολυνθεί η πρόσβαση σε ταμεία εξυγίανσης χωρίς να επιβάλλονται ζημίες στους καταθέτες, κατά περίπτωση, υπό προϋποθέσεις και εγγυήσεις·
- τροποποίηση της κατάταξης των απαιτήσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας και διασφάλιση γενικής προτίμησης των καταθετών με προτίμηση καταθετών μίας κατηγορίας, με σκοπό να καταστεί δυνατή η χρήση των κεφαλαίων των ΣΕΚ σε μέτρα άλλα από την πληρωμή των καλυπτόμενων καταθέσεων·
- εναρμόνιση της δοκιμής ελαχιστοποίησης του κόστους για όλους τους τύπους παρεμβάσεων των ΣΕΚ πέραν της πληρωμής των καλυπτόμενων καταθέσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας, ώστε να βελτιωθούν οι όροι ανταγωνισμού και να διασφαλιστεί η συνέπεια των αποτελεσμάτων·
- αποσαφήνιση του πλαισίου έγκαιρης παρέμβασης με την εξάλειψη των αλληλεπικαλύψεων μεταξύ μέτρων έγκαιρης παρέμβασης και εποπτικών μέτρων, την παροχή ασφάλειας δικαίου σχετικά με τις εφαρμοστέες προϋποθέσεις και τη διευκόλυνση της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των αρχών εξυγίανσης·
- διασφάλιση έγκαιρης ενεργοποίησης της εξυγίανσης· και
- βελτίωση της προστασίας των καταθετών (π.χ. στοχευμένες βελτιώσεις των διατάξεων της ΟΣΕΚ σχετικά με το πεδίο εφαρμογής της προστασίας και της διασυνοριακής συνεργασίας, εναρμόνιση των εθνικών επιλογών και βελτίωση της διαφάνειας όσον αφορά την οικονομική ευρωστία των ΣΕΚ).

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η πρόταση προτείνει τροποποιήσεις στην ισχύουσα νομοθεσία ώστε να καταστεί πλήρως συνεπής με τις ισχύουσες διατάξεις πολιτικής στον τομέα της διαχείρισης τραπεζικών

κρίσεων και της ασφάλισης των καταθέσεων. Η επανεξέταση της οδηγίας BRRD, του κανονισμού SRMR και της ΟΣΕΚ αποσκοπεί στη βελτίωση της λειτουργίας του πλαισίου κατά τρόπο που να παρέχει στις αρχές εξυγίανσης τα εργαλεία ώστε να είναι σε θέση να χειρίζονται την πτώχευση οποιασδήποτε τράπεζας, ανεξάρτητα από το μέγεθος και το επιχειρηματικό μοντέλο, προκειμένου να διαφυλάσσεται η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, να προστατεύονται οι καταθέτες και να αποφεύγεται η οικονομική συμμετοχή των φορολογουμένων.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της ΕΕ**

Η πρόταση βασίζεται στις μεταρρυθμίσεις που πραγματοποιήθηκαν στον απόηχο της χρηματοπιστωτικής κρίσης και οδήγησαν στη δημιουργία της τραπεζικής ένωσης και του ενιαίου εγχειριδίου κανόνων για όλες τις τράπεζες της ΕΕ.

Η πρόταση συμβάλλει στην ενίσχυση της νομοθεσίας της ΕΕ για το χρηματοπιστωτικό σύστημα που εγκρίθηκε την τελευταία δεκαετία με σκοπό τη μείωση των κινδύνων στον χρηματοπιστωτικό τομέα και τη διασφάλιση της διαχείρισης των πτωχεύσεων τραπεζών με συντεταγμένο τρόπο. Στόχος είναι η ενίσχυση του τραπεζικού συστήματος και, εν τέλει, η προώθηση της βιώσιμης χρηματοδότησης της οικονομικής δραστηριότητας στην ΕΕ. Συνάδει πλήρως με τους θεμελιώδεις στόχους της ΕΕ για την προώθηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, τη μείωση της στήριξης των φορολογουμένων κατά την εξυγίανση των τραπεζών και την προστασία της εμπιστοσύνης των καταθετών. Οι στόχοι αυτοί ευνοούν την επίτευξη υψηλού επιπέδου ανταγωνιστικότητας και προστασίας των καταναλωτών.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Η πρόταση τροποποιεί έναν υφιστάμενο κανονισμό, τον κανονισμό SRMR, ιδίως όσον αφορά τη βελτίωση της εφαρμογής των εργαλείων που είναι ήδη διαθέσιμα στο πλαίσιο της εξυγίανσης των τραπεζών, την αποσαφήνιση των προϋποθέσεων για την εξυγίανση, τη διευκόλυνση της πρόσβασης σε δίχτυα ασφαλείας σε περίπτωση πτώχευσης τραπεζών και τη βελτίωση της σαφήνειας και της συνέπειας των κανόνων χρηματοδότησης. Με τη θέσπιση εναρμονισμένων απαιτήσεων για την εφαρμογή του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων στις τράπεζες των κρατών μελών που συμμετέχουν στον ΕΜΕ, η πρόταση μειώνει σημαντικά τον κίνδυνο ύπαρξης αποκλινόντων εθνικών κανόνων στα εν λόγω κράτη μέλη, κάτι που θα μπορούσε να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά.

Κατά συνέπεια, η νομική βάση της πρότασης είναι ίδια με τη νομική βάση της αρχικής νομοθετικής πράξης, ήτοι το άρθρο 114 της ΣΛΕΕ. Η εν λόγω διάταξη καθιστά δυνατή τη θέσπιση μέτρων για την προσέγγιση των εθνικών διατάξεων, με στόχο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Η νομική βάση εμπίπτει στον τομέα της εσωτερικής αγοράς, που θεωρείται συντρέχουσα αρμοδιότητα, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 της ΣΛΕΕ. Οι περισσότερες από τις δράσεις που εξετάζονται αντιπροσωπεύουν επικαιροποιήσεις και τροποποιήσεις του ισχύοντος δικαίου της ΕΕ και, ως εκ τούτου, αφορούν τομείς στους οποίους η ΕΕ έχει ήδη ασκήσει την αρμοδιότητά της και δεν προτίθεται να παύσει να ασκεί την εν λόγω αρμοδιότητα.

Δεδομένου ότι οι επιδιωκόμενοι στόχοι των προτεινόμενων μέτρων αποσκοπούν στη συμπλήρωση της ήδη υφιστάμενης νομοθεσίας της ΕΕ, μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο ΕΕ από ό,τι στο πλαίσιο διαφόρων εθνικών πρωτοβουλιών. Ειδικότερα, το σκεπτικό

για ένα ειδικό και εναρμονισμένο καθεστώς εξυγίανσης της ΕΕ για όλες τις τράπεζες στην ΕΕ διατυπώθηκε στην έναρξη του πλαισίου το 2014. Τα κύρια χαρακτηριστικά του αντικατοπτρίζουν τις διεθνείς κατευθύνσεις και τα «Βασικά χαρακτηριστικά για αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων» που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας στον απόηχο της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2008.

Η αρχή της επικουρικότητας είναι ενσωματωμένη στο υφιστάμενο πλαίσιο εξυγίανσης. Οι στόχοι της, δηλαδή η εναρμόνιση των κανόνων και των διαδικασιών εξυγίανσης, δεν μπορούν να επιτευχθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη. Αντιθέτως, λόγω των επιπτώσεων της πτώχευσης οποιουδήποτε ιδρύματος σε ολόκληρη την ΕΕ, οι στόχοι αυτοί μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο ΕΕ μέσω της δράσης της ΕΕ.

Πρόθεση του υφιστάμενου πλαισίου εξυγίανσης ήταν ανέκαθεν να παρέχει μια κοινή εργαλειοθήκη μέτρων για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της πτώχευσης κάθε τράπεζας, ανεξάρτητα από το μέγεθος, το επιχειρηματικό μοντέλο ή τον τόπο εγκατάστασής της, με συντεταγμένο τρόπο, όταν αυτό είναι αναγκαίο για τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας της ΕΕ, του κράτους μέλους ή της περιοχής στην οποία δραστηριοποιείται η τράπεζα, και για την προστασία των καταθετών χωρίς να απαιτείται χρήση δημόσιων πόρων.

Η πρόταση τροποποιεί ορισμένες διατάξεις του κανονισμού SRMR με σκοπό τη βελτίωση του υφιστάμενου πλαισίου, ιδίως όσον αφορά την εφαρμογή του σε μικρότερες και μεσαίες τράπεζες, διότι διαφορετικά ενδέχεται να μην επιτύχει τους στόχους του.

Οι κίνδυνοι για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, την εμπιστοσύνη των καταθετών ή τη χρήση των δημόσιων οικονομικών σε ένα κράτος μέλος μπορεί να έχουν εκτεταμένες επιπτώσεις σε διασυνοριακή βάση και τελικά να συμβάλουν στον κατακερματισμό της ενιαίας αγοράς. Η έλλειψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ για τις λιγότερο σημαντικές τράπεζες και ο αντιληπτός αποκλεισμός τους από ένα αμοιβαίο δίχτυ ασφαλείας θα επηρέαζαν επίσης δυνητικά την ικανότητά τους να έχουν πρόσβαση στις αγορές και να προσελκύουν καταθέτες σε σύγκριση με σημαντικές τράπεζες. Επιπλέον, οι εθνικές λύσεις για την αντιμετώπιση των πτωχεύσεων τραπεζών ενδέχεται να επιδεινώσουν τον δεσμό μεταξύ τραπεζών και κρατών και να υπονομεύσουν την ιδέα στην οποία βασίζεται η τραπεζική ένωση για τη θέσπιση της αλλαγής προτύπου από τη διάσωση με δημόσιους πόρους στη διάσωση με ίδια μέσα.

Η ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ για τη μεταρρύθμιση του πλαισίου εξυγίανσης δεν θα καθορίζει τη στρατηγική που θα πρέπει να ακολουθείται σε περίπτωση πτώχευσης των τραπεζών. Η επιλογή μεταξύ εναρμονισμένης στρατηγικής / εναρμονισμένου εργαλείου εξυγίανσης σε επίπεδο ΕΕ και εθνικής στρατηγικής εκκαθάρισης θα παραμείνει στη διακριτική ευχέρεια της αρχής εξυγίανσης με βάση την εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος. Αυτό προσαρμόζεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση πτώχευσης και δεν υπαγορεύεται αυτόματα από παράγοντες όπως το μέγεθος της τράπεζας, η γεωγραφική εμβέλεια των δραστηριοτήτων της και η δομή του τραπεζικού τομέα. Στην πράξη, έτσι καθίσταται η εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος το κριτήριο επικουρικότητας στην ΕΕ.

Ως εκ τούτου, παρότι πρέπει να αξιολογείται χωριστά κατά περίπτωση αν μια τράπεζα τελεί υπό εξυγίανση ή όχι, έχει ζωτική σημασία να διατηρηθεί η δυνατότητα υπαγωγής σε εξυγίανση για όλες τις τράπεζες και οι αρχές εξυγίανσης να έχουν τα κατάλληλα κίνητρα να επιλέγουν την εξυγίανση, λόγω του δυνητικά συστημικού χαρακτήρα όλων των ιδρυμάτων, όπως προβλέπεται ήδη στον κανονισμό SRMR.

Τα κράτη μέλη δύνανται και πάλι να εξετάζουν το ενδεχόμενο εκκαθάρισης των μικρότερων ή μεσαίων τραπεζών βάσει του μεταρρυθμισμένου πλαισίου. Στο πλαίσιο αυτό, τα εθνικά καθεστώτα αφερεγγυότητας (τα οποία δεν είναι εναρμονισμένα) εξακολουθούν να ισχύουν

όταν η διαδικασία αφερεγγυότητας θεωρείται καλύτερη εναλλακτική λύση αντί της εξυγίανσης. Με τον τρόπο αυτόν διατηρείται η συνέχεια των εργαλείων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων εκτός της εξυγίανσης, όπως: προληπτικά μέτρα και μέτρα προφύλαξης· εργαλεία εξυγίανσης· εναλλακτικά μέτρα στο πλαίσιο των εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας και πληρωμή των καλυπτόμενων καταθέσεων σε περίπτωση τμηματικής εκκαθάρισης.

Ως εκ τούτου, η τροποποίηση του κανονισμού SRMR θεωρείται η καλύτερη επιλογή. Επιτυγχάνει την κατάλληλη ισορροπία μεταξύ της εναρμόνισης των κανόνων και της διατήρησης της εθνικής ευελιξίας, κατά περίπτωση. Οι τροποποιήσεις θα προαγάγουν περαιτέρω την ομοιόμορφη εφαρμογή του πλαισίου εξυγίανσης και τη σύγκλιση των πρακτικών των εποπτικών αρχών και των αρχών εξυγίανσης, και θα εξασφαλίσουν ισότιμους όρους ανταγωνισμού στο σύνολο της εσωτερικής αγοράς τραπεζικών υπηρεσιών. Κάτι τέτοιο έχει ιδιαίτερη σημασία για τον τραπεζικό κλάδο, στον οποίο πολλά ιδρύματα λειτουργούν σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά της ΕΕ. Οι εθνικοί κανόνες δεν θα μπορούσαν να επιτύχουν τους εν λόγω στόχους.

- **Αναλογικότητα**

Βάσει της αρχής της αναλογικότητας, το περιεχόμενο και η μορφή της δράσης της ΕΕ δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τα απαιτούμενα για την επίτευξη των στόχων της, σύμφωνα με τους γενικούς στόχους των Συνθηκών.

Η αναλογικότητα αποτέλεσε αναπόσπαστο μέρος της εκτίμησης επιπτώσεων που συνοδεύει την πρόταση. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις αξιολογήθηκαν μεμονωμένα έναντι του στόχου της αναλογικότητας. Επιπλέον, η έλλειψη αναλογικότητας των υφιστάμενων κανόνων έχει αξιολογηθεί σε διάφορους τομείς και έχουν αναλυθεί συγκεκριμένες επιλογές με στόχο τη μείωση της διοικητικής επιβάρυνσης και του κόστους συμμόρφωσης για τα μικρότερα ιδρύματα, ιδίως με την κατάργηση της υποχρέωσης καθορισμού της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων (MREL) για ορισμένα είδη οντοτήτων.

Οι προϋποθέσεις πρόσβασης στις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης με βάση το ισχύον πλαίσιο δεν λαμβάνουν επαρκώς υπόψη τις διακρίσεις για λόγους αναλογικότητας με βάση τη στρατηγική εξυγίανσης, το μέγεθος και/ή το επιχειρηματικό μοντέλο. Η ικανότητα των τραπεζών να πληρούν τις προϋποθέσεις πρόσβασης στη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης εξαρτάται από το απόθεμα των μέσων που μπορούν να υπόκεινται σε διάσωση με ίδια μέσα, τα οποία είναι διαθέσιμα στους ισολογισμούς τους κατά τον χρόνο της παρέμβασης. Ωστόσο, τα στοιχεία υποδεικνύουν ότι ορισμένες (μικρότερες και μεσαίες) τράπεζες σε ορισμένες αγορές αντιμετωπίζουν διαρθρωτικές δυσκολίες όσον αφορά τη συγκέντρωση της απαίτησης MREL. Για τις εν λόγω τράπεζες, λαμβανομένης υπόψη της ειδικής διάρθρωσης των υποχρεώσεών τους (και ειδικότερα εκείνων που εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τη χρηματοδότηση των καταθέσεων), ορισμένες καταθέσεις θα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο διάσωσης με ίδια μέσα προκειμένου να διασφαλιστεί η πρόσβαση στη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης, κάτι που μπορεί να εγείρει ανησυχίες για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και την επιχειρησιακή σκοπιμότητα, λαμβάνοντας υπόψη τις οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις σε αρκετά κράτη μέλη. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις (π.χ. σαφείς κανόνες για την προσαρμογή της απαίτησης MREL για τις στρατηγικές εξυγίανσης των μεταβιβάσεων, εισαγωγή προτίμησης καταθετών μίας κατηγορίας και παροχή στα κεφάλαια των ΣΕΚ της δυνατότητας να γεφυρώσουν το κενό πρόσβασης στη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης) θα βελτιώσουν την πρόσβαση σε χρηματοδότηση κατά την εξυγίανση. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις θα αυξήσουν, επίσης, τον αναλογικό χαρακτήρα για τις τράπεζες που θα εξυγιανθούν μέσω στρατηγικών μεταβίβασης, καθιστώντας εφικτή την προστασία των καταθέσεων από τη διάσωση με ίδια

μέσα, κατά περίπτωση, και θα αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το ζήτημα της χρηματοδότησης της εξυγίανσης χωρίς να αποδυναμωθούν οι ελάχιστες προϋποθέσεις εξυγίανσης με ίδια μέσα για την πρόσβαση στη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Προτείνεται η εφαρμογή των μέτρων με την τροποποίηση του κανονισμού ΕΜΕ μέσω κανονισμού. Τα προτεινόμενα μέτρα αφορούν ή αναπτύσσουν περαιτέρω ήδη υφιστάμενες διατάξεις που περιέχονται στην εν λόγω νομική πράξη.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων σχεδιάστηκε με σκοπό την αποτροπή των κινδύνων και τη διαχείριση της πτώχευσης ιδρυμάτων οποιουδήποτε μεγέθους ή επιχειρηματικού μοντέλου. Αναπτύχθηκε με στόχους τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, την προστασία των καταθετών, την ελαχιστοποίηση της χρήσης δημόσιας στήριξης, τον περιορισμό του ηθικού κινδύνου και τη βελτίωση της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Η αξιολόγηση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, συνολικά, το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων θα πρέπει να βελτιωθεί σε ορισμένες πτυχές του, όπως η καλύτερη προστασία των χρημάτων των φορολογουμένων.

Ειδικότερα, από την αξιολόγηση προκύπτει ότι η ασφάλεια δικαίου και η προβλεψιμότητα όσον αφορά τη διαχείριση των πτωχεύσεων τραπεζών παραμένουν ανεπαρκείς. Η απόφαση των δημόσιων αρχών σχετικά με το αν πρέπει να προσφύγουν σε διαδικασίες εξυγίανσης ή αφερεγγυότητας μπορεί να διαφέρει σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών. Επιπλέον, τα δίχτυα ασφαλείας που χρηματοδοτούνται από τον κλάδο δεν είναι πάντοτε αποτελεσματικά και εξακολουθούν να υφίστανται αποκλίνουσες προϋποθέσεις πρόσβασης σε χρηματοδότηση τόσο κατά την εξυγίανση όσο και εκτός της εξυγίανσης. Έτσι επηρεάζονται τα κίνητρα και δημιουργούνται ευκαιρίες για αρμπιτράζ όταν λαμβάνονται αποφάσεις σχετικά με το ποιο εργαλείο διαχείρισης κρίσεων πρέπει να χρησιμοποιηθεί. Τέλος, η προστασία των καταθετών παραμένει άνιση και ασυνεπής μεταξύ των κρατών μελών σε πολλούς τομείς.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η Επιτροπή πραγματοποίησε εκτενείς ανταλλαγές απόψεων μέσω διαφόρων εργαλείων διαβούλευσης με σκοπό να προσεγγίσει όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, προκειμένου να κατανοήσει καλύτερα τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούσε το πλαίσιο, καθώς και τα πιθανά περιθώρια βελτίωσης.

Το 2020 η Επιτροπή δρομολόγησε διαβούλευση σχετικά με μια συνδυασμένη αρχική εκτίμηση επιπτώσεων και έναν χάρτη πορείας με στόχο την παροχή λεπτομερούς ανάλυσης των δράσεων που πρέπει να αναληφθούν σε επίπεδο ΕΕ και του δυνητικού αντικτύπου των διαφόρων επιλογών πολιτικής στην οικονομία, την κοινωνία και το περιβάλλον.

Το 2021 η Επιτροπή δρομολόγησε δύο διαβουλεύσεις: στοχευμένη και δημόσια διαβούλευση για την υποβολή παρατηρήσεων από τα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με τον τρόπο εφαρμογής του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων και απόψεων σχετικά με πιθανές τροποποιήσεις. Η στοχευμένη διαβούλευση, η οποία περιλάμβανε 39 γενικές και ειδικές τεχνικές ερωτήσεις, ήταν διαθέσιμη μόνο στην αγγλική

γλώσσα και ήταν ανοικτή από τις 26 Ιανουαρίου έως τις 20 Απριλίου 2021. Η δημόσια διαβούλευση περιλάμβανε 10 γενικές ερωτήσεις, ήταν διαθέσιμη σε όλες τις γλώσσες της ΕΕ και διήρκεσε για την περίοδο υποβολής παρατηρήσεων από τις 25 Φεβρουαρίου έως τις 20 Μαΐου 2021.

Επιπλέον, η Επιτροπή διοργάνωσε διάσκεψη υψηλού επιπέδου στις 18 Μαρτίου 2021, στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι όλων των ενδιαφερόμενων μερών. Στη διάσκεψη επιβεβαιώθηκε η σημασία ενός αποτελεσματικού πλαισίου, αλλά επισημάνθηκαν επίσης οι υφιστάμενες αδυναμίες.

Το προσωπικό της Επιτροπής έχει ζητήσει επίσης επανειλημμένα τη γνώμη των κρατών μελών σχετικά με την εφαρμογή του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων από την ΕΕ και σχετικά με πιθανές επανεξετάσεις της οδηγίας BRRD, του κανονισμού SRMR και της ΟΣΕΚ στο πλαίσιο της ομάδας εμπειρογνωμόνων της Επιτροπής για θέματα τραπεζών, πληρωμών και ασφαλίσεων. Παράλληλα με τις συζητήσεις στην ομάδα εμπειρογνωμόνων, τα ζητήματα που εξετάζονται στην παρούσα πρόταση καλύφθηκαν επίσης σε συνεδριάσεις των προπαρασκευαστικών οργάνων του Συμβουλίου, και συγκεκριμένα της ομάδας εργασίας του Συμβουλίου για τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες και την τραπεζική ένωση και της ομάδας εργασίας υψηλού επιπέδου για το ΕΣΑΚ.

Επιπλέον, κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού σταδίου της νομοθεσίας, το προσωπικό της Επιτροπής πραγματοποίησε επίσης πολυάριθμες συνεδριάσεις (με φυσική παρουσία και εικονικά) με εκπροσώπους του τραπεζικού κλάδου και με άλλα ενδιαφερόμενα μέρη.

Τα αποτελέσματα όλων των προαναφερόμενων πρωτοβουλιών τροφοδότησαν την επεξεργασία της παρούσας πρότασης και της συνοδευτικής εκτίμησης επιπτώσεων. Παρείχαν σαφή αποδεικτικά στοιχεία για την ανάγκη επικαιροποίησης και συμπλήρωσης των ισχυόντων κανόνων ώστε να επιτευχθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο οι στόχοι του πλαισίου. Το παράρτημα 2 της εκτίμησης επιπτώσεων περιλαμβάνει τις περιλήψεις των εν λόγω διαβουλεύσεων και της δημόσιας διάσκεψης.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Η Επιτροπή δημοσίευσε πρόσκληση για παροχή συμβουλών στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ) σχετικά με τη χρηματοδότηση στο πλαίσιο της αφερεγγυότητας και της εξυγίανσης. Η Επιτροπή ζήτησε στοχευμένες τεχνικές συμβουλές προκειμένου: i) να αξιολογήσει την αναφερθείσα δυσκολία ορισμένων μικρότερων και μεσαίων τραπεζών να εκδώσουν επαρκή χρηματοπιστωτικά μέσα απορρόφησης ζημιών· ii) να εξετάσει τις τρέχουσες απαιτήσεις για πρόσβαση σε διαθέσιμες πηγές χρηματοδότησης εντός του ισχύοντος πλαισίου· και iii) να αξιολογήσει τις ποσοτικές επιπτώσεις των διαφόρων πιθανών επιλογών πολιτικής στον τομέα της χρηματοδότησης κατά την εξυγίανση και την αφερεγγυότητα και την αποτελεσματικότητά τους όσον αφορά την επίτευξη των στόχων πολιτικής. Η ΕΑΤ απάντησε τον Οκτώβριο του 2021[17].

Η Επιτροπή επωφελήθηκε επίσης από τη γνώμη που εξέδωσε η πλατφόρμα «Fit for Future» τον Δεκέμβριο του 2021. Στη γνώμη επισημάνθηκε η ανάγκη να καταστεί το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων κατάλληλο για τον επιδιωκόμενο σκοπό για όλες τις τράπεζες, με αναλογικό τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη τον δυνητικό αντίκτυπο στην εμπιστοσύνη των καταθετών και στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

[17] ΕΑΤ (22 Οκτωβρίου 2021), *Call for advice regarding funding in resolution and insolvency* (Αίτημα γνωμοδότησης σχετικά με τη χρηματοδότηση κατά την εξυγίανση και την αφερεγγυότητα).

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**[18]

Η πρόταση υποβλήθηκε σε εκτενή εκτίμηση επιπτώσεων, στην οποία λήφθηκαν υπόψη οι παρατηρήσεις που υπέβαλαν τα ενδιαφερόμενα μέρη και η ανάγκη αντιμετώπισης διαφόρων αλληλένδετων ζητημάτων που καλύπτουν τρεις διαφορετικές νομικές πράξεις.

Στην εκτίμηση επιπτώσεων εξετάστηκε μια σειρά επιλογών πολιτικής για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που εντοπίστηκαν κατά τον σχεδιασμό και την εφαρμογή του πλαισίου διαχείρισης κρίσεων και ασφάλισης των καταθέσεων. Δεδομένων των ισχυρών δεσμών μεταξύ της εργαλειοθήκης για τη διαχείριση κρίσεων και της χρηματοδότησής της, στο πλαίσιο της εκτίμησης επιπτώσεων εξετάστηκαν δέσμες επιλογών πολιτικής οι οποίες ομαδοποιούν σχετικά χαρακτηριστικά σχεδιασμού του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων, προκειμένου να διασφαλιστεί ολοκληρωμένη και συνεκτική προσέγγιση. Ορισμένες αλλαγές που προτείνονται —σχετικά με τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, τους παράγοντες ενεργοποίησης για τη διαπίστωση του κατά πόσον μια τράπεζα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και την εναρμόνιση ορισμένων χαρακτηριστικών της ΟΣΕΚ— είναι κοινές σε όλες τις δέσμες επιλογών που εξετάστηκαν.

Οι διάφορες δέσμες επιλογών επικεντρώνονται κυρίως στην ανάλυση του φάσματος των δυνατοτήτων για αξιόπιστη και αποτελεσματική διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της εξυγίανσης ως συνάρτηση του επιπέδου φιλοδοξίας για τη βελτίωση της δυνατότητας πρόσβασης σε χρηματοδότηση. Ειδικότερα, οι επιλογές πολιτικής εξετάζουν τη διευκόλυνση της χρήσης των κεφαλαίων των ΣΕΚ κατά την εξυγίανση, μεταξύ άλλων ως γέφυρα, στο πλαίσιο της διασφάλισης της δοκιμής ελάχιστου κόστους, ώστε να βελτιωθεί η αναλογικότητα όσον αφορά την πρόσβαση των τραπεζών, ιδίως των μικρότερων και μεσαίων τραπεζών, οι οποίες υπόκεινται σε στρατηγικές μεταβίβασης με έξοδο από την αγορά, στις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης. Επιπλέον, οι επιλογές πολιτικής διερευνούν τη δυνατότητα αποτελεσματικότερης και αποδοτικότερης χρήσης των κεφαλαίων των ΣΕΚ στο πλαίσιο εναρμονισμένης δοκιμής ελαχιστοποίησης του κόστους για μέτρα πέραν της πληρωμής των καλυπτόμενων καταθέσεων, με την επιδίωξη να βελτιώσουν τη συμβατότητα των κινήτρων για τις αρχές εξυγίανσης κατά την επιλογή του καταλληλότερου εργαλείου για τη διαχείριση μιας κρίσης. Η αποδέσμευση των κεφαλαίων των ΣΕΚ για μέτρα πέραν της πληρωμής των καλυπτόμενων καταθέσεων εξαρτάται από την κατάταξη του ΣΕΚ στην ιεράρχηση των απαιτήσεων. Ως εκ τούτου, οι επιλογές πολιτικής διερευνούν επίσης διάφορα σενάρια εναρμόνισης της προτίμησης καταθετών.

Υπό το πρίσμα των στοιχείων αυτών, η εκτίμηση επιπτώσεων διερευνά τρεις πιθανές δέσμες επιλογών πολιτικής που αποφέρουν αποτελέσματα με ποικίλες φιλοδοξίες. Κάθε δέσμη μέτρων επιδιώκει τη δημιουργία ενός πλαισίου βάσει κινήτρων, ενθαρρύνοντας την εφαρμογή εργαλείων εξυγίανσης με πιο συνεκτικό τρόπο, αυξάνοντας την ασφάλεια δικαίου και την προβλεψιμότητα, εξασφαλίζοντας ισότιμους όρους ανταγωνισμού και διευκολύνοντας την πρόσβαση σε κοινά δίχτυα ασφαλείας, διατηρώντας παράλληλα ορισμένες εναλλακτικές λύσεις εκτός της εξυγίανσης στο πλαίσιο των εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας. Ωστόσο, βάσει σχεδιασμού, οι δέσμες επιλογών επιτυγχάνουν τους στόχους αυτούς σε διαφορετικό βαθμό και η πολιτική σκοπιμότητά τους διαφέρει.

Η προτιμώμενη επιλογή προβλέπει φιλόδοξες βελτιώσεις στην εξίσωση της χρηματοδότησης, παρέχοντας τη δυνατότητα ουσιαστικής διεύρυνσης του πεδίου εφαρμογής της εξυγίανσης ώστε να συμπεριλάβει περισσότερες μικρότερες και μεσαίες τράπεζες και καλύτερη ευθυγράμμιση των κινήτρων για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με το βέλτιστο εργαλείο

[18] Βλ. παραπομπές στα έγγραφα SWD(2023) 226 (σύνοψη της εκτίμησης επιπτώσεων) και SEC(2023) 230 (θετική γνώμη της επιτροπής ρυθμιστικού ελέγχου).

αντιμετώπισης κρίσεων για τα εν λόγω ιδρύματα. Θεωρήθηκε πιο αποτελεσματική, αποδοτική και συνεκτική για την επίτευξη των στόχων του πλαισίου σε σχέση με άλλες επιλογές, συμπεριλαμβανομένου του βασικού σεναρίου όπου δεν αναλαμβάνεται δράση. Ειδικότερα, η κατάργηση της υπέρτερης προτίμησης για τα ΣΕΚ προσδιορίστηκε ως το πλέον αποτελεσματικό μέσο για να διασφαλιστεί ότι τα κεφάλαια των ΣΕΚ μπορούν να χρησιμοποιηθούν κατά την εξυγίανση. Η ύπαρξη υπέρτερης προτίμησης για τις απαιτήσεις των ΣΕΚ είναι ο κύριος λόγος για τον οποίο τα κεφάλαια των ΣΕΚ δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν σχεδόν ποτέ πέραν της πληρωμής των καλυπτόμενων καταθέσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας, λόγω του αντικτύπου που έχουν στο αποτέλεσμα της δοκιμής ελαχιστοποίησης του κόστους (LCT) που ευνοεί την πληρωμή των καλυπτόμενων καταθέσεων. Ωστόσο, διαπιστώθηκε ότι η υπέρτερη προτίμηση αποσκοπεί στην προστασία των χρηματοπιστωτικών μέσων των ΣΕΚ και του τραπεζικού τομέα από πιθανή αναδιάρθρωση, εμποδίζοντας οποιαδήποτε παρέμβαση των ΣΕΚ στην εξυγίανση, χωρίς να παρέχει καλύτερη προστασία για τις καλυπτόμενες καταθέσεις. Ως εκ τούτου, η άρση της υπέρτερης προτίμησης των ΣΕΚ είναι αναγκαία για την αντιμετώπιση του υφιστάμενου αποτελέσματος της αξιολόγησης της δοκιμής ελαχιστοποίησης του κόστους, το οποίο είναι προβληματικό προς την πληρωμή των καλυπτόμενων καταθέσεων, και για την παροχή επαρκούς χρηματοδότησης κατά την εξυγίανση, ώστε να καταστεί εφικτή η εξυγίανση των μικρότερων και μεσαίων τραπεζών μέσω της μεταβίβασης επιχειρήσεων και της εξόδου από την αγορά της πτωχεύσασας τράπεζας.

Η εκτίμηση επιπτώσεων περιλάμβανε επίσης μια ακόμη επιλογή που συνίσταται στη φιλόδοξη μεταρρύθμιση του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων, συμπεριλαμβανομένου του ΕΣΑΚ, με τη μορφή ενδιάμεσου, υβριδικού μοντέλου, διαφορετικού από την πρόταση της Επιτροπής του 2015. Η επιλογή αυτή αναγνωρίζει τη σημασία της θέσπισης κοινού συστήματος ασφάλισης των καταθέσεων για την ευρωστία του πλαισίου και την ολοκλήρωση της τραπεζικής ένωσης· ωστόσο, έχει αξιολογηθεί ως πολιτικά ανέφικτη στην παρούσα φάση.

Η πρόταση συνεπάγεται κόστος για τις αρχές και ορισμένες τράπεζες, ανάλογα με τον βαθμό στον οποίο η εξυγίανση θα επεκταθεί βάσει κατά περίπτωση αξιολογήσεων του δημοσίου συμφέροντος και των ειδικών περιστάσεων κάθε υπόθεσης. Η χρήση των κεφαλαίων των ΣΕΚ και των ταμείων εξυγίανσης / του ΕΤΕ θα είναι οικονομικά αποδοτικότερη όσον αφορά τα χρηματοδοτικά μέσα που απαιτούνται να χρησιμοποιηθούν. Ωστόσο, μπορεί επίσης να προκαλέσει ανάγκες τροφοδότησης μέσω συνεισφορών από τον κλάδο. Ωστόσο, συνολικά, το κόστος για τις αρχές εξυγίανσης και τις τράπεζες θα αντισταθμιστεί από τα οφέλη της ενισχυμένης ετοιμότητας μεγαλύτερου φάσματος τραπεζών, την αποσαφήνιση των κινήτρων κατά τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τα εργαλεία αντιμετώπισης κρίσεων που θα χρησιμοποιηθούν, τη μείωση της χρήσης κεφαλαίων των φορολογουμένων και την αύξηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και της εμπιστοσύνης των καταθετών, χάρη σε σαφέστερους κανόνες και πρόσβαση σε δίκτυα ασφαλείας χρηματοδοτούμενα από τον κλάδο. Για τους καταναλωτές και το κοινό, το κόστος θα πρέπει να είναι περιορισμένο και να αντισταθμίζεται σαφώς από τα οφέλη, ειδικότερα με την αυξημένη προστασία των καταθετών, τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και τη μειωμένη οικονομική συμμετοχή των φορολογουμένων.

Η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου ενέκρινε την εκτίμηση επιπτώσεων μετά την αρχική αρνητική γνώμη. Για να ληφθούν υπόψη οι παρατηρήσεις που διατύπωσε η επιτροπή, η εκτίμηση επιπτώσεων επεκτάθηκε ώστε να συμπεριλάβει πρόσθετες διευκρινίσεις σχετικά με: i) τη φύση των προβλημάτων που επιδιώκει να αντιμετωπίσει η επανεξέταση και τα γενικά πλεονεκτήματα της εξυγίανσης σε σύγκριση με τις διαδικασίες αφερεγγυότητας για την προστασία της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, της εμπιστοσύνης των καταθετών και την

ελαχιστοποίηση της οικονομικής συμμετοχής των φορολογουμένων· ii) διευκρινίσεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η μεταρρύθμιση συμμορφώνεται με την αρχή της επικουρικότητας· και iii) πρόσθετες λεπτομέρειες σχετικά με άλλες πτυχές, όπως η συνέπεια με την επανεξέταση των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, η αλληλεπίδραση με την πρόταση της Επιτροπής του 2015 για το ΕΣΑΚ, ο τρόπος με τον οποίο ελήφθησαν υπόψη οι συμβουλές της ΕΑΤ ή οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα ΣΕΚ θα μπορούσαν να παρέμβουν κατά την εξυγίανση.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Η επανεξέταση επικεντρώνεται κυρίως στη συνολική διαμόρφωση και λειτουργία του πλαισίου διαχείρισης κρίσεων και ασφάλισης των καταθέσεων, με ιδιαίτερη προσοχή στις μικρότερες και μεσαίες τράπεζες και πιο ισότιμη μεταχείριση των καταθετών. Η προτεινόμενη μεταρρύθμιση αναμένεται να αποφέρει οφέλη όσον αφορά την αποτελεσματικότητα του πλαισίου και τη νομική σαφήνεια.

Η μεταρρύθμιση είναι τεχνολογικά ουδέτερη και δεν επηρεάζει την ψηφιακή ετοιμότητα.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η ΕΕ δεσμεύεται να εφαρμόζει υψηλά πρότυπα προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και έχει υπογράψει ευρύ φάσμα συμβάσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Στο πλαίσιο αυτό, η πρόταση συμμορφώνεται με τα λόγω δικαιώματα, όπως αναφέρονται στις κύριες συμβάσεις των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα, στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των Συνθηκών της ΕΕ, και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της ΕΕ.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Με την πρόταση απαιτείται από τα κράτη μέλη να μεταφέρουν τις τροποποιήσεις της οδηγίας BRRD στο εθνικό τους δίκαιο εντός 18 μηνών από την έναρξη ισχύος της τροποποιητικής οδηγίας.

Η πρόταση περιλαμβάνει απαιτήσεις που αφορούν την έκδοση προτύπων από την ΕΑΤ σε σχέση με ορισμένες διατάξεις του πλαισίου και την υποβολή εκθέσεων στην Επιτροπή σχετικά με την αποτελεσματική εφαρμογή του, π.χ. σε σχέση με τις εκτιμήσεις της δυνατότητας εξυγίανσης που διενεργούνται από τις αρχές εξυγίανσης ή την προετοιμασία για την εκτέλεση της εξυγίανσης.

Η νομοθεσία θα υποβληθεί σε αξιολόγηση 5 έτη μετά τη λήξη της προθεσμίας εφαρμογής της, προκειμένου να εκτιμηθεί η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητά της όσον αφορά την επίτευξη των στόχων της και να αποφασιστεί αν απαιτούνται νέα μέτρα ή τροποποιήσεις.

6. ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Μέτρα έγκαιρης παρέμβασης και προετοιμασία για εξυγίανση

Το άρθρο 13 αντικαθίσταται από ένα νέο σύνολο άρθρων (άρθρα 13 έως 13γ) που αντικατοπτρίζουν τις διατάξεις της οδηγίας BRRD σχετικά με την έγκαιρη παρέμβαση (άρθρα 27 έως 29 της οδηγίας BRRD), προκειμένου να παρασχεθεί στην ΕΚΤ μια άμεσα εφαρμοστέα νομική βάση για την άσκηση των εν λόγω εξουσιών. Όπως και στην οδηγία BRRD, αποσαφηνίζεται ο μηχανισμός κλιμάκωσης μεταξύ των διαφόρων τύπων μέτρων και διευκρινίζεται ότι η προηγούμενη έγκριση μέτρων έγκαιρης παρέμβασης ή η εκπλήρωση των προϋποθέσεων για έγκαιρη παρέμβαση δεν αποτελούν προϋποθέσεις για την έναρξη της προετοιμασίας για εξυγίανση ή για την άσκηση των σχετικών εξουσιών.

Ο κανονισμός SRMR περιλάμβανε ήδη διατάξεις σχετικά με τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ του Συμβουλίου Εξυγίανσης και της ΕΚΤ ή των εθνικών αρμόδιων αρχών (ΕΑΑ) όταν η οικονομική κατάσταση μιας τράπεζας αρχίζει να επιδεινώνεται. Ωστόσο, οι διατάξεις αυτές πρέπει να ενισχυθούν για να εξασφαλιστεί καλύτερη και αποτελεσματικότερη συνεργασία. Το νέο άρθρο 13γ βασίζεται στο πρώην άρθρο 13 και παρέχει πρόσθετες λεπτομέρειες σχετικά με τη συνεργασία ενόψει της εξυγίανσης, όσον αφορά το είδος των πληροφοριών που θα πρέπει να ανταλλάσσονται, τις περιπτώσεις στις οποίες η ΕΚΤ ή η ΕΑΑ θα πρέπει να ανταλλάσσουν πληροφορίες και το είδος των ρυθμίσεων που μπορεί να θεσπίσει το Συμβούλιο Εξυγίανσης για την προετοιμασία της εξυγίανσης.

Έγκαιρη προειδοποίηση όσον αφορά το σημείο πτώχευσης ή την πιθανή πτώχευση

Το άρθρο 13γ περιλαμβάνει την υποχρέωση της ΕΚΤ ή της ΕΑΑ σε σχέση με τους λιγότερο σημαντικούς διασυνοριακούς ομίλους που εμπίπτουν στην άμεση αρμοδιότητα του Συμβουλίου Εξυγίανσης, να ενημερώνει εγκαίρως το Συμβούλιο Εξυγίανσης μόλις κρίνει ότι υπάρχει σημαντικός κίνδυνος ένα ίδρυμα ή μια οντότητα να πληροί τις προϋποθέσεις για να αξιολογηθεί ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 4. Η εν λόγω κοινοποίηση θα πρέπει να περιλαμβάνει τους λόγους της αξιολόγησης της ΕΚΤ/ΕΑΑ, καθώς και επισκόπηση των εναλλακτικών λύσεων που μπορούν να αποτρέψουν την πτώχευση του οικείου ιδρύματος ή της οικείας οντότητας εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

Αναγνωρίζοντας τον κρίσιμο ρόλο που διαδραματίζει το χρονοδιάγραμμα της δράσης εξυγίανσης όσον αφορά τη διατήρηση, στο μέτρο του δυνατού, των επιπέδων κεφαλαίου, της απαίτησης MREL, και της ρευστότητας του ιδρύματος ή της οντότητας, και γενικότερα, όσον αφορά τη διασφάλιση της ύπαρξης των αναγκαίων προϋποθέσεων ώστε το Συμβούλιο Εξυγίανσης να εκτελέσει επιτυχώς τη στρατηγική εξυγίανσης που έχει εκπονηθεί για κάθε ίδρυμα ή οντότητα, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εξουσιοδοτείται να αξιολογεί, σε στενή συνεργασία με την ΕΚΤ/ΕΑΑ, τι θεωρεί εύλογο χρονοδιάγραμμα για τους σκοπούς της αναζήτησης λύσεων ιδιωτικού ή διοικητικού χαρακτήρα, ικανών να αποτρέψουν την πτώχευση. Κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου έγκαιρης προειδοποίησης, η ΕΚΤ/ΕΑΑ θα πρέπει να συνεχίσει να ασκεί τις αρμοδιότητές της, σε συνεργασία με το Συμβούλιο Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 13γ. Η ΕΚΤ/ΕΑΑ και το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να παρακολουθούν, σε στενή συνεργασία, την εξέλιξη της κατάστασης του ιδρύματος ή της οντότητας και την εφαρμογή εναλλακτικών μέτρων. Στο πλαίσιο αυτό, το Συμβούλιο Εξυγίανσης και η ΕΚΤ/ΕΑΑ θα πρέπει να συνεδριάζουν τακτικά, με συχνότητα την οποία καθορίζει το Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Εάν δεν βρεθεί ή δεν εφαρμοστεί κατάλληλο εναλλακτικό μέτρο που θα απέτρεπε την πτώχευση εντός της εν λόγω προθεσμίας, η ΕΚΤ/ΕΑΑ θα πρέπει να αξιολογήσει αν το ίδρυμα ή η οντότητα τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει. Όταν η ΕΚΤ/ΕΑΑ καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το ίδρυμα ή η οντότητα τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει, θα πρέπει να το κοινοποιήσει επισήμως στο Συμβούλιο Εξυγίανσης, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί επίσης να προβεί το ίδιο στην αξιολόγηση αυτή, σύμφωνα με τους υφιστάμενους κανόνες του άρθρου 18 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο. Στη συνέχεια, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να προσδιορίζει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εξυγίανση. Όταν η εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος οδηγεί στην ανάγκη εξυγίανσης του ιδρύματος ή της οντότητας, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να εγκρίνει σχέδιο εξυγίανσης. Αυτό συνάδει με την πρόσφατη νομολογία του Δικαστηρίου της ΕΕ σχετικά με υπόθεση που λαμβάνει χώρα στην τραπεζική ένωση, σύμφωνα με την οποία η αξιολόγηση της ΕΚΤ αποτελεί προπαρασκευαστικό μέτρο που αποσκοπεί να επιτρέψει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης να λάβει απόφαση σχετικά με την εξυγίανση μιας τράπεζας. Το Δικαστήριο διευκρίνισε επίσης ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα να αξιολογεί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την εφαρμογή της δράσης εξυγίανσης, με την επιφύλαξη της έγκρισης του σχεδίου εξυγίανσης από την Επιτροπή και, κατά περίπτωση, της μη διατύπωσης αντιρρήσεων από το Συμβούλιο[19].

Εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος

Το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων σχεδιάστηκε με σκοπό την αποτροπή και τη διαχείριση της πτώχευσης ιδρυμάτων οποιουδήποτε μεγέθους, ενώ παράλληλα προστατεύει τους καταθέτες και τους φορολογούμενους. Όταν μια τράπεζα θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και η εκκαθάρισή της είναι προς το δημόσιο συμφέρον, οι αρχές εξυγίανσης θα παρεμβαίνουν χρησιμοποιώντας τα εργαλεία και τις εξουσίες που παρέχονται από την οδηγία BRRD / τον κανονισμό SRMR ελλείψει ιδιωτικής λύσης. Σε περίπτωση που η εξυγίανση δεν είναι προς το δημόσιο συμφέρον, η πτώχευση της τράπεζας θα πρέπει να αντιμετωπίζεται με εθνικές διαδικασίες συντεταγμένης εκκαθάρισης που διεξάγονται από τις εθνικές αρχές, ενδεχομένως με χρηματοδότηση από το ΣΕΚ ή άλλες πηγές χρηματοδότησης, κατά περίπτωση.

Ουσιαστικά, η αξιολόγηση του δημοσίου συμφέροντος συγκρίνει την εξυγίανση έναντι της αφερεγγυότητας, αξιολογώντας ειδικότερα τον τρόπο με τον οποίο κάθε σενάριο επιτυγχάνει τους στόχους της εξυγίανσης. Οι στόχοι της εξυγίανσης βάσει των οποίων πραγματοποιείται η αξιολόγηση περιλαμβάνουν: i) τον αντίκτυπο στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα (η εκτεταμένη κρίση μπορεί να οδηγήσει σε διαφορετικό αποτέλεσμα της εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος από μια ιδιοσυγκρασιακή πτώχευση)· ii) την αξιολόγηση των επιπτώσεων στις κρίσιμες λειτουργίες της τράπεζας· και iii) την ανάγκη περιορισμού της χρήσης έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης. Σύμφωνα με το ισχύον πλαίσιο, η εξυγίανση μπορεί να επιλεγεί μόνο όταν η αφερεγγυότητα δεν θα επέτρεπε την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης στον ίδιο βαθμό.

Ο κανονισμός SRMR αφήνει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης περιθώριο διακριτικής ευχέρειας κατά τη διενέργεια της εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος, κάτι που οδηγεί σε αποκλίνουσες εφαρμογές και ερμηνείες που δεν αντικατοπτρίζουν πάντοτε πλήρως τη λογική

[19] Διάταξη της 6ης Μαΐου 2019, ABLV Bank κατά ΕΚΤ, T-281/18, EU:T:2019:296, σκέψεις 34 έως 36, και απόφαση της 6ης Μαΐου 2021, ABLV Bank κατά ΕΚΤ, C-551/19 P και C-552/19 P, EU:C:2021:369, σκέψεις 62 έως 71.

και την πρόθεση της νομοθεσίας. Σε ορισμένες περιπτώσεις, η εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος έχει εφαρμοστεί μάλλον περιοριστικά στην τραπεζική ένωση.

Για να ελαχιστοποιηθούν οι αποκλίσεις και να διευρυνθεί η εφαρμογή της εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος, δηλαδή να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής της εξυγίανσης, η πρόταση περιλαμβάνει τις ακόλουθες νομοθετικές τροποποιήσεις:

Τροποποιήσεις των στόχων της εξυγίανσης

Ο στόχος της εξυγίανσης που απαιτεί την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη δεν επιτρέπει τη διάκριση μεταξύ της χρήσης κονδυλίων του εθνικού προϋπολογισμού και της χρήσης δικτύων ασφαλείας χρηματοδοτούμενων από τον κλάδο (το ΕΤΕ ή τα ΣΕΚ). Ως εκ τούτου, ο εν λόγω στόχος της εξυγίανσης τροποποιείται ώστε να συμπεριληφθεί ειδική αναφορά στη στήριξη που παρέχεται από τον προϋπολογισμό ενός κράτους μέλους, με σκοπό να επισημαίνεται ότι η χρηματοδότηση που παρέχεται από δίχτυα ασφαλείας χρηματοδοτούμενα από τον κλάδο θα πρέπει να θεωρείται προτιμότερη από τη χρηματοδότηση που υποστηρίζεται με χρήματα των φορολογουμένων [άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο γ)]. Αυτό συμπληρώνεται με αλλαγή στους διαδικαστικούς κανόνες σχετικά με την εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος, βάσει της οποίας απαιτείται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης να εξετάζει και να συγκρίνει κάθε έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη που μπορεί εύλογα να αναμένεται ότι θα παρασχεθεί στο ίδρυμα κατά την εξυγίανση με εκείνη στο αντιπαράδειγμα της αφερεγγυότητας. Εάν στο αντιπαράδειγμα της αφερεγγυότητας αναμένεται η ενίσχυση εκκαθάρισης, αυτό θα πρέπει να οδηγήσει σε θετικό αποτέλεσμα της εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος (άρθρο 18 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο).

Ο στόχος της εξυγίανσης που αφορά την προστασία των καταθετών τροποποιείται ώστε να διευκρινιστεί ότι η εξυγίανση θα πρέπει να αποσκοπεί στην προστασία των καταθετών, ελαχιστοποιώντας παράλληλα τις ζημίες για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων. Αυτό σημαίνει ότι η εξυγίανση θα πρέπει να προτιμάται αν η αφερεγγυότητα είναι πιο δαπανηρή για το ΣΕΚ.

Διαδικαστικές αλλαγές στη σύγκριση μεταξύ εξυγίανσης και εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας

Σύμφωνα με τον ισχύοντα κανονισμό SRMR, το Συμβούλιο Εξυγίανσης αναμένεται να επιλέξει την αφερεγγυότητα, εκτός εάν η επιλογή της εξυγίανσης μπορεί να επιτύχει καλύτερα τους στόχους της εξυγίανσης. Το υφιστάμενο κείμενο του άρθρου 18 παράγραφος 5 προβλέπει ότι η εξυγίανση επιλέγεται μόνο όταν η εκκαθάριση του ιδρύματος υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν θα εκπλήρωνε τους στόχους της εξυγίανσης στον ίδιο βαθμό. Για να καταστεί δυνατή η διεύρυνση της εφαρμογής της εξυγίανσης, τροποποιείται το άρθρο 18 παράγραφος 5 ώστε να διευκρινιστεί ότι οι εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας θα πρέπει να επιλέγονται ως η προτιμώμενη στρατηγική μόνον όταν επιτυγχάνουν τους στόχους του πλαισίου καλύτερα από την εξυγίανση (και όχι στον ίδιο βαθμό). Διατηρώντας την αφερεγγυότητα ως βασική επιλογή, η τροπολογία οδηγεί σε αύξηση του βάρους της απόδειξης για τις αρχές εξυγίανσης όσον αφορά την απόδειξη ότι η εξυγίανση δεν είναι προς το δημόσιο συμφέρον. Ωστόσο, η εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος θα συνεχίσει να αποτελεί κατά περίπτωση απόφαση κατά τη διακριτική ευχέρεια της αρχής εξυγίανσης.

Χρήση των ΣΕΚ κατά την εξυγίανση

Σύμφωνα με το ισχύον πλαίσιο, η απόφαση σχετικά με τη χρήση των κεφαλαίων των ΣΕΚ για τη χρηματοδότηση της εξυγίανσης λαμβάνεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης μετά από διαβούλευση με το ΣΕΚ και το ποσό της συνεισφοράς του ΣΕΚ καθορίζεται με βάση την

αποτίμηση των ζημιών που θα είχαν υποστεί οι καλυπτόμενοι καταθέτες εάν δεν προστατεύονταν από ζημίες. Για να διασφαλιστεί ότι οι ενισχυμένες δυνατότητες και οι αυστηρές προϋποθέσεις για τη χρήση των πόρων των εθνικών ΣΕΚ για τη χρηματοδότηση στρατηγικών μεταβίβασης κατά την εξυγίανση δυνάμει του τροποποιημένου άρθρου 109 της οδηγίας BRRD εφαρμόζονται επίσης με συνέπεια στην τραπεζική ένωση, το άρθρο 79 του κανονισμού SRMR τροποποιείται ώστε να διευκρινίζεται ότι το ΣΕΚ με το οποίο συνδέεται το πιστωτικό ίδρυμα θα πρέπει να χρησιμοποιείται για τους σκοπούς και υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 109 της οδηγίας BRRD. Επιπλέον, το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο του άρθρου 79 παράγραφος 5 του κανονισμού SRMR, τα οποία αντικατοπτρίζουν τους όρους του ισχύοντος άρθρου 109 παράγραφος 5 δεύτερο και τρίτο εδάφιο της οδηγίας BRRD, απαλείφονται.

Δεδομένου ότι στο πλαίσιο της τραπεζικής ένωσης οι αποφάσεις εξυγίανσης λαμβάνονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, ενώ η χρηματοδότηση μπορεί να παρέχεται από εθνικούς πόρους ΣΕΚ, η αναφορά που γίνεται στο άρθρο 109 της οδηγίας BRRD στο άρθρο 79 πρώτο εδάφιο του κανονισμού SRMR διασφαλίζει επίσης ότι ο ενισχυμένος ρόλος των ΣΕΚ στο πλαίσιο της οδηγίας BRRD θα πρέπει να εφαρμόζεται στη διαδικασία λήψης αποφάσεων για τις τράπεζες που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Ειδικότερα, ο υπολογισμός του κόστους αποπληρωμής των καταθετών με σκοπό τον περιορισμό του ποσού της συνεισφοράς των ΣΕΚ στην εξυγίανση εξακολουθεί να πραγματοποιείται σε εθνικό επίπεδο υπό την ευθύνη των ΣΕΚ με βάση τη δοκιμή ελαχιστοποίησης του κόστους. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να καθορίζει το ποσό της συνεισφοράς που πρέπει να καταβάλλεται από το ΣΕΚ μόνον αφού ζητηθεί η γνώμη του ΣΕΚ όσον αφορά τα αποτελέσματα του εν λόγω υπολογισμού, και θα πρέπει να δεσμεύεται από τα αποτελέσματα αυτά. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν θα πρέπει να είναι σε θέση να καθορίσει συνεισφορά ΣΕΚ σε μια συναλλαγή, η οποία θα είναι υψηλότερη από το κόστος της αποπληρωμής των καταθετών, όπως υπολογίζεται από το ΣΕΚ σύμφωνα με τους κανόνες της ΟΣΕΚ (χωρίς παραβίαση της δοκιμής ελαχιστοποίησης του κόστους), ούτε υψηλότερη από αυτήν που απαιτείται ώστε να εκπληρωθεί η προϋπόθεση πρόσβασης στη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης (απαίτηση του 8 % των συνολικών υποχρεώσεων και ιδίων κεφαλαίων).

Προϋποθέσεις παροχής έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης

Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν χρησιμοποιούνται δημόσια κεφάλαια με τη μορφή έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης για τη στήριξη ιδρυμάτων ή οντοτήτων που δεν είναι οικονομικά βιώσιμα ή βιώσιμες, πρέπει να προβλεφθούν αυστηρές προϋποθέσεις όσον αφορά το πότε μπορεί να παρέχεται τέτοια στήριξη και με ποια μορφή. Οι υφιστάμενοι κανόνες προβλέπουν ορισμένους περιορισμούς, αλλά δεν είναι επαρκώς ακριβείς. Η παροχή έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης εκτός της εξυγίανσης θα πρέπει να περιορίζεται σε περιπτώσεις προληπτικής ανακεφαλαιοποίησης, σε προληπτικά μέτρα των ΣΕΚ με στόχο τη διατήρηση της χρηματοοικονομικής ευρωστίας και της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας πιστωτικών ιδρυμάτων, σε μέτρα που λαμβάνουν τα ΣΕΚ για τη διατήρηση της πρόσβασης των καταθετών και σε άλλες μορφές στήριξης που παρέχονται στο πλαίσιο διαδικασιών εκκαθάρισης. Η παροχή έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση εκτός της εξυγίανσης δεν θα πρέπει να επιτρέπεται, θα πρέπει δε να θεωρείται ότι το ίδρυμα ή η οντότητα που τη λαμβάνει βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

Προληπτική ανακεφαλαιοποίηση

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να αποδοθεί στην έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη που παρέχεται με τη μορφή προληπτικής ανακεφαλαιοποίησης. Είναι απαραίτητο να καθοριστούν με μεγαλύτερη σαφήνεια οι επιτρεπόμενες μορφές προληπτικών μέτρων οι οποίες

προβλέπονται εκτός της εξυγίανσης και στοχεύουν στην ανακεφαλαιοποίηση της σχετικής οντότητας. Τα μέτρα που χορηγούνται θα πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα, επειδή θεωρείται ότι προορίζονται να αντιμετωπίσουν δυσμενείς συνέπειες εξωτερικών κλυδωνισμών, και να μην χρησιμοποιούνται για την αντιστάθμιση εγγενών αδυναμιών οι οποίες συνδέονται, για παράδειγμα, με ένα παρωχημένο επιχειρησιακό μοντέλο. Η χρήση μέσων αόριστης διάρκειας, όπως οι κοινές μετοχές της κατηγορίας 1, θα πρέπει να έχει έκτακτο χαρακτήρα και να επιτρέπεται μόνον όταν άλλες μορφές κεφαλαιακών μέσων δεν θα ήταν κατάλληλες. Η αλλαγή αυτή είναι αναγκαία προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η στήριξη παραμένει προσωρινού χαρακτήρα. Απαιτούνται επίσης ισχυρότερες και σαφέστερες απαιτήσεις σχετικά με τον εκ των προτέρων καθορισμό της διάρκειας και της στρατηγικής εξόδου για τα προληπτικά μέτρα. Η οντότητα που λαμβάνει στήριξη θα πρέπει να είναι φερέγγυα κατά τον χρόνο εφαρμογής των μέτρων, δηλαδή, κατά την αξιολόγηση της αρμόδιας αρχής, να μην παραβαίνει και να μην είναι πιθανό να παραβεί τις εφαρμοστέες κεφαλαιακές απαιτήσεις κατά τους επόμενους 12 μήνες. Εάν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες χορηγείται η στήριξη δεν τηρηθούν, θα πρέπει να θεωρείται ότι η οντότητα που λαμβάνει τη στήριξη βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

Τροποποιήσεις σχετικές με την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων (MREL)

MREL για στρατηγικές μεταβίβασης

Όπως προβλέπεται ήδη στο υφιστάμενο πλαίσιο, το επίπεδο της απαίτησης MREL θα πρέπει να αντικατοπτρίζει την προτιμώμενη στρατηγική εξυγίανσης. Η ισχύουσα διάταξη του άρθρου 12δ επικεντρώνεται στη βαθμονόμηση της MREL για στρατηγικές διάσωσης με ίδια μέσα (απαίτηση για απορρόφηση ζημιών και ύψος ανακεφαλαιοποίησης, με λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τον τρόπο προσαρμογής κάθε στοιχείου και σχετικά με τις απαιτήσεις χαμηλότερης εξοφλητικής προτεραιότητας, κυρίως με σκοπό τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με την απαίτηση του 8 % των συνολικών υποχρεώσεων και ιδίων κεφαλαίων). Μολονότι αναγνωρίζει τη δυνατότητα χρήσης εργαλείων εξυγίανσης διαφορετικών από τη διάσωση με ίδια μέσα, ο ισχύων κανονισμός SRMR δεν ρυθμίζει λεπτομερώς τη βαθμονόμηση της MREL για τις στρατηγικές μεταβίβασης. Στην πράξη, τούτο έχει ως αποτέλεσμα ανασφάλεια δικαίου και την εφαρμογή αποκλινουσών μεθοδολογιών από τις αρχές εξυγίανσης όταν καθορίζουν τη MREL για τέτοιες στρατηγικές.

Επομένως, πρέπει να παρασχεθεί σαφέστερη νομική βάση για τη διάκριση της βαθμονόμησης της MREL όσον αφορά τις στρατηγικές μεταβίβασης από τη βαθμονόμηση της MREL για τη διάσωση με ίδια μέσα, επίσης χάριν της αναλογικότητας και της συνεπούς εφαρμογής. Στο πλαίσιο αυτό, προστίθεται το νέο άρθρο 12δα το οποίο καθορίζει τις αρχές που θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης κατά τη βαθμονόμηση της MREL για τις στρατηγικές μεταβίβασης — μέγεθος, επιχειρηματικό μοντέλο, προφίλ κινδύνου, ανάλυση δυνατότητα μεταβίβασης, εμπορευσιμότητα, αν η στρατηγική συνίσταται σε μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων ή σε πώληση μετοχών, συμπληρωματική χρήση φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων για τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία δεν είναι δυνατόν να μεταβιβαστούν, καθώς και το ποσό που αναμένεται να συνεισφέρει το ΣΕΚ στη χρηματοδότηση της προτιμώμενης στρατηγικής κατά την εξυγίανση.

Οι τροποποιήσεις ενισχύουν την αρχή κατά την οποία η MREL θα πρέπει να παραμείνει η πρώτη και κύρια γραμμή άμυνας για όλες τις τράπεζες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που θα αποτελέσουν αντικείμενο στρατηγικής μεταβίβασης και εξόδου από την αγορά, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι ζημίες απορροφούνται στον μέγιστο δυνατό βαθμό από τους μετόχους και τους πιστωτές.

Εκτίμηση της συνδυασμένης απαίτησης αποθέματος ασφαλείας σε περίπτωση απαγόρευσης ορισμένων διανομών

Για την αντιμετώπιση της υφιστάμενης έλλειψης νομικής σαφήνειας στο ισχύον πλαίσιο όσον αφορά την εξουσία απαγόρευσης ορισμένων διανομών σε περίπτωση που η οντότητα δεν πληροί τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας επιπλέον της MREL, και ειδικότερα όταν η οντότητα δεν υπόκειται στη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας (βάσει του άρθρου 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ) στην ίδια βάση με τη MREL, προστίθεται η νέα παράγραφος 7 στο άρθρο 10α προκειμένου να αποσαφηνιστεί ότι η εξουσία απαγόρευσης ορισμένων διανομών θα πρέπει να ασκείται βάσει της εκτίμησης της συνδυασμένης απαίτησης αποθέματος ασφαλείας που προκύπτει από την κατ' εξουσιοδότηση πράξη που προβλέπεται στο άρθρο 45γ παράγραφος 4 στην οποία προσδιορίζεται η μεθοδολογία την οποία πρέπει να χρησιμοποιούν οι αρχές εξυγίανσης για την εκτίμηση της συνδυασμένης απαίτησης αποθέματος ασφαλείας σε τέτοιες περιστάσεις.

Εξαίρεση de minimis από ορισμένες απαιτήσεις MREL

Βάσει των υφιστάμενων κανόνων για την απαίτηση MREL στον κανονισμό SRMR, οι διαρθρωτικές υποχρεώσεις με χαμηλότερη εξοφλητική προτεραιότητα που αναφέρονται στο άρθρο 72β παράγραφος 2 στοιχείο δ) σημείο iii) του ΚΚΑ καλύπτονται από τον ορισμό για τα «επιλέξιμα μέσα μειωμένης εξασφάλισης» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 12γ του κανονισμού SRMR. Ωστόσο, οι υποχρεώσεις που επιτρέπεται να είναι επιλέξιμες στον ΚΚΑ βάσει της εξαίρεσης de minimis του άρθρου 72β παράγραφος 4 του ΚΚΑ δεν είναι αποδεκτές ως «επιλέξιμα μέσα μειωμένης εξασφάλισης» βάσει του κανονισμού SRMR, διότι το άρθρο 72β παράγραφος 4 του ΚΚΑ εξαιρείται ρητά από τον ορισμό του άρθρου 3 παράγραφος 1 σημείο 49β του κανονισμού SRMR.

Για να διορθωθεί αυτή η ασυνέπεια και σύμφωνα με την προσέγγιση που ακολουθείται στην οδηγία BRRD, στο άρθρο 12γ προστίθεται η νέα παράγραφος 10, η οποία επιτρέπει στο Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης να επιτρέπει στις οντότητες εξυγίανσης να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις MREL χαμηλότερης εξοφλητικής προτεραιότητας χρησιμοποιώντας υποχρεώσεις υψηλής εξοφλητικής προτεραιότητας, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 72β παράγραφος 4 του ΚΚΑ.

Για να διασφαλιστεί η ευθυγράμμιση με το πλαίσιο συνολικής ικανότητας απορρόφησης ζημιών, οι οντότητες εξυγίανσης που επωφελούνται από την εξαίρεση de minimis δεν μπορούν να έχουν προσαρμόσει την απαίτηση MREL χαμηλότερης εξοφλητικής προτεραιότητας προς τα κάτω κατά ποσό ισοδύναμο με περιθώριο 3,5 % επί του συνολικού ποσού έκθεσης σε κίνδυνο για τη συνολική ικανότητα απορρόφησης ζημιών σύμφωνα με το άρθρο 12γ παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο δεύτερη περίοδος του κανονισμού SRMR.

Συνεισφορές και αμετάκλητες αναλήψεις πληρωμών

Προκειμένου να ληφθεί υπόψη το τέλος της αρχικής περιόδου για τη συγκέντρωση πόρων του Ταμείου και η επακόλουθη μείωση του ποσού των τακτικών εκ των προτέρων συνεισφορών, γίνονται τεχνικές τροποποιήσεις στα άρθρα 69 και 71 για να αποσυνδεθεί το μέγιστο ποσό των εκ των υστέρων συνεισφορών που μπορεί να συγκεντρωθεί από το ποσό των τακτικών εκ των προτέρων συνεισφορών, ώστε να αποφευχθεί ένα δυσανάλογα χαμηλό ανώτατο όριο για τις εκ των υστέρων συνεισφορές, καθώς και να καταστεί δυνατή η αναβολή της είσπραξης των τακτικών εκ των προτέρων συνεισφορών σε περίπτωση που το κόστος μιας ετήσιας είσπραξης δεν είναι αναλογικό προς το ποσό που πρόκειται να συγκεντρωθεί. Η αντιμετώπιση των αμετάκλητων αναλήψεων πληρωμών διευκρινίζεται επίσης στο άρθρο 70, όσον αφορά τόσο τη χρήση τους στην εξυγίανση όσο και τη διαδικασία που πρέπει να

ακολουθείται σε περίπτωση που ένα ίδρυμα ή μια οντότητα παύσει να υπόκειται στην υποχρέωση καταβολής συνεισφορών.

Επιπλέον, για να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη διαφάνεια και βεβαιότητα όσον αφορά το μερίδιο των αμετάκλητων αναλήψεων πληρωμών στο συνολικό ποσό των εκ των προτέρων συνεισφορών που θα συγκεντρωθούν, διευκρινίζεται ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να καθορίζει το εν λόγω μερίδιο σε ετήσια βάση, με την επιφύλαξη των εφαρμοστέων ορίων.

Λοιπές διατάξεις

Τροποποιήσεις του σχεδιασμού της εξυγίανσης

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης καλείται να προσδιορίσει τα μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν όσον αφορά τις οντότητες του ομίλου κατά την κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης ομίλου. Η ένταση και ο βαθμός λεπτομέρειας των εργασιών αυτών όσον αφορά τις θυγατρικές που δεν είναι οντότητες εξυγίανσης μπορεί να ποικίλλει ανάλογα με το μέγεθος και το προφίλ κινδύνου των οικείων ιδρυμάτων και οντοτήτων, την παρουσία κρίσιμων λειτουργιών και τη στρατηγική εξυγίανσης του ομίλου. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός SRMR τροποποιείται με την εισαγωγή ενός νέου εδαφίου στο άρθρο 8 παράγραφος 10, το οποίο θα επιτρέπει στις αρχές εξυγίανσης να ακολουθούν απλουστευμένη προσέγγιση, κατά περίπτωση, κατά την εκτέλεση του εν λόγω καθήκοντος.

Διευκρινίσεις σχετικά με το άρθρο 27 παράγραφος 9

Οι ισχύουσες διατάξεις του άρθρου 27 παράγραφοι 9 και 10 δεν είναι σαφείς ως προς την προϋπόθεση και τη σειρά χρήσης του ΕΤΕ και των εναλλακτικών πηγών χρηματοδότησης μετά τη χορήγηση αρχικής χρηματοδότησης έως το όριο του 5 % των συνολικών υποχρεώσεων και ιδίων κεφαλαίων και μετά την απομείωση ή τη μετατροπή όλων των μη εξασφαλισμένων, μη προνομιούχων υποχρεώσεων, πλην των επιλέξιμων καταθέσεων. Ως εκ τούτου, οι παράγραφοι 9 και 10 του άρθρου 27 τροποποιούνται ώστε να παρέχεται νομική σαφήνεια και πρόσθετη ευελιξία για τη χρήση του ΕΤΕ πέραν του ορίου του 5 % των συνολικών υποχρεώσεων και ιδίων κεφαλαίων.

Διακυβέρνηση του Συμβουλίου Εξυγίανσης

Για να διευκολυνθεί η συνέχεια και η συγκέντρωση θεσμικής εμπειρογνωσίας, γίνονται τροποποιήσεις στο άρθρο 56 προκειμένου να θεσπιστεί η δυνατότητα του προέδρου, του αντιπροέδρου και των μόνιμων μελών του διοικητικού συμβουλίου να ασκούν δεύτερη θητεία, υπό την ίδια ιδιότητα με την πρώτη θητεία τους. Η διαδικασία για την ανανέωση του προέδρου, του αντιπροέδρου και των μελών του διοικητικού συμβουλίου έχει σχεδιαστεί λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τη διαδικασία που εφαρμόζεται για την ανανέωση των προέδρων των ΕΕΑ.

Άλλες τροποποιήσεις γίνονται στα άρθρα 43, 53 και 55 προκειμένου να χορηγηθεί στον αντιπρόεδρο δικαίωμα ψήφου και να ληφθεί υπόψη το εν λόγω δικαίωμα ψήφου σε ολόκληρο τον κανονισμό SRMR. Ο διορισμός του αντιπροέδρου ακολουθεί την ίδια διαδικασία με τον πρόεδρο και είναι σε θέση να τον αντικαταστήσει σε περίπτωση απουσίας ή εύλογου κωλύματος. Ως εκ τούτου, δεν φαίνεται δικαιολογημένη η διαφορετική μεταχείριση του αντιπροέδρου από ό,τι για άλλα μέλη του διοικητικού συμβουλίου.

Κατάταξη των απαιτήσεων του ΕΤΕ

Το άρθρο 22 παράγραφος 6 προβλέπει ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να μπορεί να ανακτά κάθε εύλογη δαπάνη που δικαιολογημένα προέκυψε από τη χρήση των εργαλείων εξυγίανσης ή την άσκηση των εξουσιών από το ίδρυμα υπό εξυγίανση, ως προνομιακός πιστωτής. Ωστόσο, ο κανονισμός SRMR δεν προσδιορίζει τη σχετική κατάταξη του Συμβουλίου Εξυγίανσης σε σχέση με άλλους προνομιακούς πιστωτές. Επίσης, ο τρόπος με

τον οποίο η διάταξη αυτή θα μπορούσε να τεθεί σε εφαρμογή είναι ασαφής, δεδομένου ότι η κατάταξη των απαιτήσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας προβλέπεται αποκλειστικά στην εθνική νομοθεσία που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας (παρότι η κατάταξη αυτή είναι εν μέρει εναρμονισμένη σε ολόκληρη την ΕΕ). Η νέα παράγραφος 6 που προστίθεται στο άρθρο 76 διευκρινίζει ότι οι εν λόγω απαιτήσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης θα πρέπει να έχουν, σε κάθε συμμετέχον κράτος μέλος, την ίδια κατάταξη με τις απαιτήσεις των εθνικών ταμείων εξυγίανσης σύμφωνα με το νέο άρθρο 108 παράγραφος 9 της οδηγίας BRRD (η οποία θα πρέπει να υπερβαίνει τις απαιτήσεις των καταθετών και των ΣΕΚ).

Επιπλέον, το ΕΤΕ μπορεί να χρησιμοποιηθεί περαιτέρω στην εξυγίανση για τους σκοπούς που προσδιορίζονται στο άρθρο 76 παράγραφος 1. Μέχρι σήμερα, ο κανονισμός SRMR δεν διευκρινίζει αν η χρήση αυτή δημιουργεί απαίτηση υπέρ του Συμβουλίου Εξυγίανσης και, σε αυτήν την περίπτωση, την κατάταξη της εν λόγω απαίτησης σε περίπτωση αφερεγγυότητας. Στο άρθρο 76 προστίθεται η νέα παράγραφος 5 η οποία ορίζει ότι, όταν η δραστηριότητα του υπό εξυγίανση ιδρύματος μεταβιβάζεται εν μέρει σε μεταβατικό ίδρυμα ή ιδιώτη αγοραστή με τη στήριξη του ΕΤΕ, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να έχει απαίτηση έναντι της εναπομένουσας οντότητας. Η ύπαρξη μιας τέτοιας απαίτησης θα πρέπει να αξιολογείται κατά περίπτωση, ανάλογα με τη στρατηγική εξυγίανσης και τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιήθηκε συγκεκριμένα το ΕΤΕ, αλλά θα πρέπει να συνδέεται με τη χρήση του ΕΤΕ για την κάλυψη ζημιών αντί των πιστωτών, όπως όταν το ΕΤΕ χρησιμοποιείται για την εγγύηση περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που μεταβιβάζονται σε αποδέκτη ή για την κάλυψη της διαφοράς μεταξύ των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που μεταβιβάζονται. Όταν το ΕΤΕ χρησιμοποιείται για τη στήριξη της εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα ως κύριας στρατηγικής εξυγίανσης [άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχείο α)], αντί της απομείωσης και της μετατροπής των υποχρεώσεων ορισμένων πιστωτών, δεν θα πρέπει να συνίσταται απαίτηση κατά του υπό εξυγίανση ιδρύματος, καθώς έτσι εξαλείφεται ο σκοπός της συνεισφοράς του ΕΤΕ. Οι αποζημιώσεις που καταβάλλονται λόγω παραβίασης της αρχής περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών δεν θα πρέπει να δημιουργούν επίσης απαίτηση υπέρ του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Καταμερισμός των ευθυνών

Το άρθρο 7 θέσπισε τον καταμερισμό των καθηκόντων βάσει του οποίου το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει άμεση ευθύνη για τις οντότητες υπό την άμεση ευθύνη της ΕΚΤ, για τα λιγότερο σημαντικά διασυνοριακά ιδρύματα και για τις οντότητες για τις οποίες έχει ληφθεί απόφαση, είτε με πρωτοβουλία του Συμβουλίου Εξυγίανσης είτε με πρωτοβουλία εθνικής αρμόδιας αρχής είτε με πρωτοβουλία κράτους μέλους, ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα ασκεί άμεση αρμοδιότητα. Οι ΕΡΑ θα διατηρήσουν την πρωταρχική ευθύνη έναντι όλων των άλλων οντοτήτων. Ωστόσο, παρόλο που το άρθρο 7 είναι σαφές όσον αφορά τον εν λόγω καταμερισμό καθηκόντων, η διατύπωση των άρθρων του κανονισμού που αφορούν τις συγκεκριμένες αρμοδιότητες, όπως ο σχεδιασμός της εξυγίανσης, η αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης, η αξιολόγηση απλουστευμένων υποχρεώσεων, ο καθορισμός της MREL ή η έγκριση καθεστώτων εξυγίανσης, αναφέρεται μόνο στο Συμβούλιο Εξυγίανσης και, ως εκ τούτου, δεν καθιστά πλήρως σαφές ότι, στην περίπτωση οντοτήτων που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά τους, η ευθύνη για τα αναφερόμενα καθήκοντα έχει ανατεθεί στις ΕΡΑ. Το σημείο αυτό διευκρινίζεται στο άρθρο 7.

Ομοίως, η εξουσία του Συμβουλίου Εξυγίανσης να απαγορεύει ορισμένες διανομές όταν μια οντότητα που εμπίπτει στην αρμοδιότητά του δεν πληροί τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας πέραν της MREL της, θεσπίστηκε στον κανονισμό SRMR, αλλά δεν προσδιορίστηκε η ακριβής διαδικασία που διέπει την άσκηση της εν λόγω εξουσίας. Πλέον διευκρινίζεται στο άρθρο 10α παράγραφος 1 ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης είναι σε θέση να αναθέτει στην οικεία ΕΡΑ την άσκηση της εν λόγω εξουσίας.

Εντοπίστηκαν επίσης ορισμένες περιπτώσεις στις οποίες ανατέθηκαν στις ΕΡΑ εξουσίες στο πλαίσιο της οδηγίας BRRD, αλλά, ελλείψει αναφοράς στον κανονισμό SRMR, οι τρόποι εφαρμογής τους στην περίπτωση οντοτήτων που εμπίπτουν στην άμεση αρμοδιότητα του Συμβουλίου Εξυγίανσης δεν ήταν σαφείς. Για την αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος, διευκρινίζεται στο άρθρο 12 ότι, όσον αφορά τις οντότητες που εμπίπτουν στην άμεση αρμοδιότητά του, το Συμβούλιο Εξυγίανσης είναι υπεύθυνο για τη χορήγηση της άδειας ανάκλησης, εξόφλησης, αποπληρωμής ή επαναγοράς μέσων επιλέξιμων υποχρεώσεων σύμφωνα με το άρθρο 78α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Τροποποιείται επίσης το άρθρο 8 προκειμένου να διευκρινιστεί ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί, όταν το κρίνει αναγκαίο, να αναθέτει στις ΕΡΑ να απαιτούν από ένα ίδρυμα ή μια οντότητα να τηρεί λεπτομερή αρχεία των χρηματοοικονομικών συμβάσεων στις οποίες το ίδρυμα είναι συμβαλλόμενο μέρος. Στο άρθρο 18 παράγραφος 11 διευκρινίζεται περαιτέρω ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να αναθέτει στις ΕΡΑ να ασκούν την εξουσία τους για αναστολή ορισμένων οικονομικών υποχρεώσεων μετά τη διαπίστωση ότι το ίδρυμα ή η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, σύμφωνα με το άρθρο 33α της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

Οι τροποποιήσεις του άρθρου 18 αποσαφηνίζουν επίσης τον καταμερισμό των καθηκόντων μεταξύ της ΕΚΤ και των εθνικών αρμόδιων αρχών όσον αφορά την αξιολόγηση αν το ίδρυμα ή η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Σε ορισμένες περιπτώσεις, δηλαδή σε λιγότερο σημαντικούς διασυνοριακούς ομίλους, σε λιγότερο σημαντικά ιδρύματα και οντότητες που λαμβάνουν συνδρομή από το ΕΤΕ, και σε συγκεκριμένα λιγότερο σημαντικά ιδρύματα και οντότητες για τα οποία έχει αποφασιστεί, με πρωτοβουλία του Συμβουλίου Εξυγίανσης, μιας εθνικής αρμόδιας αρχής ή κράτους μέλους, ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα ασκεί άμεση ευθύνη, παρόλο που το καθεστώς εξυγίανσης εγκρίνεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, η εποπτεία του ιδρύματος ή της οντότητας και, ως εκ τούτου, η αξιολόγηση αν το ίδρυμα ή η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, αποτελεί ευθύνη της εθνικής αρμόδιας αρχής. Ως εκ τούτου, διευκρινίζεται ότι η αξιολόγηση αν ένα ίδρυμα ή μια οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης πρέπει να διενεργείται από την ΕΚΤ για τα σημαντικά ιδρύματα και από τη σχετική εθνική αρμόδια αρχή για τα λιγότερο σημαντικά ιδρύματα και οντότητες για τα οποία το Συμβούλιο Εξυγίανσης εγκρίνει το καθεστώς εξυγίανσης.

Τέλος, προκειμένου να αντικατοπτρίζεται η θέσπιση του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης, διευκρινίζεται στο άρθρο 31 ότι οι ΕΡΑ θα πρέπει να διαβουλεύονται με το Συμβούλιο Εξυγίανσης προτού ενεργήσουν σύμφωνα με το άρθρο 86 της οδηγίας BRRD, το οποίο προβλέπει ότι οι κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας έναντι ιδρυμάτων και οντοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας BRRD δεν κινούνται παρά μόνο με πρωτοβουλία της αρχής εξυγίανσης και ότι η απόφαση για την υπαγωγή ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας λαμβάνεται μόνο με τη συγκατάθεση της αρχής εξυγίανσης.

Ανταλλαγή πληροφοριών

Πραγματοποιούνται ορισμένες τροποποιήσεις προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης σε πληροφορίες. Τα άρθρα 30 και 34 τροποποιούνται προκειμένου να διευκρινιστεί ότι οι πληροφορίες που μπορεί να ζητήσει το Συμβούλιο Εξυγίανσης από την ΕΚΤ δεν καλύπτουν μόνο τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της κατά την άσκηση της εποπτικής της λειτουργίας, αλλά και τις πληροφορίες που συλλέγονται στο πλαίσιο της λειτουργίας της ως κεντρικής τράπεζας. Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4α του

κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2533/98 του Συμβουλίου[20], το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να διασφαλίζει τη φυσική και λογική προστασία των εμπιστευτικών στατιστικών πληροφοριών και να ζητεί από την ΕΚΤ άδεια για την περαιτέρω διαβίβαση που ενδέχεται να είναι αναγκαία για την εκτέλεση των καθηκόντων του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Εισάγεται το νέο άρθρο 30α που επιτρέπει στο Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης να λαμβάνει πληροφορίες που τηρούνται από τους κεντρικούς αυτοματοποιημένους μηχανισμούς που θεσπίστηκαν με το άρθρο 32α της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849[21], οι οποίες μπορεί να αποδειχθούν συναφείς κατά τη διενέργεια της εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος. Το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να ζητεί πληροφορίες μόνο σχετικά με τον αριθμό των πελατών για τους οποίους η οντότητα είναι ο μόνος ή ο κυριότερος τραπεζικός εταίρος. Το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να λαμβάνει τις εν λόγω πληροφορίες μέσω των αρχών ή των δημόσιων οντοτήτων που διαχειρίζονται τους κεντρικούς αυτοματοποιημένους μηχανισμούς, μετά από φιλτράρισμα των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που δεν σχετίζονται με την εκτέλεση των καθηκόντων του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Προστίθενται επίσης τροποποιήσεις για την υπαγωγή του ΕΣΣΚ, των ΕΕΑ και των ΣΕΚ στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών με το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας σύναψης μνημονίων συνεννόησης για την ανταλλαγή πληροφοριών με το Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Επιπλέον, τροποποιείται το άρθρο 34 ώστε το Συμβούλιο Εξυγίανσης να μπορεί να προσδιορίζει τη διαδικασία και τη μορφή υπό την οποία ζητεί την ανταλλαγή πληροφοριών, καθώς και να αναφέρεται ρητά ο ΕΜΣ ως μία από τις οντότητες με τις οποίες μπορεί να πραγματοποιείται συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών.

Τέλος, το άρθρο 74 τροποποιείται ώστε να προβλεφθεί έγκαιρη προειδοποίηση από το Συμβούλιο Εξυγίανσης προς την ΕΚΤ και την Επιτροπή όταν προβλέπει πιθανή ανάγκη χρήσης του δημοσιονομικού μηχανισμού ασφαλείας, προκειμένου να καταστεί δυνατή η έγκαιρη ενεργοποίηση του εν λόγω μηχανισμού ασφαλείας.

Γνωστοποιήσεις

Οι κανόνες του κανονισμού SRMR για την προστασία των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα που αφορούν συγκεκριμένα ιδρύματα είναι αρκετά αυστηροί και ενδέχεται να παρεμποδίσουν στο μέλλον τις προσπάθειες για περαιτέρω διαφάνεια όσον αφορά τον τραπεζικό τομέα. Για την αντιμετώπιση του ζητήματος αυτού, τροποποιείται το άρθρο 88 ώστε να επιτραπεί στο Συμβούλιο Εξυγίανσης να γνωστοποιεί πληροφορίες που δεν συλλέγονται απευθείας από ιδρύματα και οντότητες που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά του, αλλά προκύπτουν από δικές του αναλύσεις, αξιολογήσεις και προσδιορισμούς, όταν κάτι τέτοιο δεν υπονομεύει την προστασία του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά τη χρηματοπιστωτική, νομισματική ή οικονομική πολιτική και υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση.

---

20 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2533/98 του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με τη συλλογή στατιστικών πληροφοριών από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΕ L 318 της 27.11.1998, σ. 8).

21 Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 73).

2023/0111 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 όσον αφορά τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, τις προϋποθέσεις εξυγίανσης και τη χρηματοδότηση για δράση εξυγίανσης

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας[22],

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής[23],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων (στο εξής: ιδρύματα) θεσπίστηκε στον απόηχο της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2008-2009 και μετά τα διεθνώς εγκριθέντα «Βασικά χαρακτηριστικά για αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων»[24] του Συμβουλίου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Το ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης αποτελείται από την οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[25] και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[26]. Και οι δύο πράξεις εφαρμόζονται

---

22 ΕΕ C της , σ. .

23 ΕΕ C της , σ. .

24 Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions (Βασικά χαρακτηριστικά για αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων), 15 Οκτωβρίου 2014.

25 Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190).

26 Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού

σε ιδρύματα εγκατεστημένα στην Ένωση και σε κάθε άλλη οντότητα που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας ή του εν λόγω κανονισμού (στο εξής: οντότητες). Το ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης αποσκοπεί στη συντεταγμένη αντιμετώπιση της πτώχευσης ιδρυμάτων και οντοτήτων μέσω της διατήρησης κρίσιμων λειτουργιών των ιδρυμάτων και οντοτήτων και της αποφυγής των απειλών για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και, ταυτόχρονα, της προστασίας των καταθετών και των δημόσιων πόρων. Επιπλέον, το ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης επιδιώκει την προώθηση της ανάπτυξης της τραπεζικής εσωτερικής αγοράς με τη δημιουργία εναρμονισμένου καθεστώτος για την αντιμετώπιση διασυνοριακών κρίσεων με συντονισμένο τρόπο και με την αποφυγή ζητημάτων που αφορούν τους ισότιμους όρους ανταγωνισμού.

(2) Αρκετά χρόνια μετά την εφαρμογή του, το ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης, όπως ισχύει επί του παρόντος, δεν επιτυγχάνει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα όσον αφορά ορισμένους από τους στόχους αυτούς. Ειδικότερα, παρότι τα ιδρύματα και οι οντότητες έχουν σημειώσει σημαντική πρόοδο προς τη δυνατότητα εξυγίανσης και έχουν διαθέσει σημαντικούς πόρους για τον σκοπό αυτόν, ιδίως μέσω της αύξησης της ικανότητας απορρόφησης των ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης και της συμπλήρωσης των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης, το ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης χρησιμοποιείται σπανίως. Αντιθέτως, οι πτωχεύσεις ορισμένων μικρότερων και μεσαίων ιδρυμάτων και οντοτήτων αντιμετωπίζονται κυρίως μέσω μη εναρμονισμένων εθνικών μέτρων. Χρησιμοποιούνται τα χρήματα των φορολογουμένων αντί των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης. Η κατάσταση αυτή φαίνεται να οφείλεται σε ανεπαρκή κίνητρα. Αυτά τα ανεπαρκή κίνητρα προκύπτουν από την αλληλεπίδραση του ενωσιακού πλαισίου εξυγίανσης με τους εθνικούς κανόνες, σύμφωνα με τους οποίους η ευρεία διακριτική ευχέρεια κατά την εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος δεν ασκείται πάντοτε κατά τρόπο που να αντικατοπτρίζει τον τρόπο με τον οποίο προοριζόταν να εφαρμοστεί το ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης. Ταυτόχρονα, το ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης εφαρμόστηκε σε μικρό βαθμό λόγω του κινδύνου οι καταθέτες των χρηματοδοτούμενων από καταθέσεις ιδρυμάτων να επωμιστούν ζημίες προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα εν λόγω ιδρύματα μπορούν να έχουν πρόσβαση σε εξωτερική χρηματοδότηση κατά την εξυγίανση, ιδίως ελλείψει άλλων υποχρεώσεων υποκείμενων σε αναδιάρθρωση παθητικού. Τέλος, το ότι υπάρχουν λιγότερο αυστηροί κανόνες για την πρόσβαση σε χρηματοδότηση εκτός της εξυγίανσης από ό,τι κατά την εξυγίανση λειτουργεί αποτρεπτικά για την εφαρμογή του πλαισίου εξυγίανσης της Ένωσης υπέρ άλλων λύσεων, οι οποίες συχνά συνεπάγονται τη χρήση χρημάτων των φορολογουμένων αντί των ιδίων πόρων του ιδρύματος ή της οντότητας ή των διχτυών ασφαλείας που χρηματοδοτούνται από τον κλάδο. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί με τη σειρά της κινδύνους κατακερματισμού, κινδύνους επίτευξης λιγότερο ενδεδειγμένων αποτελεσμάτων όσον αφορά τη διαχείριση των πτωχεύσεων ιδρυμάτων και οντοτήτων, και ειδικότερα στην περίπτωση των μικρότερων και μεσαίων ιδρυμάτων και οντοτήτων, καθώς και κόστος ευκαιρίας από αχρησιμοποίητους χρηματοδοτικούς πόρους. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότερη και συνεκτικότερη εφαρμογή του ενωσιακού πλαισίου εξυγίανσης και να διασφαλιστεί ότι μπορεί να εφαρμόζεται όποτε είναι προς το δημόσιο συμφέρον, μεταξύ άλλων για

Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ L 225 της 30.7.2014, σ. 1).

μικρότερα και μεσαία ιδρύματα που χρηματοδοτούνται πρωτίστως από καταθέσεις και χωρίς επαρκείς άλλες υποκείμενες σε αναδιάρθρωση παθητικού υποχρεώσεις.

(3) Σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014, τα κράτη μέλη που έχουν καθιερώσει στενή συνεργασία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) και των αντίστοιχων εθνικών αρμόδιων αρχών θεωρούνται συμμετέχοντα κράτη μέλη για τους σκοπούς του εν λόγω κανονισμού. Ωστόσο, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 δεν περιέχει λεπτομέρειες σχετικά με τη διαδικασία προετοιμασίας της έναρξης της στενής συνεργασίας όσον αφορά τα καθήκοντα που σχετίζονται με την εξυγίανση. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να καθοριστούν οι λεπτομέρειες αυτές.

(4) Η ένταση και ο βαθμός λεπτομέρειας του σχεδιασμού της εξυγίανσης όσον αφορά τις θυγατρικές που δεν προσδιορίζονται ως οντότητες εξυγίανσης ποικίλλει ανάλογα με το μέγεθος και το προφίλ κινδύνου των οικείων ιδρυμάτων και οντοτήτων, την παρουσία κρίσιμων λειτουργιών και τη στρατηγική εξυγίανσης του ομίλου. Ως εκ τούτου, το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (στο εξής: Συμβούλιο Εξυγίανσης) θα πρέπει να μπορεί να λαμβάνει υπόψη τους παράγοντες αυτούς κατά τον προσδιορισμό των μέτρων που πρέπει να ληφθούν σε σχέση με τις εν λόγω θυγατρικές και να ακολουθεί απλουστευμένη προσέγγιση, κατά περίπτωση.

(5) Ένα ίδρυμα ή μια οντότητα που τελεί υπό εκκαθάριση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, μετά από διαπίστωση ότι το ίδρυμα ή η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και το συμπέρασμα του Συμβουλίου Εξυγίανσης ότι η εξυγίανση δεν είναι προς το δημόσιο συμφέρον, κινείται τελικά προς την έξοδο από την αγορά. Αυτό σημαίνει ότι δεν απαιτείται σχέδιο δράσης σε περίπτωση πτώχευσης, ανεξάρτητα από το αν η αρμόδια αρχή έχει ήδη ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας του οικείου ιδρύματος ή οντότητας. Το ίδιο ισχύει για εναπομένον ίδρυμα υπό εξυγίανση μετά τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στο πλαίσιο στρατηγικής μεταβίβασης. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να διευκρινιστεί ότι, στις περιπτώσεις αυτές, δεν απαιτείται η έγκριση σχεδίων εξυγίανσης.

(6) Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί επί του παρόντος να απαγορεύει ορισμένες διανομές όταν ένα ίδρυμα ή μια οντότητα δεν πληροί τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας, όταν λαμβάνεται υπόψη πέραν της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων (στο εξής: MREL). Ωστόσο, για να διασφαλιστεί η ασφάλεια δικαίου και η ευθυγράμμιση με τις υφιστάμενες διαδικασίες για την εφαρμογή των αποφάσεων που λαμβάνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης, είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν σαφέστερα οι ρόλοι των αρχών που συμμετέχουν στη διαδικασία απαγόρευσης των διανομών. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να αναθέτει την εντολή απαγόρευσης των εν λόγω διανομών στην εθνική αρχή εξυγίανσης, η οποία θα πρέπει να εφαρμόζει την απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Επιπλέον, σε ορισμένες περιπτώσεις, ένα ίδρυμα ή μια οντότητα μπορεί να υποχρεωθεί να συμμορφωθεί με τη MREL σε διαφορετική βάση από τη βάση στην οποία το εν λόγω ίδρυμα ή η οντότητα υποχρεούται να συμμορφώνεται με τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί αβεβαιότητα ως προς τις προϋποθέσεις για την άσκηση των εξουσιών του Συμβουλίου Εξυγίανσης να απαγορεύει διανομές και για τον υπολογισμό του μέγιστου διανεμητέου ποσού που σχετίζεται με τη MREL. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να προβλεφθεί ότι, στις περιπτώσεις αυτές, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να αναθέτει στις εθνικές αρχές εξυγίανσης την απαγόρευση ορισμένων διανομών με βάση την εκτίμηση της συνδυασμένης απαίτησης αποθέματος

ασφαλείας που προκύπτει από τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2021/1118 της Επιτροπής[27]. Για να διασφαλιστεί η διαφάνεια και η ασφάλεια δικαίου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να κοινοποιεί την εκτιμώμενη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας στο ίδρυμα ή την οντότητα που στη συνέχεια θα πρέπει να δημοσιοποιήσει την εν λόγω εκτιμώμενη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας.

(7) Η οδηγία 2014/59/ΕΕ και ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 καθορίζουν τις εξουσίες που πρέπει να ασκούνται από τις αρχές εξυγίανσης, ορισμένες από τις οποίες δεν περιλαμβάνονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014. Στο πλαίσιο του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης, αυτό μπορεί να δημιουργήσει αβεβαιότητα ως προς το ποιος θα πρέπει να ασκεί τις εν λόγω εξουσίες και υπό ποιες προϋποθέσεις θα πρέπει να ασκούνται. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί ο τρόπος με τον οποίο οι εθνικές αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να ασκούν ορισμένες εξουσίες που ορίζονται μόνο στην οδηγία 2014/59/ΕΕ σε σχέση με οντότητες και ομίλους που εμπίπτουν στην άμεση αρμοδιότητα του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Στις περιπτώσεις αυτές, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να μπορεί, όταν το κρίνει αναγκαίο, να αναθέτει στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να ασκούν τις εν λόγω εξουσίες. Ειδικότερα, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να μπορεί να αναθέτει στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να ζητούν από ένα ίδρυμα ή μια οντότητα να τηρεί λεπτομερή αρχεία των χρηματοοικονομικών συμβάσεων στις οποίες το ίδρυμα ή η οντότητα είναι συμβαλλόμενο μέρος, ή να ασκεί την εξουσία αναστολής ορισμένων χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων σύμφωνα με το άρθρο 33α της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι άδειες για τη μείωση των μέσων επιλέξιμων υποχρεώσεων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[28], ο οποίος ισχύει επίσης για ιδρύματα και οντότητες και για υποχρεώσεις που υπόκεινται στη MREL, δεν απαιτούν την εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να μπορεί να χορηγεί τις εν λόγω άδειες απευθείας σε ιδρύματα ή οντότητες, χωρίς να χρειάζεται να αναθέσει στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να ασκήσουν την εν λόγω εξουσία.

(8) Με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/876 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[29], τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/877 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

---

27 Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2021/1118 της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 2021, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον προσδιορισμό της μεθοδολογίας που χρησιμοποιούν οι αρχές εξυγίανσης προκειμένου να εκτιμήσουν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας για τις οντότητες εξυγίανσης σε ενοποιημένο επίπεδο ομίλου εξυγίανσης, όπου ο όμιλος εξυγίανσης δεν υπόκειται αυτός καθ' εαυτόν στις σχετικές απαιτήσεις δυνάμει της εν λόγω οδηγίας (ΕΕ L 241 της 8.7.2021, σ. 1).

28 Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

29 Κανονισμός (ΕΕ) 2019/876 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά τον δείκτη μόχλευσης, τον δείκτη καθαρής σταθερής χρηματοδότησης, τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων, τον πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου, τον κίνδυνο αγοράς, τα ανοίγματα έναντι κεντρικών αντισυμβαλλομένων, τα ανοίγματα έναντι οργανισμών συλλογικών επενδύσεων, τα μεγάλα χρηματοδοτικά ανοίγματα και τις υποχρεώσεις υποβολής αναφορών και δημοσιοποίησης, καθώς και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 150 της 7.6.2019, σ. 1).

Συμβουλίου[30] και την οδηγία (ΕΕ) 2019/879 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[31] ενσωματώθηκαν στο δίκαιο της Ένωσης οι διεθνείς όροι λειτουργίας της συνολικής ικανότητας απορρόφησης ζημιών (TLAC), που δημοσιεύθηκαν από το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας στις 9 Νοεμβρίου 2015 (στο εξής: πρότυπο TLAC), για τις παγκόσμιες συστημικά σημαντικές τράπεζες, οι οποίες αναφέρονται στο δίκαιο της Ένωσης ως παγκόσμια συστημικά σημαντικά ιδρύματα (G-SII). Ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/877 και η οδηγία (ΕΕ) 2019/879 τροποποίησαν επίσης τη MREL που ορίζεται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014. Είναι αναγκαίο να ευθυγραμμιστούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 για τη MREL με την εφαρμογή του προτύπου TLAC για τα G-SII όσον αφορά ορισμένες υποχρεώσεις που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη του μέρους της MREL που θα πρέπει να καλύπτεται με ίδια κεφάλαια και άλλες υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης. Ειδικότερα, οι υποχρεώσεις που έχουν την ίδια προτεραιότητα με ορισμένες εξαιρούμενες υποχρεώσεις θα πρέπει να περιλαμβάνονται στα ίδια κεφάλαια και στα επιλέξιμα μέσα μειωμένης εξασφάλισης των οντοτήτων εξυγίανσης, όταν το ποσό των εν λόγω εξαιρούμενων υποχρεώσεων στον ισολογισμό της οντότητας εξυγίανσης δεν υπερβαίνει το 5 % του ποσού των ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων της οντότητας εξυγίανσης και δεν προκύπτουν κίνδυνοι που σχετίζονται με την αρχή περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών.

(9) Οι κανόνες για τον καθορισμό της MREL επικεντρώνονται κυρίως στον καθορισμό του κατάλληλου επιπέδου της MREL με την παραδοχή ότι το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα αποτελεί την προτιμώμενη στρατηγική εξυγίανσης. Ωστόσο, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 επιτρέπει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης να χρησιμοποιεί άλλα εργαλεία εξυγίανσης, συγκεκριμένα εκείνα που βασίζονται στη μεταβίβαση των δραστηριοτήτων του υπό εξυγίανση ιδρύματος σε ιδιώτη αγοραστή ή σε μεταβατικό ίδρυμα. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι, σε περίπτωση που το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει τη χρήση του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων ή του εργαλείου μεταβατικού ιδρύματος και την έξοδο της οντότητας εξυγίανσης από την αγορά, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να καθορίζει το επίπεδο της MREL για την οικεία οντότητα εξυγίανσης με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εν λόγω εργαλείων εξυγίανσης και τις διαφορετικές ανάγκες απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης που συνεπάγονται τα εν λόγω εργαλεία.

(10) Το επίπεδο της MREL για τις οντότητες εξυγίανσης είναι το άθροισμα του ποσού των ζημιών που αναμένονται κατά την εξυγίανση και του ποσού της ανακεφαλαιοποίησης που επιτρέπει στην οντότητα εξυγίανσης να συνεχίσει να πληροί τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας και να συνεχίσει τις δραστηριότητές της για κατάλληλο χρονικό διάστημα. Ορισμένες προτιμώμενες στρατηγικές εξυγίανσης συνεπάγονται τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων σε αποδέκτη και την έξοδο από την αγορά, και ειδικότερα το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων. Στις περιπτώσεις αυτές, οι στόχοι που επιδιώκονται με τη

---

30 Κανονισμός (ΕΕ) 2019/877 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 όσον αφορά την ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΕ L 150 της 7.6.2019, σ. 226).

31 Οδηγία (ΕΕ) 2019/879 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, για την τροποποίηση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ σχετικά με την ικανότητα απορρόφησης των ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και της οδηγίας 98/26/ΕΚ (ΕΕ L 150 της 7.6.2019, σ. 296).

συνιστώσα ανακεφαλαιοποίησης ενδέχεται να μην εφαρμόζονται στον ίδιο βαθμό όπως στην περίπτωση της στρατηγικής διάσωσης με ίδια μέσα ανοικτής τράπεζας, διότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν θα υποχρεούται να διασφαλίσει ότι η οντότητα εξυγίανσης αποκαθιστά τη συμμόρφωση με τις οικείες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων μετά τη δράση εξυγίανσης. Ωστόσο, οι ζημίες σε τέτοιες περιπτώσεις αναμένεται να υπερβούν τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων της οντότητας εξυγίανσης. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να καθοριστεί ότι το επίπεδο της MREL των εν λόγω οντοτήτων εξυγίανσης εξακολουθεί να περιλαμβάνει ένα ποσό ανακεφαλαιοποίησης προσαρμοσμένο κατά τρόπο αναλογικό προς τη στρατηγική εξυγίανσης.

(11) Όταν η στρατηγική εξυγίανσης προβλέπει τη χρήση εργαλείων εξυγίανσης πέραν της διάσωσης με ίδια μέσα, οι ανάγκες ανακεφαλαιοποίησης της οικείας οντότητας θα είναι γενικά μικρότερες μετά την εξυγίανση απ' ό,τι σε περίπτωση διάσωσης με ίδια μέσα ανοικτής τράπεζας. Η βαθμονόμηση της MREL στην περίπτωση αυτήν θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την εν λόγω πτυχή κατά την εκτίμηση της απαίτησης ανακεφαλαιοποίησης. Ως εκ τούτου, κατά την προσαρμογή του επιπέδου της MREL για τις οντότητες εξυγίανσης των οποίων το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων ή το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος και την έξοδό τους από την αγορά, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα χαρακτηριστικά των εν λόγω εργαλείων, συμπεριλαμβανομένης της αναμενόμενης περιμέτρου της μεταβίβασης στον ιδιώτη αγοραστή ή στο μεταβατικό ίδρυμα, των τύπων των προς μεταβίβαση μέσων, της αναμενόμενης αξίας και εμπορευσιμότητας των εν λόγω μέσων, καθώς και του σχεδιασμού της προτιμώμενης στρατηγικής εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένης της συμπληρωματικής χρήσης του εργαλείου διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων. Δεδομένου ότι η αρχή εξυγίανσης πρέπει να αποφασίζει κατά περίπτωση για οποιαδήποτε πιθανή χρήση κεφαλαίων από το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων κατά την εξυγίανση και δεδομένου ότι η απόφαση αυτή δεν μπορεί να ληφθεί με βεβαιότητα εκ των προτέρων, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη δυνητική συνεισφορά του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων στην εξυγίανση κατά τη βαθμονόμηση του επιπέδου της MREL.

(12) Είναι αναγκαίο να εξασφαλιστούν ίσα κίνητρα για τη δημιουργία επαρκών ποσών MREL για τα ιδρύματα και τις οντότητες που θα υπόκεινται σε στρατηγικές μεταβίβασης τόσο εντός όσο και εκτός της εξυγίανσης. Ως εκ τούτου, ο καθορισμός του επιπέδου της MREL για τα ιδρύματα και τις οντότητες που ενδέχεται να υπόκεινται σε μέτρα στο πλαίσιο των εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 5 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[32] θα πρέπει να ακολουθεί τους ίδιους κανόνες με εκείνους που ισχύουν για τον καθορισμό της MREL για τις οντότητες εξυγίανσης των οποίων η προτιμώμενη στρατηγική εξυγίανσης προβλέπει την πώληση δραστηριοτήτων ή τη μεταβίβαση σε μεταβατικό ίδρυμα που οδηγεί στην έξοδό τους από την αγορά.

(13) Σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου[33], η ΕΚΤ είναι αρμόδια για την εκτέλεση εποπτικών καθηκόντων σε σχέση με την έγκαιρη

[32] Οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 149).

[33] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 287 της 29.10.2013, σ. 63).

παρέμβαση. Είναι αναγκαίο να μειωθούν οι κίνδυνοι που απορρέουν από την αποκλίνουσα μεταφορά των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης της οδηγίας 2014/59/ΕΕ στο εθνικό δίκαιο και να διευκολυνθεί η αποτελεσματική και συνεπής εφαρμογή από την ΕΚΤ των εξουσιών της να λαμβάνει μέτρα έγκαιρης παρέμβασης. Τα εν λόγω μέτρα έγκαιρης παρέμβασης δημιουργήθηκαν για να δώσουν στις αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα να διορθώνουν την επιδείνωση της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κατάστασης ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας και να μειώνουν, στο μέτρο του δυνατού, τον κίνδυνο και τις επιπτώσεις μιας πιθανής εξυγίανσης. Ωστόσο, λόγω έλλειψης βεβαιότητας όσον αφορά τους παράγοντες ενεργοποίησης για την εφαρμογή των εν λόγω μέτρων έγκαιρης παρέμβασης και των μερικών επικαλύψεων με εποπτικά μέτρα, σπάνια χρησιμοποιήθηκαν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις της οδηγίας 2014/59/ΕΕ σχετικά με τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης θα πρέπει να αντικατοπτρίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014, εξασφαλίζοντας έτσι ένα ενιαίο και άμεσα εφαρμόσιμο νομικό εργαλείο για την ΕΚΤ, και θα πρέπει να απλουστευθούν και να προσδιοριστούν περαιτέρω οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εν λόγω μέτρων έγκαιρης παρέμβασης. Για να αρθούν οι αβεβαιότητες σχετικά με τις προϋποθέσεις και το χρονοδιάγραμμα για την απομάκρυνση του διοικητικού οργάνου και τον διορισμό προσωρινών διαχειριστών, τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να προσδιορίζονται ρητά ως μέτρα έγκαιρης παρέμβασης και η εφαρμογή τους θα πρέπει να υπόκειται στους ίδιους παράγοντες ενεργοποίησης. Ταυτόχρονα, η ΕΚΤ θα πρέπει να υποχρεούται να επιλέγει τα κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση μιας συγκεκριμένης κατάστασης σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Για να μπορεί η ΕΚΤ να λαμβάνει υπόψη τους κινδύνους φήμης ή τους κινδύνους που σχετίζονται με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή την τεχνολογία πληροφορικής και επικοινωνιών, η ΕΚΤ θα πρέπει να αξιολογεί τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης όχι μόνο βάσει ποσοτικών δεικτών, συμπεριλαμβανομένων των κεφαλαιακών απαιτήσεων ή των απαιτήσεων ρευστότητας, του επιπέδου μόχλευσης, των μη εξυπηρετούμενων δανείων ή της συγκέντρωσης ανοιγμάτων, αλλά και βάσει ποιοτικών παραγόντων ενεργοποίησης.

(14) Είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να προετοιμαστεί για την πιθανή εξυγίανση ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας. Ως εκ τούτου, η ΕΚΤ ή η σχετική εθνική αρμόδια αρχή θα πρέπει να ενημερώνει εγκαίρως το Συμβούλιο Εξυγίανσης σχετικά με την επιδείνωση της χρηματοπιστωτικής κατάστασης ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας και το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να διαθέτει τις αναγκαίες εξουσίες για την εφαρμογή των προπαρασκευαστικών μέτρων. Είναι σημαντικό ότι, για να μπορεί το Συμβούλιο Εξυγίανσης να αντιδράσει όσο το δυνατόν ταχύτερα σε επιδείνωση της κατάστασης ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας, η εκ των προτέρων εφαρμογή των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης δεν θα πρέπει να αποτελεί προϋπόθεση ώστε το Συμβούλιο Εξυγίανσης να προβεί σε ρυθμίσεις για τη θέση σε πώληση του ιδρύματος ή της οντότητας ή να ζητήσει πληροφορίες για την επικαιροποίηση του σχεδίου εξυγίανσης και την προετοιμασία της αποτίμησης. Για να εξασφαλιστεί συνεπής, συντονισμένη, αποτελεσματική και έγκαιρη αντίδραση στην επιδείνωση της χρηματοπιστωτικής κατάστασης ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας και για να προετοιμαστεί κατάλληλα μια πιθανή εξυγίανση, είναι αναγκαίο να ενισχυθεί η αλληλεπίδραση και ο συντονισμός μεταξύ της ΕΚΤ, των εθνικών αρμόδιων αρχών και του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Μόλις ένα ίδρυμα ή μια οντότητα εκπληρώσει τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, η ΕΚΤ, οι εθνικές αρμόδιες αρχές και το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να ενισχύσουν την ανταλλαγή πληροφοριών,

συμπεριλαμβανομένων προσωρινών πληροφοριών, και να παρακολουθούν από κοινού την οικονομική κατάσταση του ιδρύματος ή της οντότητας.

(15) Είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η έγκαιρη δράση και ο έγκαιρος συντονισμός μεταξύ του Συμβουλίου Εξυγίανσης και της ΕΚΤ, ή της σχετικής εθνικής αρμόδιας αρχής, όσον αφορά λιγότερο σημαντικούς διασυνοριακούς ομίλους, όταν ένα ίδρυμα ή μια οντότητα εξακολουθεί να διατηρείται σε λειτουργία, αλλά υπάρχει σημαντικός κίνδυνος πτώχευσης του εν λόγω ιδρύματος ή οντότητας. Ως εκ τούτου, η ΕΚΤ ή η οικεία εθνική αρμόδια αρχή θα πρέπει να ενημερώνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης το συντομότερο δυνατό για τον εν λόγω κίνδυνο. Η εν λόγω κοινοποίηση θα πρέπει να περιλαμβάνει τους λόγους για την αξιολόγηση της ΕΚΤ ή της σχετικής εθνικής αρμόδιας αρχής και επισκόπηση των εναλλακτικών μέτρων του ιδιωτικού τομέα, των εποπτικών ενεργειών ή των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης που διατίθενται για την πρόληψη της πτώχευσης του ιδρύματος ή της οντότητας εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Η εν λόγω έγκαιρη κοινοποίηση δεν θα πρέπει να θίγει τις διαδικασίες για τον προσδιορισμό του αν πληρούνται οι προϋποθέσεις εξυγίανσης. Η εκ των προτέρων κοινοποίηση από την ΕΚΤ ή από τη σχετική εθνική αρμόδια αρχή προς το Συμβούλιο Εξυγίανσης σημαντικού κινδύνου πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας δεν θα πρέπει να αποτελεί προϋπόθεση για τη μεταγενέστερη διαπίστωση ότι ένα ίδρυμα ή μια οντότητα τελεί πράγματι υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει. Επιπλέον, εάν σε μεταγενέστερο στάδιο το ίδρυμα ή η οντότητα εκτιμάται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και δεν υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις για την πρόληψη της εν λόγω πτώχευσης εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, το Συμβούλιο Εξυγίανσης πρέπει να αποφασίσει αν θα αναλάβει δράση εξυγίανσης. Στην περίπτωση αυτή, ο έγκαιρος χαρακτήρας της απόφασης να εφαρμοστεί δράση εξυγίανσης σε ένα ίδρυμα ή μια οντότητα μπορεί να έχει θεμελιώδη σημασία για την επιτυχή εφαρμογή της στρατηγικής εξυγίανσης, ιδίως επειδή η έγκαιρη παρέμβαση στο ίδρυμα ή στην οντότητα μπορεί να συμβάλει στη διασφάλιση επαρκών επιπέδων ικανότητας απορρόφησης ζημιών και ρευστότητας για την εκτέλεση της εν λόγω στρατηγικής. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να δοθεί στο Συμβούλιο Εξυγίανσης η δυνατότητα να αξιολογεί, σε στενή συνεργασία με την ΕΚΤ ή τη σχετική εθνική αρμόδια αρχή, τι συνιστά εύλογο χρονικό διάστημα για την εφαρμογή εναλλακτικών μέτρων ώστε να αποφευχθεί η πτώχευση του ιδρύματος ή της οντότητας. Για να διασφαλιστεί η έγκαιρη έκβαση και να μπορέσει το Συμβούλιο Εξυγίανσης να προετοιμαστεί δεόντως για την πιθανή εξυγίανση του ιδρύματος ή της οντότητας, το Συμβούλιο Εξυγίανσης και η ΕΚΤ ή η σχετική εθνική αρμόδια αρχή θα πρέπει να συνεδριάζουν τακτικά, και το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να αποφασίζει σχετικά με τη συχνότητα των εν λόγω συνεδριάσεων λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της υπόθεσης.

(16) Για να καλυφθούν οι σοβαρές παραβάσεις των απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας, είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν περαιτέρω οι προϋποθέσεις βάσει των οποίων προσδιορίζεται ότι οι μητρικές επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των εταιρειών συμμετοχών, βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Η παραβίαση των εν λόγω απαιτήσεων από μητρική επιχείρηση θα πρέπει να είναι σοβαρή όταν το είδος και η έκταση της εν λόγω παράβασης είναι συγκρίσιμη με παράβαση η οποία, εάν είχε διαπραχθεί από πιστωτικό ίδρυμα, θα δικαιολογούσε την ανάκληση της άδειας λειτουργίας από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 18 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

(17) Το πλαίσιο εξυγίανσης προορίζεται να εφαρμόζεται δυνητικά σε οποιοδήποτε ίδρυμα ή οντότητα, ανεξάρτητα από το μέγεθος και το επιχειρηματικό μοντέλο, εάν τα

εργαλεία που διατίθενται βάσει του εθνικού δικαίου δεν επαρκούν για τη διαχείριση της πτώχευσης. Για να διασφαλιστεί το αποτέλεσμα αυτό, θα πρέπει να καθοριστούν τα κριτήρια για την εφαρμογή της εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος σε ένα ίδρυμα ή οντότητα που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης.

(18) Η αξιολόγηση του αν η εξυγίανση ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον θα πρέπει να αντικατοπτρίζει ότι οι καταθέτες προστατεύονται καλύτερα όταν χρησιμοποιούνται αποτελεσματικότερα τα κεφάλαια του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων και ελαχιστοποιούνται οι ζημίες για τα εν λόγω κεφάλαια. Ως εκ τούτου, κατά την εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος, ο στόχος της εξυγίανσης για την προστασία των καταθετών θα πρέπει να θεωρείται ότι επιτυγχάνεται καλύτερα κατά την εξυγίανση, εάν η επιλογή της αφερεγγυότητας είναι πιο δαπανηρή για το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων.

(19) Η αξιολόγηση του αν η εξυγίανση ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον θα πρέπει επίσης να αντικατοπτρίζει, στο μέτρο του δυνατού, τη διαφορά μεταξύ, αφενός, της χρηματοδότησης που παρέχεται μέσω διχτυών ασφαλείας που χρηματοδοτούνται από τον κλάδο (χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης ή συστήματα εγγύησης των καταθέσεων) και, αφετέρου, της χρηματοδότησης που παρέχεται από τα κράτη μέλη από χρήματα των φορολογουμένων. Η χρηματοδότηση που παρέχεται από τα κράτη μέλη ενέχει υψηλότερο ηθικό κίνδυνο και χαμηλότερο κίνητρο για πειθαρχία της αγοράς. Ως εκ τούτου, κατά την αξιολόγηση του στόχου της ελαχιστοποίησης της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να κρίνει ότι η χρηματοδότηση μέσω των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης ή του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων είναι προτιμότερη από τη χρηματοδότηση μέσω ίσης ποσότητας πόρων από τον προϋπολογισμό των κρατών μελών.

(20) Για να διασφαλιστεί ότι οι στόχοι της εξυγίανσης επιτυγχάνονται με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο, το αποτέλεσμα της εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος θα πρέπει να είναι αρνητικό μόνο όταν η εκκαθάριση του ιδρύματος ή οντότητας που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας θα μπορούσε να επιτύχει τους στόχους της εξυγίανσης αποτελεσματικότερα και όχι μόνο στον ίδιο βαθμό με την εξυγίανση.

(21) Με βάση την πείρα που αποκτήθηκε από την εφαρμογή της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 και της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν περαιτέρω οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορούν να χορηγούνται κατ' εξαίρεση μέτρα προληπτικού χαρακτήρα που χαρακτηρίζονται ως έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη. Για να ελαχιστοποιηθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που προκύπτουν από διαφορές στη φύση των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων στην Ένωση, θα πρέπει κατ' εξαίρεση να επιτρέπονται παρεμβάσεις των εν λόγω συστημάτων στο πλαίσιο προληπτικών μέτρων που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στην οδηγία 2014/49/ΕΕ, οι οποίες χαρακτηρίζονται ως έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, όταν το δικαιούχο ίδρυμα ή η οντότητα δεν πληροί καμία από τις προϋποθέσεις για να θεωρηθεί ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Θα πρέπει να διασφαλιστεί η έγκαιρη λήψη των προληπτικών μέτρων. Επί του παρόντος, η ΕΚΤ βασίζει την εκτίμησή της ότι ένα ίδρυμα ή μια οντότητα είναι φερέγγυα, για τους σκοπούς της προληπτικής ανακεφαλαιοποίησης, σε μελλοντοστρεφή αξιολόγηση για τους επόμενους 12 μήνες, εάν το ίδρυμα ή η οντότητα μπορεί να συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ή στον κανονισμό (ΕΕ) 2019/2033, και με την πρόσθετη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων που προβλέπεται

στην οδηγία 2013/36/ΕΕ ή στην οδηγία (ΕΕ) 2019/2034. Η πρακτική αυτή θα πρέπει να προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014. Επιπλέον, τα μέτρα αρωγής για απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των φορέων διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων ή των συστημάτων εγγύησης περιουσιακών στοιχείων, μπορούν να αποδειχθούν αποτελεσματικά και αποδοτικά όσον αφορά την αντιμετώπιση των αιτιών πιθανών οικονομικών δυσχερειών που αντιμετωπίζουν τα ιδρύματα και οι οντότητες και την πρόληψη της πτώχευσής τους και, ως εκ τούτου, μπορεί να συνιστούν σχετικά προληπτικά μέτρα. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι τα εν λόγω προληπτικά μέτρα μπορούν να λάβουν τη μορφή μέτρων για απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία.

(22) Για τη διατήρηση της πειθαρχίας της αγοράς, την προστασία των δημόσιων πόρων και την αποφυγή στρεβλώσεων του ανταγωνισμού, τα προληπτικά μέτρα θα πρέπει να συνεχίσουν να αποτελούν εξαίρεση και να εφαρμόζονται μόνο για την αντιμετώπιση σοβαρών διαταραχών στην αγορά ή για τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Επιπλέον, τα προληπτικά μέτρα δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπιση ζημιών που έχουν επέλθει ή είναι πιθανό να επέλθουν. Το πιο αξιόπιστο μέσο για τον εντοπισμό ζημιών που έχουν επέλθει ή είναι πιθανό να επέλθουν είναι ο έλεγχος της ποιότητας των περιουσιακών στοιχείων από την ΕΚΤ, την Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών – ΕΑΤ), που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[34], ή τις εθνικές αρμόδιες αρχές. Η ΕΚΤ και οι εθνικές αρμόδιες αρχές θα πρέπει να χρησιμοποιούν τον εν λόγω έλεγχο για να εντοπίζουν ζημίες που έχουν επέλθει ή είναι πιθανό να επέλθουν, εφόσον ο εν λόγω έλεγχος μπορεί να διενεργηθεί εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Όταν αυτό δεν είναι εφικτό, η ΕΚΤ και οι εθνικές αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εντοπίζουν τις ζημίες που έχουν επέλθει ή είναι πιθανό να επέλθουν με τον πλέον αξιόπιστο τρόπο υπό τις επικρατούσες συνθήκες, βάσει επιτόπιων επιθεωρήσεων, κατά περίπτωση.

(23) Η προληπτική ανακεφαλαιοποίηση αποσκοπεί στη στήριξη βιώσιμων ιδρυμάτων και οντοτήτων για τις οποίες διαπιστώνεται ότι ενδέχεται να αντιμετωπίσουν προσωρινές δυσχέρειες στο εγγύς μέλλον και στην αποτροπή περαιτέρω επιδείνωσης της κατάστασής τους. Για να αποφευχθεί η χορήγηση δημόσιων επιδοτήσεων σε επιχειρήσεις που είναι ήδη μη κερδοφόρες κατά τη χορήγηση της στήριξης, τα προληπτικά μέτρα που χορηγούνται με τη μορφή απόκτησης μέσων ιδίων κεφαλαίων ή άλλων κεφαλαιακών μέσων ή μέσω μέτρων για απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν το ποσό που είναι αναγκαίο για την κάλυψη έλλειψης κεφαλαίων που εντοπίζεται στο δυσμενές σενάριο προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή ισοδύναμου ελέγχου. Για να διασφαλιστεί η τελική διακοπή της δημόσιας χρηματοδότησης, τα εν λόγω προληπτικά μέτρα θα πρέπει επίσης να είναι χρονικά περιορισμένα και να περιλαμβάνουν σαφές χρονοδιάγραμμα όσον αφορά τον τερματισμό τους (στρατηγική εξόδου). Τα μέσα αόριστης διάρκειας, συμπεριλαμβανομένου του κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις και να υπόκεινται σε ορισμένα ποσοτικά όρια, δεδομένου ότι από τη φύση τους δεν είναι κατάλληλα για τη συμμόρφωση με τον όρο της προσωρινής ισχύος.

---

[34] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

(24) Τα προληπτικά μέτρα θα πρέπει να περιορίζονται στο ποσό που θα χρειαζόταν το ίδρυμα ή η οντότητα για να διατηρήσει τη φερεγγυότητά του στην περίπτωση του δυσμενούς σεναρίου, όπως προσδιορίζεται σε προσομοίωση ακραίων καταστάσεων ή σε ισοδύναμο έλεγχο. Στην περίπτωση προληπτικών μέτρων με τη μορφή μέτρων για απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία, το ίδρυμα ή η οντότητα που τα λαμβάνει θα πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει το ποσό αυτό για την κάλυψη ζημιών από τα μεταβιβασθέντα περιουσιακά στοιχεία ή σε συνδυασμό με την απόκτηση κεφαλαιακών μέσων, υπό την προϋπόθεση ότι δεν σημειώνεται υπέρβαση του συνολικού ποσού του διαπιστωθέντος ελλείμματος. Είναι επίσης αναγκαίο να διασφαλιστεί ότι τα εν λόγω προληπτικά μέτρα με τη μορφή μέτρων για απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία συμμορφώνονται με τους ισχύοντες κανόνες και τις βέλτιστες πρακτικές για τις κρατικές ενισχύσεις, ότι αποκαθιστούν τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του ιδρύματος ή της οντότητας, ότι η κρατική ενίσχυση περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο και ότι αποφεύγονται οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Για τους λόγους αυτούς, οι οικείες αρχές θα πρέπει, σε περίπτωση λήψης προληπτικών μέτρων με τη μορφή μέτρων για απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία, να λαμβάνουν υπόψη τις ειδικές κατευθυντήριες γραμμές, συμπεριλαμβανομένου του σχεδίου στρατηγικής για τις ΕΔΠΣ[35] και της ανακοίνωσης για την αντιμετώπιση των μη εξυπηρετούμενων δανείων[36]. Τα εν λόγω προληπτικά μέτρα με τη μορφή μέτρων για απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία θα πρέπει επίσης να υπόκεινται πάντοτε στον επιτακτικό όρο της προσωρινής ισχύος. Οι δημόσιες εγγυήσεις που χορηγούνται για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα σε σχέση με τα απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία του οικείου ιδρύματος ή οντότητας αναμένεται να εξασφαλίσουν καλύτερη συμμόρφωση με τον όρο της προσωρινής ισχύος από ό,τι οι μεταβιβάσεις των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων σε οντότητα υποστηριζόμενη από το δημόσιο. Για να διασφαλιστεί η έξοδος από την αγορά ιδρυμάτων και οντοτήτων που αποδεικνύονται μη βιώσιμα, παρά τη στήριξη που έλαβαν, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί ότι η μη συμμόρφωση του οικείου ιδρύματος ή της οικείας οντότητας με τους όρους των μέτρων στήριξης που προσδιορίζονται κατά τον χρόνο λήψης των εν λόγω μέτρων πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα το εν λόγω ίδρυμα ή οντότητα να θεωρηθεί ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

(25) Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί η ταχεία και έγκαιρη δράση εξυγίανσης από το Συμβούλιο Εξυγίανσης όταν η δράση αυτή περιλαμβάνει τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης ή ενίσχυσης από το Ταμείο. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να δοθεί στο Συμβούλιο Εξυγίανσης η δυνατότητα να εγκρίνει το σχετικό καθεστώς εξυγίανσης προτού η Επιτροπή αξιολογήσει αν η εν λόγω ενίσχυση συνάδει με την εσωτερική αγορά. Ωστόσο, για να διασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σε ένα τέτοιο σενάριο, τα καθεστώτα εξυγίανσης που περιλαμβάνουν τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης ή ενίσχυσης από το Ταμείο θα πρέπει τελικά να εξακολουθούν να υπόκεινται σε έγκριση της Επιτροπής. Για να μπορέσει η Επιτροπή να αξιολογήσει το συντομότερο δυνατόν αν η ενίσχυση από το Ταμείο συνάδει με την ενιαία αγορά, και για να διασφαλιστεί η ομαλή ροή των πληροφοριών, είναι επίσης αναγκαίο να προβλεφθεί ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης και η Επιτροπή θα πρέπει να ανταλλάσσουν αμέσως όλες τις απαραίτητες πληροφορίες σχετικά με την πιθανή χρήση της ενίσχυσης από το Ταμείο και να προβλέπουν ειδικούς κανόνες σχετικά με το πότε και ποιες πληροφορίες θα πρέπει να παρέχει το Συμβούλιο Εξυγίανσης στην Επιτροπή,

---

35 COM(2018) 133 final.

36 COM(2020) 822 final.

προκειμένου να τεκμηριώνεται η αξιολόγηση της Επιτροπής σχετικά με τη συμβατότητα της ενίσχυσης από το Ταμείο.

(26) Η διαδικασία που διέπει την έναρξη της εξυγίανσης και η διαδικασία που διέπει την απόφαση για την άσκηση των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής είναι παρόμοιες. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να ευθυγραμμιστούν τα αντίστοιχα καθήκοντα του Συμβουλίου Εξυγίανσης και αυτά της ΕΚΤ ή της εθνικής αρμόδιας αρχής, κατά περίπτωση, όταν αξιολογούν, αφενός, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την άσκηση των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής και, αφετέρου, όταν αξιολογούν τις προϋποθέσεις για την έγκριση καθεστώτος εξυγίανσης.

(27) Η δράση εξυγίανσης είναι πιθανό να εφαρμοστεί σε οντότητα εξυγίανσης που είναι επικεφαλής ομίλου εξυγίανσης, ενώ οι εξουσίες απομείωσης και μετατροπής πρέπει να εφαρμοστούν σε άλλη οντότητα του ίδιου ομίλου. Οι αλληλεξαρτήσεις μεταξύ των εν λόγω οντοτήτων, συμπεριλαμβανομένης της ύπαρξης ενοποιημένων κεφαλαιακών απαιτήσεων που πρέπει να αποκατασταθούν και η ανάγκη ενεργοποίησης του μηχανισμού ανάντη ροής των ζημιών και του μηχανισμού κατάντη ροής κεφαλαίου, μπορεί να καταστήσουν δύσκολη την εκτίμηση των αναγκών απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης για κάθε οντότητα χωριστά και, ως εκ τούτου, τον προσδιορισμό των αναγκαίων ποσών που πρέπει να απομειωθούν και να μετατραπούν για κάθε οντότητα. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να καθοριστεί η διαδικασία για την άσκηση της εξουσίας απομείωσης και μετατροπής κεφαλαιακών μέσων και επιλέξιμων υποχρεώσεων στις περιπτώσεις αυτές, σύμφωνα με την οποία το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις εν λόγω αλληλεξαρτήσεις. Για τον σκοπό αυτόν, όταν μια οντότητα πληροί τις προϋποθέσεις για την άσκηση της εξουσίας απομείωσης και μετατροπής και μια άλλη οντότητα εντός του ίδιου ομίλου πληροί ταυτόχρονα τις προϋποθέσεις για εξυγίανση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να εγκρίνει καθεστώς εξυγίανσης που να καλύπτει και τις δύο οντότητες.

(28) Για να αυξηθεί η ασφάλεια δικαίου, και δεδομένης της ενδεχόμενης συνάφειας των υποχρεώσεων που ενδέχεται να προκύψουν από μελλοντικά αβέβαια γεγονότα, συμπεριλαμβανομένης της έκβασης των δικαστικών διαφορών που εκκρεμούν κατά τον χρόνο της εξυγίανσης, είναι αναγκαίο να καθοριστεί η μεταχείριση που θα πρέπει να τύχουν οι εν λόγω υποχρεώσεις για την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Στο πλαίσιο αυτό, οι κατευθυντήριες αρχές θα πρέπει να είναι εκείνες που προβλέπονται στους λογιστικούς κανόνες, και ειδικότερα οι λογιστικοί κανόνες που ορίζονται στο Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 37, όπως εγκρίθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1126/2008 της Επιτροπής[37]. Στη βάση αυτή, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να διακρίνουν μεταξύ προβλέψεων και ενδεχόμενων υποχρεώσεων. Οι προβλέψεις είναι υποχρεώσεις που σχετίζονται με πιθανή εκροή κεφαλαίων και οι οποίες μπορούν να εκτιμηθούν με αξιόπιστο τρόπο. Οι ενδεχόμενες υποχρεώσεις δεν αναγνωρίζονται ως λογιστικές υποχρεώσεις, δεδομένου ότι σχετίζονται με δέσμευση η οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί πιθανή κατά τη στιγμή της εκτίμησης ή δεν μπορεί να εκτιμηθεί με αξιόπιστο τρόπο.

(29) Δεδομένου ότι οι προβλέψεις είναι λογιστικές υποχρεώσεις, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι οι εν λόγω προβλέψεις πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο όπως και οι λοιπές υποχρεώσεις. Οι εν λόγω προβλέψεις θα πρέπει να μπορούν να

[37] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1126/2008 της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2008, για την υιοθέτηση ορισμένων διεθνών λογιστικών προτύπων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 320 της 29.11.2008, σ. 1).

υπόκεινται σε αναδιάρθρωση παθητικού, εκτός εάν πληρούν ένα από τα ειδικά κριτήρια για την εξαίρεσή τους από το πεδίο εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Δεδομένης της ενδεχόμενης συνάφειας των εν λόγω προβλέψεων για την εξυγίανση και για τη διασφάλιση βεβαιότητας κατά την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι οι προβλέψεις αποτελούν μέρος των υποκείμενων σε αναδιάρθρωση παθητικού υποχρεώσεων και ότι, ως εκ τούτου, το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα εφαρμόζεται σε αυτές.

(30) Σύμφωνα με τις λογιστικές αρχές, οι ενδεχόμενες υποχρεώσεις δεν μπορούν να αναγνωριστούν ως υποχρεώσεις και, ως εκ τούτου, δεν θα πρέπει να υπόκεινται σε αναδιάρθρωση παθητικού. Ωστόσο, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί ότι μια ενδεχόμενη υποχρέωση που θα προέκυπτε από γεγονός που είναι απίθανο ή δεν μπορεί να εκτιμηθεί με αξιόπιστο τρόπο κατά τον χρόνο της εξυγίανσης δεν θίγει την αποτελεσματικότητα της στρατηγικής εξυγίανσης και ιδίως του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, ο εκτιμητής θα πρέπει, στο πλαίσιο της αποτίμησης για τους σκοπούς της εξυγίανσης, να εκτιμά τις ενδεχόμενες υποχρεώσεις που περιλαμβάνονται στον ισολογισμό του ιδρύματος ή της οντότητας υπό εξυγίανση και να προσδιορίζει ποσοτικά τη δυνητική αξία των εν λόγω υποχρεώσεων κατά τις βέλτιστες ικανότητες του εκτιμητή. Για να διασφαλιστεί ότι, μετά τη διαδικασία εξυγίανσης, το ίδρυμα ή η οντότητα μπορεί να διατηρήσει επαρκή επίπεδα εμπιστοσύνης της αγοράς για κατάλληλο χρονικό διάστημα, ο εκτιμητής θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την εν λόγω δυνητική αξία κατά τον καθορισμό του ποσού κατά το οποίο πρέπει να απομειωθούν ή να μετατραπούν οι υποκείμενες σε αναδιάρθρωση παθητικού υποχρεώσεις ώστε να αποκατασταθούν οι δείκτες κεφαλαίου του υπό εξυγίανση ιδρύματος. Ειδικότερα, η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εφαρμόζει τις εξουσίες μετατροπής που διαθέτει στις υποκείμενες σε αναδιάρθρωση παθητικού υποχρεώσεις στον βαθμό που απαιτείται για να διασφαλιστεί ότι η ανακεφαλαιοποίηση του υπό εξυγίανση ιδρύματος επαρκεί για την κάλυψη δυνητικών ζημιών που ενδέχεται να προκληθούν από υποχρέωση που μπορεί να προκύψει λόγω απίθανου γεγονότος. Κατά την εκτίμηση του ποσού που πρόκειται να απομειωθεί ή να μετατραπεί, η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εξετάζει προσεκτικά τον αντίκτυπο της δυνητικής ζημίας στο υπό εξυγίανση ίδρυμα με βάση διάφορους παράγοντες, συμπεριλαμβανομένης της πιθανότητας εκδήλωσης του γεγονότος, του χρονικού πλαισίου για την εκδήλωσή του και του ποσού της ενδεχόμενης υποχρέωσης.

(31) Σε ορισμένες περιπτώσεις, μετά την παροχή συνεισφοράς από το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης έως το 5 % των συνολικών υποχρεώσεων του ιδρύματος ή της οντότητας, συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να χρησιμοποιήσει πρόσθετες πηγές χρηματοδότησης για να στηρίξει περαιτέρω την οικεία δράση εξυγίανσης. Θα πρέπει να προσδιοριστούν με μεγαλύτερη σαφήνεια οι περιπτώσεις στις οποίες το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης μπορεί να παρέχει περαιτέρω στήριξη όταν έχουν απομειωθεί ή μετατραπεί πλήρως όλες οι υποχρεώσεις με σειρά κατάταξης χαμηλότερη από τις καταθέσεις που δεν εξαιρούνται υποχρεωτικά ή κατά διακριτική ευχέρεια από τη διάσωση με ίδια μέσα.

(32) Η επιτυχία της εξυγίανσης εξαρτάται από την έγκαιρη πρόσβαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης σε σχετικές πληροφορίες από τα ιδρύματα και τις οντότητες που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου Εξυγίανσης και από δημόσιους οργανισμούς και αρχές. Στο πλαίσιο αυτό, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να μπορεί να έχει πρόσβαση σε πληροφορίες στατιστικού χαρακτήρα τις οποίες συλλέγει η ΕΚΤ στο πλαίσιο της λειτουργίας της ως κεντρικής τράπεζας, πέραν των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της η ΕΚΤ ως εποπτική αρχή στο πλαίσιο του

κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2533/98 του Συμβουλίου[38], το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να διασφαλίζει τη φυσική και λογική προστασία των εμπιστευτικών στατιστικών πληροφοριών και να ζητεί από την ΕΚΤ άδεια για την περαιτέρω διαβίβαση που ενδέχεται να είναι αναγκαία για την εκτέλεση των καθηκόντων του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Δεδομένου ότι οι πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των πελατών για τους οποίους ένα ίδρυμα ή μια οντότητα είναι ο μόνος ή ο κυριότερος τραπεζικός εταίρος, οι οποίες τηρούνται από τους κεντρικούς αυτοματοποιημένους μηχανισμούς που έχουν συσταθεί σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[39], μπορεί να είναι απαραίτητες για τη διενέργεια της εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να μπορεί να λαμβάνει τις εν λόγω πληροφορίες κατά περίπτωση. Θα πρέπει επίσης να προσδιοριστεί το ακριβές χρονοδιάγραμμα της έμμεσης πρόσβασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης σε πληροφορίες. Ειδικότερα, όταν οι σχετικές πληροφορίες είναι διαθέσιμες σε ίδρυμα ή αρχή που υποχρεούται να συνεργαστεί με το Συμβούλιο Εξυγίανσης όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης ζητεί πληροφορίες, το εν λόγω ίδρυμα ή αρχή θα πρέπει να παρέχει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης τις εν λόγω πληροφορίες. Εάν, τη στιγμή εκείνη, οι πληροφορίες δεν είναι διαθέσιμες, ανεξάρτητα από τον λόγο της εν λόγω μη διαθεσιμότητας, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να μπορεί να λάβει τις εν λόγω πληροφορίες από το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που τις κατέχει μέσω των εθνικών αρχών εξυγίανσης ή απευθείας, αφού ενημερώσει σχετικά τις εν λόγω εθνικές αρχές εξυγίανσης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει επίσης να έχει τη δυνατότητα να προσδιορίζει τη διαδικασία και τη μορφή με την οποία θα πρέπει να λαμβάνει πληροφορίες από τις χρηματοπιστωτικές οντότητες, ώστε να διασφαλίζεται ότι οι εν λόγω πληροφορίες είναι οι πλέον κατάλληλες για τις ανάγκες του, συμπεριλαμβανομένων των εικονικών αιθουσών δεδομένων. Επιπλέον, για να διασφαλιστεί η ευρύτερη δυνατή συνεργασία με όλες τις οντότητες που ενδέχεται να κατέχουν δεδομένα που έχουν σημασία για το Συμβούλιο Εξυγίανσης και είναι αναγκαία για την εκτέλεση των καθηκόντων που του έχουν ανατεθεί, και για να αποφεύγεται η επανάληψη αιτημάτων προς ιδρύματα και οντότητες, τα δημόσια ιδρύματα και οι αρχές με τις οποίες το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να μπορεί να συνεργάζεται, να ελέγχει τη διαθεσιμότητα των πληροφοριών και να ανταλλάσσει πληροφορίες, θα πρέπει να περιλαμβάνουν τα μέλη του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών, τα σχετικά ΣΕΚ, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου, τις Ευρωπαϊκές Εποπτικές Αρχές και τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας. Τέλος, προκειμένου να διασφαλιστεί η έγκαιρη παρέμβαση των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων που συνάπτονται για το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης σε περίπτωση ανάγκης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να ενημερώνει την Επιτροπή και την ΕΚΤ μόλις κρίνει ότι ενδέχεται να απαιτείται η ενεργοποίηση των εν λόγω χρηματοδοτικών ρυθμίσεων και να παρέχει στην Επιτροπή και στην ΕΚΤ όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους όσον αφορά τις εν λόγω χρηματοδοτικές ρυθμίσεις.

---

38 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2533/98 του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με τη συλλογή στατιστικών πληροφοριών από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΕ L 318 της 27.11.1998, σ. 8).

39 Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 73).

(33) Το άρθρο 86 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ προβλέπει ότι οι κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας έναντι ιδρυμάτων και οντοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας δεν κινούνται παρά μόνο με πρωτοβουλία της αρχής εξυγίανσης και ότι η απόφαση για να τεθεί ένα ίδρυμα ή οντότητα σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας λαμβάνεται μόνο με τη συγκατάθεση της αρχής εξυγίανσης. Η εν λόγω διάταξη δεν αποτυπώνεται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014. Σύμφωνα με τον καταμερισμό των καθηκόντων που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να διαβουλεύονται με το Συμβούλιο Εξυγίανσης πριν ενεργήσουν σύμφωνα με το άρθρο 86 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ όσον αφορά ιδρύματα και οντότητες που εμπίπτουν στην άμεση αρμοδιότητα του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

(34) Τα κριτήρια επιλογής για τη θέση του αντιπροέδρου του Συμβουλίου Εξυγίανσης είναι τα ίδια με εκείνα για την επιλογή του προέδρου και των λοιπών τακτικών μελών του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να παρέχονται επίσης στον αντιπρόεδρο του Συμβουλίου Εξυγίανσης τα ίδια δικαιώματα ψήφου με αυτά που διαθέτει ο πρόεδρος και τα τακτικά μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

(35) Προκειμένου να διασφαλιστεί η θεσμική συνέχεια και η συγκέντρωση θεσμικής εμπειρογνωσίας, ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα άλλα τακτικά μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να υπηρετούν για δύο διαδοχικές θητείες στις αντίστοιχες θέσεις τους. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να είναι δυνατή η ανανέωση της θητείας τους για μια πενταετία, βάσει αξιολόγησης από την Επιτροπή της εκτέλεσης των καθηκόντων τους κατά τη διάρκεια της πρώτης θητείας.

(36) Για να καταστεί δυνατή η προκαταρκτική αξιολόγηση του προσχεδίου προϋπολογισμού από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, κατά τη σύνοδο ολομέλειάς του, πριν ο πρόεδρος υποβάλει το τελικό του σχέδιο, θα πρέπει να παραταθεί η προθεσμία για την υποβολή αρχικής πρότασης από τον πρόεδρο για τον ετήσιο προϋπολογισμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

(37) Μετά την αρχική περίοδο για τη συγκέντρωση πόρων του Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 69 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα του ενδέχεται να υποστούν ελαφρά μείωση κάτω από το επίπεδο-στόχο του, ιδίως λόγω της αύξησης των καλυπτόμενων καταθέσεων. Επομένως, το ποσό των εκ των προτέρων συνεισφορών που ενδέχεται να εισπραχθούν υπό τις συνθήκες αυτές είναι πιθανό να είναι μικρό. Ως εκ τούτου, σε μερικά έτη, το ποσό των εν λόγω εκ των προτέρων συνεισφορών ενδέχεται να μην είναι πλέον ανάλογο προς το κόστος είσπραξης των εν λόγω συνεισφορών. Συνεπώς, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να μπορεί να αναβάλει την είσπραξη των εκ των προτέρων συνεισφορών για ένα ή περισσότερα έτη, έως ότου το προς είσπραξη ποσό ανέλθει σε ποσό ανάλογο προς το κόστος της διαδικασίας είσπραξης, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω αναβολή δεν επηρεάζει ουσιωδώς την ικανότητα του Συμβουλίου Εξυγίανσης να χρησιμοποιεί το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης.

(38) Οι αμετάκλητες αναλήψεις πληρωμών αποτελούν μία από τις συνιστώσες των διαθέσιμων χρηματοδοτικών μέσων του Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να διευκρινιστούν οι περιστάσεις υπό τις οποίες μπορεί να εγερθεί αξίωση εκτέλεσης των εν λόγω αναλήψεων πληρωμών, καθώς και η διαδικασία που εφαρμόζεται για τον τερματισμό των αναλήψεων πληρωμών σε περίπτωση που ένα ίδρυμα ή μια οντότητα παύσει να υπόκειται στην υποχρέωση καταβολής συνεισφορών στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης. Επιπλέον, για να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη διαφάνεια και βεβαιότητα όσον αφορά το μερίδιο των αμετάκλητων αναλήψεων πληρωμών στο

συνολικό ποσό των εκ των προτέρων συνεισφορών που θα συγκεντρωθούν, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να καθορίζει το εν λόγω μερίδιο σε ετήσια βάση, με την επιφύλαξη των εφαρμοστέων ορίων.

(39) Το μέγιστο ετήσιο ποσό των έκτακτων εκ των υστέρων συνεισφορών στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης που επιτρέπεται να εισπραχθεί περιορίζεται επί του παρόντος στο τριπλάσιο του ποσού των εκ των προτέρων συνεισφορών. Μετά την αρχική περίοδο για τη συγκέντρωση πόρων που αναφέρεται στο άρθρο 69 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014, οι εν λόγω εκ των προτέρων συνεισφορές θα εξαρτώνται, σε περιστάσεις διαφορετικές από τη χρήση του Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης, μόνο από διακυμάνσεις του επιπέδου των καλυπτόμενων καταθέσεων και, ως εκ τούτου, είναι πιθανό να μειωθούν. Ο καθορισμός του μέγιστου ποσού των έκτακτων εκ των υστέρων συνεισφορών με βάση τις εκ των προτέρων συνεισφορές θα μπορούσε τότε να έχει ως αποτέλεσμα τον δραστικό περιορισμό της δυνατότητας του Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης να εισπράττει εκ των υστέρων συνεισφορές, μειώνοντας έτσι την ικανότητά του για ανάληψη δράσης. Για να αποφευχθεί αυτό το αποτέλεσμα, θα πρέπει να καθοριστεί διαφορετικό όριο και το μέγιστο ποσό έκτακτων εκ των υστέρων συνεισφορών που επιτρέπεται να ζητηθεί θα πρέπει να οριστεί στο τριπλάσιο του ενός όγδοου του επιπέδου-στόχου του Ταμείου.

(40) Το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την υποστήριξη της εφαρμογής του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ή του εργαλείου μεταβατικού ιδρύματος, στο πλαίσιο του οποίου ένα σύνολο περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του υπό εξυγίανση ιδρύματος μεταβιβάζεται σε αποδέκτη. Στην περίπτωση αυτή, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να έχει απαίτηση έναντι του εναπομένοντος ιδρύματος ή οντότητας κατά την επακόλουθη εκκαθάρισή του υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Αυτό μπορεί να συμβεί όταν το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης χρησιμοποιείται σε σχέση με ζημίες που θα είχαν υποστεί σε διαφορετική περίπτωση οι πιστωτές, μεταξύ άλλων με τη μορφή εγγυήσεων για περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις, ή κάλυψης της διαφοράς μεταξύ των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων που μεταβιβάζονται. Για να διασφαλιστεί ότι οι μέτοχοι και οι πιστωτές που παραμένουν στο εναπομένον ίδρυμα ή οντότητα απορροφούν αποτελεσματικά τις ζημίες του υπό εξυγίανση ιδρύματος και βελτιώνουν τη δυνατότητα αποπληρωμής σε περίπτωση αφερεγγυότητας προς το Συμβούλιο Εξυγίανσης, οι εν λόγω απαιτήσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης έναντι του εναπομένοντος ιδρύματος ή της εναπομένουσας οντότητας, καθώς και οι απαιτήσεις που προκύπτουν από εύλογες δαπάνες στις οποίες υποβάλλεται δεόντως το Συμβούλιο Εξυγίανσης, θα πρέπει να επωφελούνται από την ίδια σειρά κατάταξης στην αφερεγγυότητα με την κατάταξη των απαιτήσεων των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων της εξυγίανσης σε κάθε συμμετέχον κράτος μέλος, η οποία θα πρέπει να είναι υψηλότερη από τη σειρά κατάταξης των καταθέσεων και των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων. Δεδομένου ότι οι αποζημιώσεις που καταβάλλονται στους μετόχους και τους πιστωτές από το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης λόγω παραβιάσεων της αρχής περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών αποσκοπούν στην αντιστάθμιση των αποτελεσμάτων της δράσης εξυγίανσης, οι εν λόγω αποζημιώσεις δεν θα πρέπει να θεμελιώνουν απαιτήσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

(41) Δεδομένου ότι ορισμένες από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 σχετικά με τον ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων στην εξυγίανση είναι παρόμοιες με εκείνες της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, οι τροποποιήσεις που επήλθαν στις εν λόγω διατάξεις στην οδηγία 2014/59/ΕΕ με την [Υπηρεσία Εκδόσεων: να προστεθεί ο αριθμός της οδηγίας για την τροποποίηση της

οδηγίας 2014/59/ΕΕ] θα πρέπει να αντικατοπτρίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014.

(42) Η διαφάνεια έχει καίρια σημασία για τη διασφάλιση της ακεραιότητας της αγοράς, της πειθαρχίας της αγοράς και της προστασίας των επενδυτών. Για να διασφαλιστεί ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να προωθεί και να συμμετέχει στις προσπάθειες για βελτίωση της διαφάνειας, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να γνωστοποιεί πληροφορίες που προκύπτουν από τις δικές του αναλύσεις, εκτιμήσεις και διαπιστώσεις, συμπεριλαμβανομένων των εκτιμήσεών του για τη δυνατότητα εξυγίανσης, όταν η γνωστοποίηση αυτή δεν θίγει την προστασία του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά τη χρηματοπιστωτική, νομισματική ή οικονομική πολιτική και όταν υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση.

(43) Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

(44) Για λόγους συνέπειας, οι τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 που είναι παρόμοιες με τις τροποποιήσεις της οδηγίας 2014/59/ΕΕ με την ... [Υπηρεσία Εκδόσεων: να προστεθεί ο αριθμός της οδηγίας για την τροποποίηση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ] θα πρέπει να εφαρμοστούν από την ίδια ημερομηνία με την ημερομηνία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της ... [Υπηρεσία Εκδόσεων: να προστεθεί ο αριθμός της οδηγίας για την τροποποίηση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ], η οποία είναι ... [Υπηρεσία Εκδόσεων: να προστεθεί η ημερομηνία = 18 μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος τροποποιητικού κανονισμού]. Ωστόσο, δεν υπάρχει λόγος να καθυστερήσει η εφαρμογή των τροποποιήσεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 που αφορούν αποκλειστικά τη λειτουργία του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης. Ως εκ τούτου, οι τροποποιήσεις αυτές εφαρμόζεται από … [Υπηρεσία Εκδόσεων να προστεθεί η ημερομηνία = 1 μήνα μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού].

(45) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας του πλαισίου ανάκαμψης και εξυγίανσης για τα ιδρύματα και τις οντότητες, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη λόγω των κινδύνων που ενδέχεται να συνεπάγονται οι αποκλίνουσες εθνικές προσεγγίσεις για την ακεραιότητα της ενιαίας αγοράς, αλλά μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο με την τροποποίηση κανόνων που έχουν ήδη θεσπιστεί σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 τροποποιείται ως εξής:

1) το άρθρο 3 παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

α) το σημείο 24α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«24α) “οντότητα εξυγίανσης”: νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο σε συμμετέχον κράτος μέλος, το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 8 του παρόντος κανονισμού, προσδιορίζεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης ή την εθνική αρχή εξυγίανσης

ως οντότητα σε σχέση με την οποία το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει δράση εξυγίανσης·»·

β) προστίθενται τα ακόλουθα σημεία 24δ και 24ε:

«24δ) "παγκόσμιο συστημικώς σημαντικό ίδρυμα εκτός ΕΕ": παγκόσμιο συστημικώς σημαντικό ίδρυμα εκτός ΕΕ (ή "G-SII εκτός ΕΕ") όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 134 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

24ε) "οντότητα G-SII": οντότητα G-SII όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 136 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·»·

γ) το σημείο 49 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«49) "υποχρεώσεις υποκείμενες σε αναδιάρθρωση παθητικού": οι υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων που δημιουργούν λογιστικές προβλέψεις, και τα κεφαλαιακά μέσα που δεν χαρακτηρίζονται ως μέσα κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 ή πρόσθετα μέσα των κατηγοριών 1 ή 2 ιδρύματος ή οντότητας όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 και οι οποίες δεν εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα δυνάμει του άρθρου 27 παράγραφος 3·»·

2) στο άρθρο 4, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 1α:

«1α. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν το Συμβούλιο Εξυγίανσης το συντομότερο δυνατόν για το αίτημά τους να συνάψουν στενή συνεργασία με την ΕΚΤ σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013.

Μετά την κοινοποίηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 και πριν από την καθιέρωση στενής συνεργασίας, τα κράτη μέλη παρέχουν όλες τις πληροφορίες σχετικά με τις οντότητες και τους ομίλους που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφός τους, τις οποίες ενδέχεται να ζητήσει το Συμβούλιο Εξυγίανσης για να προετοιμαστεί για την εκτέλεση των καθηκόντων που του ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό και τη συμφωνία.»·

3) το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 3 τέταρτο εδάφιο, η πρώτη περίοδος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν τις σχετικές διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Νοούνται ως αναφορές στις εθνικές αρχές εξυγίανσης, σε σχέση με τους ομίλους και τις οντότητες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, οποιεσδήποτε αναφορές στο Συμβούλιο Εξυγίανσης στο άρθρο 5 παράγραφος 2, στο άρθρο 6 παράγραφος 5, στο άρθρο 8 παράγραφοι 6, 8, 12 και 13, στο άρθρο 10 παράγραφοι 1 έως 10, στο άρθρο 10α, στα άρθρα 11 έως 14, στο άρθρο 15 παράγραφοι 1, 2 και 3, στο άρθρο 16, στο άρθρο 18 παράγραφοι 1, 1α, 2 και 6, στο άρθρο 20, στο άρθρο 21 παράγραφοι 1 έως 7, στο άρθρο 21 παράγραφος 8 δεύτερο εδάφιο, στο άρθρο 21 παράγραφοι 9 και 10, στο άρθρο 22 παράγραφοι 1, 3 και 6, στα άρθρα 23 και 24, στο άρθρο 25 παράγραφος 3, στο άρθρο 27 παράγραφοι 1 έως 15, στο άρθρο 27 παράγραφος 16 δεύτερο εδάφιο δεύτερη περίοδος, τρίτο εδάφιο, και τέταρτο εδάφιο πρώτη, τρίτη και τέταρτη περίοδος και στο άρθρο 32.»·

β) η παράγραφος 5 τροποποιείται ως εξής:

i) οι λέξεις «άρθρο 12 παράγραφος 2» αντικαθίστανται από τις λέξεις «άρθρο 12 παράγραφος 3»·

ii) προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Μετά την έναρξη ισχύος της ειδοποίησης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι η ευθύνη για την εκτέλεση των καθηκόντων που σχετίζονται με οντότητες και ομίλους εγκατεστημένους στο έδαφός τους, πλην εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, επιστρέφεται στις εθνικές αρχές εξυγίανσης, οπότε το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται πλέον. Τα κράτη μέλη που προτίθενται να χρησιμοποιήσουν αυτή τη δυνατότητα ειδοποιούν σχετικά το Συμβούλιο Εξυγίανσης και την Επιτροπή. Η εν λόγω ειδοποίηση παράγει αποτελέσματα από την ημέρα δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.»·

4) το άρθρο 8 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 2 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να αναθέσει στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να ασκήσουν τις εξουσίες που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 8 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης υλοποιούν τις οδηγίες του Συμβουλίου Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 29 του παρόντος κανονισμού.»·

β) στην παράγραφο 10 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Ο προσδιορισμός των μέτρων που πρέπει να ληφθούν έναντι των θυγατρικών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β), οι οποίες δεν είναι οντότητες εξυγίανσης, μπορεί να υπόκειται σε απλουστευμένη προσέγγιση από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, εάν η προσέγγιση αυτή δεν επηρεάζει αρνητικά τη δυνατότητα εξυγίανσης του ομίλου, λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους της θυγατρικής, του προφίλ κινδύνου της, της απουσίας κρίσιμων λειτουργιών και της στρατηγικής εξυγίανσης του ομίλου.»·

γ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 14:

«14. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν εγκρίνει σχέδια εξυγίανσης για τις οντότητες και τους ομίλους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, όταν εφαρμόζεται το άρθρο 22 παράγραφος 5 ή όταν η οντότητα ή ο όμιλος τελεί υπό εκκαθάριση σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο δυνάμει του άρθρου 32β της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.»·

5) το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 4 τέταρτο εδάφιο, οι λέξεις «πρώτο εδάφιο» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τρίτο εδάφιο»·

β) στην παράγραφο 7, οι λέξεις «προς το ίδρυμα ή τη μητρική επιχείρηση» αντικαθίστανται από τις λέξεις «προς την οντότητα ή τη μητρική επιχείρηση» και οι λέξεις «αντίκτυπο στο επιχειρησιακό μοντέλο του ιδρύματος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «αντίκτυπο στο επιχειρησιακό μοντέλο της οντότητας ή του ομίλου»·

γ) η παράγραφος 10 τροποποιείται ως εξής:

i) στο δεύτερο εδάφιο, οι λέξεις «το ίδρυμα» αντικαθίσταται από τις λέξεις «η οικεία οντότητα»·

ii) στο τρίτο εδάφιο, οι λέξεις «στο ίδρυμα» αντικαθίσταται από τις λέξεις «στη οικεία οντότητα»·

iii) προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Εάν τα μέτρα που προτείνονται από την οικεία οντότητα μειώνουν ή εξαλείφουν αποτελεσματικά τα εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει απόφαση, αφού ζητήσει τη γνώμη της ΕΚΤ ή της σχετικής εθνικής αρμόδιας αρχής και, κατά περίπτωση, της ορισθείσας αρχής μακροπροληπτικής εποπτείας. Η εν λόγω απόφαση αναφέρει ότι τα προτεινόμενα μέτρα μειώνουν ή εξαλείφουν αποτελεσματικά τα εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης και αναθέτει στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να ζητήσουν από το ίδρυμα, τη μητρική επιχείρηση ή οποιαδήποτε θυγατρική του οικείου ομίλου να εφαρμόσει τα προτεινόμενα μέτρα.»·

6) το άρθρο 10α τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Όταν μια οντότητα είναι σε κατάσταση κατά την οποία πληροί τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας, όταν αυτή εξετάζεται επιπλέον της κάθε μίας από τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 141α παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, αλλά δεν πληροί την συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας όταν εξετάζεται επιπλέον των προϋποθέσεων που αναφέρονται στα άρθρα 12δ και 12ε του παρόντος κανονισμού, κατά τον υπολογισμό σύμφωνα με το άρθρο 12α παράγραφος 2 στοιχείο α) του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει την εξουσία, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου, να αναθέσει στην εθνική αρχή εξυγίανσης να απαγορεύσει σε μια οντότητα να διανέμει, μεγαλύτερο ποσό από το μέγιστο διανεμητέο ποσό που σχετίζεται με την ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις («M-MDA»), που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου μέσω οποιασδήποτε από τις ακόλουθες ενέργειες:»·

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 7:

«7. Όταν μια οντότητα δεν υπόκειται στη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας στην ίδια βάση με τη βάση επί της οποίας υποχρεούται να συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις που αναφέρονται στα άρθρα 12δ και 12ε, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφαρμόζει τις παραγράφους 1 έως 6 του παρόντος άρθρου βάσει της εκτίμησης της συνδυασμένης απαίτησης αποθέματος ασφαλείας σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2021/1118 της Επιτροπής*. Εφαρμόζεται το άρθρο 128 τέταρτο εδάφιο της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης περιλαμβάνει την εκτιμώμενη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στην απόφαση για τον καθορισμό των απαιτήσεων που αναφέρονται στα άρθρα 12δ και 12ε του παρόντος κανονισμού. Η οντότητα δημοσιοποιεί την εκτιμώμενη

συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας μαζί με τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 45θ παράγραφος 3 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

---

* Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2021/1118 της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 2021, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον προσδιορισμό της μεθοδολογίας που χρησιμοποιούν οι αρχές εξυγίανσης προκειμένου να εκτιμήσουν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας για τις οντότητες εξυγίανσης σε ενοποιημένο επίπεδο ομίλου εξυγίανσης, όπου ο όμιλος εξυγίανσης δεν υπόκειται αυτός καθ' εαυτόν στις σχετικές απαιτήσεις δυνάμει της εν λόγω οδηγίας (ΕΕ L 241 της 8.7.2021, σ. 1).»·

7) στο άρθρο 12 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 8:

«8. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης είναι υπεύθυνο για τη χορήγηση των αδειών που αναφέρονται στο άρθρο 77 παράγραφος 2 και στο άρθρο 78α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 στις οντότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης απευθύνει την απόφασή του στην οικεία οντότητα.»·

8) στο άρθρο 12α, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης διασφαλίζουν ότι οι οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφοι 1 και 3, πληρούν ανά πάσα στιγμή τις απαιτήσεις για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, όποτε απαιτείται και όπως καθορίζεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης σύμφωνα με το παρόν άρθρο και με τα άρθρα 12β έως 12θ.»·

9) το άρθρο 12γ τροποποιείται ως εξής:

α) στις παραγράφους 4 και 5, η λέξη «G-SII» αντικαθίσταται από τη λέξη «οντότητες G-SII»·

β) στην παράγραφο 7, εισαγωγική φράση, οι λέξεις «παράγραφος 3» αντικαθίστανται από τις λέξεις «παράγραφος 4» και οι λέξεις «G-SII» αντικαθίστανται από τις λέξεις «οντότητες G-SII»·

γ) η παράγραφος 8 τροποποιείται ως εξής:

i) στο πρώτο εδάφιο, ο όρος «G-SII» αντικαθίσταται από τους όρους «οντότητες G-SII»·

ii) στο δεύτερο εδάφιο στοιχείο γ), ο όρος «G-SII» αντικαθίσταται από τους όρους «οντότητα G-SII»·

δ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 10:

«10. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να επιτρέπει στις οντότητες εξυγίανσης να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 4, 5 και 7 χρησιμοποιώντας ίδια κεφάλαια ή υποχρεώσεις, όπως αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 3, όταν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) όσον αφορά οντότητες που είναι οντότητες G-SII ή οντότητες εξυγίανσης που υπόκεινται στο άρθρο 12δ παράγραφοι 4 ή 5, το

Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν έχει μειώσει την απαίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της εν λόγω παραγράφου·

β) οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και δεν πληρούν την προϋπόθεση που αναφέρεται στο άρθρο 72β παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 συμμορφώνονται με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 72β παράγραφος 4 στοιχεία β) έως ε) του εν λόγω κανονισμού.»·

10) στο άρθρο 12δ παράγραφος 3 όγδοο εδάφιο και παράγραφος 6 όγδοο εδάφιο, οι λέξεις «κρίσιμων οικονομικών λειτουργιών» αντικαθίστανται από τις λέξεις «κρίσιμων λειτουργιών»·

11) προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 12δα:

«*Άρθρο 12δα*

Προσδιορισμός της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων για στρατηγικές μεταβίβασης που οδηγούν σε έξοδο από την αγορά

1. Κατά την εφαρμογή του άρθρου 12δ σε οντότητα εξυγίανσης της οποίας η προτιμώμενη στρατηγική εξυγίανσης προβλέπει πρωτίστως τη χρήση του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ή του εργαλείου μεταβατικού ιδρύματος και την έξοδό της από την αγορά, το Συμβούλιο Εξυγίανσης καθορίζει το ποσό ανακεφαλαιοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 12δ παράγραφος 3 με αναλογικό τρόπο με βάση τα ακόλουθα κριτήρια, κατά περίπτωση:

α) το μέγεθος, το επιχειρηματικό μοντέλο, το μοντέλο χρηματοδότησης και το προφίλ κινδύνου της οντότητας εξυγίανσης, καθώς και το βάθος της αγοράς στην οποία δραστηριοποιείται η οντότητα εξυγίανσης·

β) τις μετοχές, άλλα μέσα ιδιοκτησίας, περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις που πρόκειται να μεταβιβαστούν σε αποδέκτη, όπως προσδιορίζονται στο σχέδιο εξυγίανσης, λαμβάνοντας υπόψη:

i) τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες της οντότητας εξυγίανσης·

ii) τις υποχρεώσεις που εξαιρούνται από τη διάσωση με ίδια μέσα σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3·

iii) τις εγγυήσεις που αναφέρονται στα άρθρα 73 έως 80 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

γ) την αναμενόμενη αξία και εμπορευσιμότητα των μετοχών, άλλων μέσων ιδιοκτησίας, περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων της οντότητας εξυγίανσης που αναφέρεται στο στοιχείο β), λαμβάνοντας υπόψη:

i) τυχόν σημαντικά εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης, τα οποία εντοπίζονται από την αρχή εξυγίανσης και συνδέονται άμεσα με την εφαρμογή του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ή του εργαλείου μεταβατικού ιδρύματος·

ii) τις ζημίες που προκύπτουν από τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις που έχουν απομείνει στο εναπομένον μέρος του ιδρύματος·

δ) αν η προτιμώμενη στρατηγική εξυγίανσης προβλέπει τη μεταβίβαση μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από την οντότητα εξυγίανσης, ή του συνόλου ή μέρους των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων της οντότητας εξυγίανσης·

ε) αν η προτιμώμενη στρατηγική εξυγίανσης προβλέπει την εφαρμογή του εργαλείου διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων.

2. Όταν το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει ότι η οντότητα πρόκειται να εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας ή άλλες ισοδύναμες εθνικές διαδικασίες και προβλέπει τη χρήση του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 5 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει επίσης υπόψη την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου κατά τη διενέργεια της εκτίμησης που αναφέρεται στο άρθρο 12δ παράγραφος 2α δεύτερο εδάφιο του παρόντος κανονισμού.

3. Η εφαρμογή της παραγράφου 1 δεν οδηγεί σε ποσό υψηλότερο από το ποσό που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 12δ παράγραφος 3.»·

12) στο άρθρο 12ε παράγραφος 1, οι λέξεις «είναι G-SII ή αποτελεί μέρος ενός G-SII» αντικαθίστανται από τις λέξεις «είναι οντότητα G-SII»·

13) το άρθρο 12ζ τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

i) το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται, κατόπιν διαβούλευσης με τις αρμόδιες αρχές συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ, να αποφασίσει να εφαρμόσει την απαίτηση που ορίζεται στο παρόν άρθρο σε οντότητα όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο β) και σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο γ) που είναι θυγατρική μιας οντότητας εξυγίανσης και δεν αποτελεί η ίδια οντότητα εξυγίανσης.»·

ii) στο τρίτο εδάφιο, οι λέξεις «πρώτου εδαφίου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «πρώτου και δεύτερου εδαφίου»·

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 4:

«4. Στις περιπτώσεις όπου, σύμφωνα με την παγκόσμια στρατηγική εξυγίανσης, θυγατρικές εγκατεστημένες στην Ένωση ή ενωσιακή μητρική επιχείρηση και τα θυγατρικά της ιδρύματα δεν είναι οντότητες εξυγίανσης και τα μέλη του ευρωπαϊκού σώματος εξυγίανσης, εφόσον συγκροτούνται σύμφωνα με το άρθρο 89 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, συμφωνούν με αυτήν τη στρατηγική, οι θυγατρικές που είναι εγκατεστημένες στην Ένωση ή, σε ενοποιημένη βάση, η ενωσιακή μητρική επιχείρηση συμμορφώνονται με την απαίτηση του άρθρου 12α παράγραφος 1 μέσω της έκδοσης των μέσων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) και β) του παρόντος άρθρου σε οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

α) την τελική μητρική επιχείρησή τους που είναι εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα·

β) τις θυγατρικές της εν λόγω τελικής μητρικής επιχείρησης που είναι εγκατεστημένες στην ίδια τρίτη χώρα·

γ) άλλες οντότητες βάσει των προϋποθέσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) σημεία i) και ii) του παρόντος άρθρου.»·

14) το άρθρο 12ια τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο, η πρώτη περίοδος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 12α παράγραφος 1, το Συμβούλιο Εξυγίανσης καθορίζει κατάλληλη μεταβατική περίοδο εντός της οποίας μια οντότητα πρέπει να συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις στα άρθρα 12στ ή 12ζ, ή με απαίτηση που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 12γ παράγραφος 4, 5 ή 7, ανάλογα με την περίπτωση.»·

β) στην παράγραφο 3 στοιχείο α), οι λέξεις «το Συμβούλιο Εξυγίανσης ή η εθνική αρχή εξυγίανσης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «το Συμβούλιο Εξυγίανσης»·

γ) στην παράγραφο 4, ο όρος «G-SII» αντικαθίσταται από τους όρους «G-SII ή G-SII εκτός ΕΕ»·

δ) στις παραγράφους 5 και 6, οι λέξεις «το Συμβούλιο Εξυγίανσης ή η εθνική αρχή εξυγίανσης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «το Συμβούλιο Εξυγίανσης»·

15) το άρθρο 13 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο 13*

Μέτρα έγκαιρης παρέμβασης

1. Η ΕΚΤ μπορεί να εφαρμόζει μέτρα έγκαιρης παρέμβασης όταν μια οντότητα του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο α) πληροί οποιαδήποτε από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η οντότητα πληροί τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 102 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή στο άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 και ισχύει οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

i) η οντότητα δεν έχει λάβει τα διορθωτικά μέτρα που ζήτησε η ΕΚΤ, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, στο άρθρο 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 ή στο άρθρο 49 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034·

ii) η ΕΚΤ θεωρεί ότι οι διορθωτικές ενέργειες εκτός των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης δεν επαρκούν για την αντιμετώπιση των προβλημάτων λόγω, μεταξύ άλλων, της ταχείας και σημαντικής επιδείνωσης της οικονομικής κατάστασης της οντότητας·

β) η οντότητα παραβαίνει ή ενδέχεται να παραβεί εντός 12 μηνών από την αξιολόγηση της ΕΚΤ τις απαιτήσεις του τίτλου ΙΙ της οδηγίας 2014/65/ΕΕ, των άρθρων 3 έως 7, των άρθρων 14 έως 17 ή των άρθρων 24, 25 και 26 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 600/2014 ή των άρθρων 12στ ή 12ζ του παρόντος κανονισμού.

Η ΕΚΤ μπορεί να διαπιστώσει ότι πληρούται η προϋπόθεση του πρώτου εδαφίου στοιχείο α) σημείο ii), χωρίς να έχουν ληφθεί προηγουμένως άλλα διορθωτικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της άσκησης των εξουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή στο άρθρο 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α) την απαίτηση να προβεί το διοικητικό όργανο της οντότητας σε μία από τις ακόλουθες ενέργειες:

i) να εφαρμόσει μία ή περισσότερες από τις ρυθμίσεις ή τα μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο ανάκαμψης·

ii) να επικαιροποιεί το σχέδιο ανάκαμψης σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ όταν οι περιστάσεις που οδήγησαν στην έγκαιρη παρέμβαση διαφέρουν από τις παραδοχές που ορίζονται στο αρχικό σχέδιο ανάκαμψης και να εφαρμόσει μία ή περισσότερες από τις ρυθμίσεις ή τα μέτρα που ορίζονται στο επικαιροποιημένο σχέδιο ανάκαμψης εντός συγκεκριμένου χρονικού πλαισίου·

β) την απαίτηση το διοικητικό όργανο της οντότητας να συγκαλέσει συνέλευση ή, εάν το διοικητικό όργανο δεν συμμορφωθεί με αυτήν την απαίτηση, να συγκαλέσει άμεσα συνέλευση των μετόχων της οντότητας και, σε αμφότερες τις περιπτώσεις, να ορίσει την ημερήσια διάταξη, καθώς και να ζητήσει την εξέταση ορισμένων αποφάσεων προς έγκριση από τους μετόχους·

γ) την απαίτηση το διοικητικό όργανο της οντότητας να καταρτίσει σχέδιο, σύμφωνα με το σχέδιο ανάκαμψης, κατά περίπτωση, για τη διαπραγμάτευση της αναδιάρθρωσης χρέους με ορισμένους ή όλους τους πιστωτές της·

δ) την απαίτηση μεταβολής της νομικής διάρθρωσης του ιδρύματος·

ε) την απαίτηση να απομακρυνθούν ή να αντικατασταθούν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη ή το διοικητικό όργανο της οντότητας στο σύνολό τους ή όσον αφορά τα φυσικά πρόσωπα, σύμφωνα με το άρθρο 13α·

στ) τον διορισμό ενός ή περισσότερων προσωρινών διαχειριστών στην οντότητα, σύμφωνα με το άρθρο 13β.

3. Η ΕΚΤ επιλέγει τα κατάλληλα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης ανάλογα με τους επιδιωκόμενους στόχους, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων σχετικών πληροφοριών, τη σοβαρότητα της παράβασης ή της πιθανής παράβασης και την ταχύτητα επιδείνωσης της οικονομικής κατάστασης της οντότητας.

4. Για καθένα από τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 2, η ΕΚΤ ορίζει προθεσμία η οποία είναι κατάλληλη για την ολοκλήρωση του εν λόγω μέτρου και παρέχει στην ΕΚΤ τη δυνατότητα αξιολόγησης της αποτελεσματικότητάς του.

5. Όταν ένας όμιλος περιλαμβάνει οντότητες εγκατεστημένες σε συμμετέχοντα κράτη μέλη, καθώς και σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, η ΕΚΤ εκπροσωπεί τις εθνικές αρμόδιες αρχές των συμμετεχόντων κρατών μελών για τους σκοπούς της διαβούλευσης και της συνεργασίας με τα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 30 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

Όταν όμιλος περιλαμβάνει οντότητες εγκατεστημένες σε συμμετέχοντα κράτη μέλη και θυγατρικές που έχουν ιδρυθεί ή σημαντικά υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, η ΕΚΤ κοινοποιεί κάθε απόφαση ή μέτρο που αναφέρεται στα άρθρα 13 έως 13γ και αφορά τον όμιλο στις αρμόδιες αρχές ή στις αρχές εξυγίανσης των μη συμμετεχόντων κρατών μελών, κατά περίπτωση.»·

16) προστίθενται τα ακόλουθα άρθρα 13α, 13β και 13γ:

«*Άρθρο 13α*

Αντικατάσταση των ανώτατων διοικητικών στελεχών ή του διοικητικού οργάνου

Για τους σκοπούς του άρθρου 13 παράγραφος 2 στοιχείο ε), τα νέα ανώτατα διοικητικά στελέχη ή το διοικητικό όργανο, ή μεμονωμένα μέλη των εν λόγω οργάνων, διορίζονται σύμφωνα με το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο και υπόκεινται στην έγκριση της ΕΚΤ.

Άρθρο 13β

Προσωρινός διαχειριστής

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 13 παράγραφος 2 στοιχείο στ), η ΕΚΤ μπορεί, βάσει του αναλογικού χαρακτήρα των περιστάσεων, να διορίσει προσωρινό διαχειριστή για να προβεί σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες ενέργειες:

α) προσωρινή αντικατάσταση του διοικητικού οργάνου της οντότητας·

β) προσωρινή συνεργασία με το διοικητικό όργανο της οντότητας.

Η ΕΚΤ προσδιορίζει την επιλογή της βάσει των στοιχείων α) ή β) όταν διορίζει τον προσωρινό διαχειριστή.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου στοιχείο β), η ΕΚΤ διευκρινίζει περαιτέρω, όταν διορίζει τον προσωρινό διαχειριστή, τον ρόλο, τα καθήκοντα και τις εξουσίες του προσωρινού διαχειριστή, καθώς και κάθε απαίτηση έναντι του διοικητικού οργάνου της οντότητας να ζητά τη γνώμη ή να εξασφαλίζει τη συναίνεση του προσωρινού διαχειριστή πριν από τη λήψη ορισμένων αποφάσεων ή την ανάληψη ορισμένων δράσεων.

Η ΕΚΤ δημοσιοποιεί τον διορισμό οποιουδήποτε προσωρινού διαχειριστή, εκτός εάν ο προσωρινός διαχειριστής δεν έχει αρμοδιότητα εκπροσώπησης της οντότητας.

Κάθε προσωρινός διαχειριστής πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 91 παράγραφοι 1, 2 και 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Η αξιολόγηση από την ΕΚΤ του αν ο προσωρινός διαχειριστής συμμορφώνεται με τις εν λόγω απαιτήσεις αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της απόφασης διορισμού του εν λόγω προσωρινού διαχειριστή.

2. Η ΕΚΤ προσδιορίζει τις εξουσίες του προσωρινού διαχειριστή κατά τη στιγμή του διορισμού του, κατ' αναλογία προς τις περιστάσεις. Οι εν λόγω εξουσίες μπορούν να περιλαμβάνουν ορισμένες ή όλες τις εξουσίες του διοικητικού οργάνου της οντότητας βάσει του καταστατικού της οντότητας και του εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένης της εξουσίας του διαχειριστή να ασκεί ορισμένα ή όλα τα διοικητικά καθήκοντα του διοικητικού οργάνου της οντότητας. Οι εξουσίες του προσωρινού διαχειριστή όσον αφορά την οντότητα συμμορφώνονται προς το εφαρμοστέο εταιρικό δίκαιο.

3. Η ΕΚΤ διευκρινίζει τα όρια του ρόλου και των καθηκόντων του προσωρινού διαχειριστή κατά τη στιγμή του διορισμού. Ο εν λόγω ρόλος και τα καθήκοντα μπορούν να περιλαμβάνουν όλα τα ακόλουθα:

α) εξακρίβωση της οικονομικής θέσης της οντότητας·

β) διαχείριση των δραστηριοτήτων ή μέρους των δραστηριοτήτων της οντότητας για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση της οικονομικής της θέσης·

γ) λήψη μέτρων για την αποκατάσταση της χρηστής και συνετής διαχείρισης των δραστηριοτήτων της οντότητας.

Η ΕΚΤ διευκρινίζει τα όρια του ρόλου και των καθηκόντων του προσωρινού διαχειριστή κατά τη στιγμή του διορισμού.

4. Η ΕΚΤ είναι αποκλειστικά υπεύθυνη για τον διορισμό και την απομάκρυνση κάθε προσωρινού διαχειριστή. Η ΕΚΤ μπορεί να απομακρύνει έναν προσωρινό διαχειριστή ανά πάσα στιγμή και για οποιονδήποτε λόγο. Η ΕΚΤ μπορεί να τροποποιήσει τους όρους διορισμού ενός προσωρινού διαχειριστή ανά πάσα στιγμή, με την επιφύλαξη του παρόντος άρθρου.

5. Η ΕΚΤ μπορεί να απαιτεί ως προϋπόθεση την πρότερη συγκατάθεσή της για ορισμένες δράσεις του προσωρινού διαχειριστή. Η ΕΚΤ διευκρινίζει κάθε σχετική απαίτηση κατά τη στιγμή του διορισμού του προσωρινού διαχειριστή ή κατά τη στιγμή οιασδήποτε τροποποίησης των όρων διορισμού του προσωρινού διαχειριστή.

Σε κάθε περίπτωση, ο προσωρινός διαχειριστής δύναται να συγκαλεί γενική συνέλευση των μετόχων της οντότητας και να διαμορφώνει την ημερήσια διάταξη μόνον με την πρότερη συγκατάθεση της ΕΚΤ.

6. Κατόπιν αιτήματος της ΕΚΤ, ο προσωρινός διαχειριστής συντάσσει εκθέσεις με θέμα την οικονομική θέση της οντότητας και τις πράξεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του διορισμού του, ανά χρονικά διαστήματα που ορίζονται από την ΕΚΤ και, σε κάθε περίπτωση, κατά τη λήξη της θητείας του.

7. Ο προσωρινός διαχειριστής διορίζεται για 1 έτος κατ' ανώτατο όριο. Η εν λόγω περίοδος μπορεί κατ' εξαίρεση να παραταθεί, εφόσον εξακολουθούν να πληρούνται οι προϋποθέσεις διορισμού του προσωρινού διαχειριστή. Η ΕΚΤ καθορίζει τις προϋποθέσεις αυτές και αιτιολογεί κάθε ανανέωση του διορισμού του προσωρινού διαχειριστή στους μετόχους.

8. Με την επιφύλαξη του παρόντος άρθρου, ο διορισμός προσωρινού διαχειριστή δεν θίγει τα δικαιώματα των μετόχων τα οποία προβλέπονται από το ενωσιακό ή το εθνικό εταιρικό δίκαιο.

9. Ο προσωρινός διαχειριστής που διορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 8 του παρόντος άρθρου δεν θεωρείται σκιώδης διευθυντής ή de facto διευθυντής σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 13γ

Προετοιμασία για εξυγίανση

1. Όσον αφορά τις οντότητες και τους ομίλους που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, καθώς και για τις οντότητες και τους ομίλους που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και στο άρθρο 7 παράγραφος 5, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, η ΕΚΤ ή οι εθνικές αρμόδιες αρχές ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση το Συμβούλιο Εξυγίανσης για οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

α) οποιοδήποτε από τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 ή στο άρθρο 104 παράγραφος 1 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ που ζητούν να λάβει η οντότητα ή ο όμιλος·

β) όταν από την εποπτική δραστηριότητα προκύψει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού ή στο άρθρο 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ σε σχέση

με μια οντότητα ή όμιλο, την αξιολόγηση ότι πληρούνται οι εν λόγω προϋποθέσεις, ανεξάρτητα από οποιοδήποτε μέτρο έγκαιρης παρέμβασης·

γ) την εφαρμογή οποιουδήποτε από τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης που αναφέρονται στο άρθρο 13 του παρόντος κανονισμού ή στο άρθρο 27 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης κοινοποιεί στην Επιτροπή οιαδήποτε πληροφορία λαμβάνει δυνάμει του πρώτου εδαφίου.

Η ΕΚΤ ή η οικεία εθνική αρμόδια αρχή παρακολουθεί στενά, σε συνεργασία με το Συμβούλιο Εξυγίανσης, την κατάσταση των οντοτήτων και των ομίλων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο και τη συμμόρφωσή τους με τα μέτρα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο α), τα οποία αποσκοπούν στην αντιμετώπιση της επιδείνωσης της κατάστασης των εν λόγω οντοτήτων και ομίλων, καθώς και με τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο γ).

2. Η ΕΚΤ ή η οικεία εθνική αρμόδια αρχή ενημερώνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης το συντομότερο δυνατόν όταν θεωρεί ότι υπάρχει σημαντικός κίνδυνος να εφαρμοστεί μία ή περισσότερες από τις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 4 σε σχέση με οντότητα όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 ή οντότητα όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και στο άρθρο 7 παράγραφος 5, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων. Η εν λόγω κοινοποίηση περιλαμβάνει:

α) τους λόγους για την κοινοποίηση·

β) επισκόπηση των μέτρων που θα αποτρέψουν την πτώχευση της οντότητας εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, τον αναμενόμενο αντίκτυπό τους στην οντότητα όσον αφορά τις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 4 και το αναμενόμενο χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή των εν λόγω μέτρων.

Αφού λάβει την κοινοποίηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης αξιολογεί, σε στενή συνεργασία με την ΕΚΤ ή τη σχετική εθνική αρμόδια αρχή, το εύλογο χρονικό διάστημα για τους σκοπούς της αξιολόγησης της προϋπόθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), λαμβάνοντας υπόψη την ταχύτητα της επιδείνωσης των συνθηκών της οντότητας, την ανάγκη αποτελεσματικής εφαρμογής της στρατηγικής εξυγίανσης και τυχόν άλλα σχετικά ζητήματα. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης κοινοποιεί την εν λόγω αξιολόγηση στην ΕΚΤ ή στην οικεία εθνική αρμόδια αρχή το συντομότερο δυνατόν.

Μετά την κοινοποίηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, η ΕΚΤ ή η οικεία εθνική αρμόδια αρχή και το Συμβούλιο Εξυγίανσης παρακολουθούν, σε στενή συνεργασία, την κατάσταση της οντότητας, την εφαρμογή των σχετικών μέτρων εντός του αναμενόμενου χρονικού πλαισίου και τυχόν άλλες σχετικές εξελίξεις. Για τον σκοπό αυτόν, το Συμβούλιο Εξυγίανσης και η ΕΚΤ ή η οικεία εθνική αρμόδια αρχή συνεδριάζουν τακτικά, με συχνότητα που ορίζει το Συμβούλιο Εξυγίανσης, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της υπόθεσης. Η ΕΚΤ ή η οικεία εθνική αρμόδια αρχή και το Συμβούλιο Εξυγίανσης ανταλλάσσουν μεταξύ τους κάθε σχετική πληροφορία χωρίς καθυστέρηση.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης κοινοποιεί στην Επιτροπή οιαδήποτε πληροφορία λαμβάνει δυνάμει του πρώτου εδαφίου.

3. Η ΕΚΤ ή η οικεία εθνική αρμόδια αρχή παρέχει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης όλες τις πληροφορίες που ζητεί το Συμβούλιο Εξυγίανσης οι οποίες είναι αναγκαίες για όλα τα ακόλουθα:

α) επικαιροποίηση του σχεδίου εξυγίανσης και προετοιμασία για την πιθανή εξυγίανση οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 ή οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και του άρθρου 7 παράγραφος 5, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων·

β) διενέργεια της αποτίμησης που αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφοι 1 έως 15.

Όταν οι πληροφορίες αυτές δεν είναι ήδη διαθέσιμες στην ΕΚΤ ή στις εθνικές αρμόδιες αρχές, το Συμβούλιο Εξυγίανσης και η ΕΚΤ και οι εν λόγω εθνικές αρμόδιες αρχές συνεργάζονται και συντονίζονται για την απόκτηση των εν λόγω πληροφοριών. Για τον σκοπό αυτό, η ΕΚΤ και οι εθνικές αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να απαιτούν από την οντότητα να παράσχει τις εν λόγω πληροφορίες, μεταξύ άλλων μέσω επιτόπιων επιθεωρήσεων, και να τις παρέχουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης.

4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει την εξουσία να θέτει προς πώληση σε δυνητικούς αγοραστές ή να προβαίνει σε ρυθμίσεις για την εν λόγω θέση προς πώλησης, την οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 ή την οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και στο άρθρο 7 παράγραφος 5, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, ή ζητεί από την οντότητα να το πράξει, για τους ακόλουθους σκοπούς:

α) να προετοιμαστεί για την εξυγίανση της εν λόγω οντότητας, με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που ορίζονται στο άρθρο 39 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και των απαιτήσεων επαγγελματικού απορρήτου που ορίζονται στο άρθρο 88 του παρόντος κανονισμού·

β) να τεκμηριώνει την εκτίμηση του Συμβουλίου Εξυγίανσης σχετικά με την προϋπόθεση που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β) του παρόντος κανονισμού.

5. Για τον σκοπό που προβλέπεται στην παράγραφο 4, το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει την εξουσία:

α) να ζητεί από την οικεία οντότητα να δημιουργήσει ψηφιακή πλατφόρμα για την ανταλλαγή των πληροφοριών που είναι απαραίτητες για την θέση προς πώληση της εν λόγω οντότητας με δυνητικούς αγοραστές ή με συμβούλους και εκτιμητές που έχει προσλάβει το Συμβούλιο Εξυγίανσης·

β) να απαιτεί από την αρμόδια εθνική αρχή εξυγίανσης να καταρτίσει προκαταρκτικό καθεστώς εξυγίανσης για την οικεία οντότητα.

6. Η διαπίστωση ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού ή στο άρθρο 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και η προηγούμενη έγκριση μέτρων έγκαιρης παρέμβασης δεν αποτελούν αναγκαίες προϋποθέσεις ώστε το Συμβούλιο Εξυγίανσης να προετοιμαστεί για την εξυγίανση της οντότητας ή να ασκήσει τις εξουσίες που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5 του παρόντος άρθρου.

7. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση την Επιτροπή, την ΕΚΤ, τις οικείες αρμόδιες εθνικές αρχές και τις οικείες εθνικές αρχές εξυγίανσης για κάθε ενέργειά του κατά τις παραγράφους 4 και 5.

8. Η ΕΚΤ, οι εθνικές αρμόδιες αρχές, το Συμβούλιο Εξυγίανσης και οι οικείες εθνικές αρχές εξυγίανσης συνεργάζονται στενά:

α) κατά την εξέταση του ενδεχόμενου λήψης των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α), τα οποία αποσκοπούν στην αντιμετώπιση της επιδείνωσης της κατάστασης μιας οντότητας και ενός ομίλου, και των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ)·

β) κατά την εξέταση του ενδεχομένου ανάληψης οποιασδήποτε από τις δράσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5·

γ) κατά την υλοποίηση των δράσεων που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του παρόντος εδαφίου.

Η ΕΚΤ, οι εθνικές αρμόδιες αρχές, το Συμβούλιο Εξυγίανσης και οι οικείες εθνικές αρχές εξυγίανσης διασφαλίζουν ότι τα εν λόγω μέτρα και δράσεις είναι συνεπείς, συντονισμένες και αποτελεσματικές.»·

17) στο άρθρο 14 παράγραφος 2, τα στοιχεία γ) και δ) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) να προστατευθούν οι δημόσιοι πόροι με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, ιδίως όταν παρέχεται από τον προϋπολογισμό κράτους μέλους·

δ) να προστατευθούν οι καταθέτες, ελαχιστοποιώντας παράλληλα τις ζημίες για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων, και να προστατευθούν οι επενδυτές που καλύπτονται από την οδηγία 97/9/ΕΚ·»·

18) στο άρθρο 16, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποφασίζει δράση εξυγίανσης για μητρική επιχείρηση όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο β), όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1.

Για τους σκοπούς αυτούς, μια μητρική επιχείρηση όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο β) θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) η μητρική επιχείρηση πληροί μία ή περισσότερες από τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 18 παράγραφος 4 στοιχεία β), γ) ή δ)·

β) η μητρική επιχείρηση παραβιάζει σοβαρά ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η μητρική επιχείρηση θα παραβεί σοβαρά, στο εγγύς μέλλον, τις εφαρμοστέες απαιτήσεις που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ή στις εθνικές διατάξεις με τις οποίες μεταφέρεται η οδηγία 2013/36/ΕΕ στο εθνικό δίκαιο.»·

19) το άρθρο 18 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 1, 1α, 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εγκρίνει καθεστώς εξυγίανσης σύμφωνα με την παράγραφο 6 όσον αφορά τις οντότητες του άρθρου 7 παράγραφος 2, καθώς και τις οντότητες του άρθρου 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και του άρθρου 7

παράγραφος 5, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, μόνο εάν διαπιστώσει, κατά την εκτελεστική του σύνοδο, και αφού λάβει κοινοποίηση σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο ή ιδία πρωτοβουλία, ότι πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης·

β) λαμβάνοντας υπόψη τη χρονική στιγμή, την αναγκαιότητα αποτελεσματικής εφαρμογής της στρατηγικής εξυγίανσης και άλλες σχετικές παραμέτρους, κανένα εναλλακτικό μέτρο του ιδιωτικού τομέα, συμπεριλαμβανομένων μέτρων από θεσμικό σύστημα προστασίας (ΘΣΠ), εποπτικής δράσης, μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, ή απομείωσης ή της μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων και των επιλέξιμων υποχρεώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 21 παράγραφος 1 που έχει ληφθεί έναντι της οντότητας, δεν θα απέτρεπε την πτώχευση της οντότητας εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος·

γ) η δράση εξυγίανσης είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με την παράγραφο 5.

Η αξιολόγηση της προϋπόθεσης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο α) πραγματοποιείται από την ΕΚΤ για τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή από τη σχετική εθνική αρμόδια αρχή για τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο β), στο άρθρο 7 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο, στο άρθρο 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και στο άρθρο 7 παράγραφος 5, αφού ζητηθεί η γνώμη του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, κατά την εκτελεστική του σύνοδο, μπορεί να προβεί στην εκτίμηση αυτή μόνο αφού ενημερώσει την ΕΚΤ ή την οικεία εθνική αρμόδια αρχή σχετικά με την πρόθεσή του να προβεί στην εν λόγω εκτίμηση και μόνον εφόσον η ΕΚΤ ή η οικεία εθνική αρμόδια αρχή, εντός τριών ημερολογιακών ημερών από την παραλαβή της πληροφορίας, δεν προβούν στην εν λόγω εκτίμηση. Η ΕΚΤ ή η οικεία εθνική αρμόδια αρχή παρέχει, χωρίς καθυστέρηση, στο Συμβούλιο Εξυγίανσης κάθε σχετική πληροφορία που ζητεί το Συμβούλιο Εξυγίανσης για να τεκμηριώσει την εκτίμησή του, πριν ή αφού ενημερωθεί από το Συμβούλιο Εξυγίανσης για την πρόθεσή του να προβεί στην εκτίμηση της προϋπόθεσης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο α).

Εάν η ΕΚΤ ή η οικεία εθνική αρμόδια αρχή εκτιμά ότι πληρούται η προϋπόθεση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο α) όσον αφορά οντότητα που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, ανακοινώνει χωρίς καθυστέρηση την εκτίμηση αυτή στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Η εκτίμηση της προϋπόθεσης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β) πραγματοποιείται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, κατά την εκτελεστική σύνοδό του και σε στενή συνεργασία με την ΕΚΤ ή την οικεία εθνική αρμόδια αρχή. Η ΕΚΤ ή η οικεία εθνική αρμόδια αρχή παρέχει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο Εξυγίανσης κάθε σχετική πληροφορία την οποία ζητά το Συμβούλιο Εξυγίανσης για να τεκμηριώσει την εκτίμησή του. Η ΕΚΤ ή η οικεία εθνική αρμόδια αρχή μπορεί επίσης να ενημερώσει το Συμβούλιο Εξυγίανσης ότι θεωρεί ότι πληρούται η προϋπόθεση που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β).

1α. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να εγκρίνει καθεστώς εξυγίανσης σύμφωνα με την παράγραφο 1 σε σχέση με κεντρικό οργανισμό και όλα τα πιστωτικά ιδρύματα που συνδέονται μόνιμα με αυτόν και ανήκουν στον ίδιο όμιλο εξυγίανσης, όταν ο κεντρικός οργανισμός και όλα τα πιστωτικά ιδρύματα που είναι μόνιμα συνδεδεμένα με αυτόν, ή ο όμιλος εξυγίανσης στον οποίο ανήκουν πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο.

2. Με την επιφύλαξη των περιπτώσεων στις οποίες η ΕΚΤ έχει αποφασίσει να ασκήσει άμεσα εποπτικά καθήκοντα σχετικά με πιστωτικά ιδρύματα σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 5 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, σε περίπτωση λήψης κοινοποίησης σύμφωνα με την παράγραφο 1 σε σχέση με οντότητα ή όμιλο που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3, το Συμβούλιο Εξυγίανσης κοινοποιεί την εκτίμησή του χωρίς καθυστέρηση, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 τέταρτο εδάφιο, στην ΕΚΤ ή στην οικεία εθνική αρμόδια αρχή.

3. Η προηγούμενη έγκριση μέτρου σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, το άρθρο 27 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, το άρθρο 13 του παρόντος κανονισμού ή σύμφωνα με το άρθρο 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, δεν αποτελεί προϋπόθεση για την ανάληψη δράσης εξυγίανσης.»·

β) η παράγραφος 4 τροποποιείται ως εξής:

i) στο πρώτο εδάφιο, το στοιχείο δ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«δ) απαιτείται έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, εκτός εάν η εν λόγω στήριξη λαμβάνει μία από τις μορφές που αναφέρονται στο άρθρο 18α παράγραφος 1»·

ii) το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο απαλείφονται·

γ) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο γ), μια δράση εξυγίανσης αντιμετωπίζεται ως δράση προς το δημόσιο συμφέρον εάν η εν λόγω δράση εξυγίανσης είναι αναγκαία για την επίτευξη ενός ή περισσότερων στόχων εξυγίανσης κατά το άρθρο 14, και αναλογική προς αυτούς, ενώ με την εκκαθάριση του ιδρύματος σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας οι εν λόγω στόχοι της εξυγίανσης δεν θα επιτυγχάνονταν πιο αποτελεσματικά.

Κατά τη διενέργεια της εκτίμησης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, με βάση τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του κατά τον χρόνο της εν λόγω εκτίμησης, εξετάζει και συγκρίνει κάθε έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη που μπορεί εύλογα να αναμένεται ότι θα χορηγηθεί στην οντότητα, τόσο σε περίπτωση εξυγίανσης όσο και σε περίπτωση εκκαθάρισης σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο.»·

δ) στην παράγραφο 7, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εντός 24 ωρών από τη διαβίβαση του καθεστώτος εξυγίανσης εκ μέρους του Συμβουλίου Εξυγίανσης, η Επιτροπή αποδέχεται το καθεστώς εξυγίανσης ή διατυπώνει αντιρρήσεις είτε όσον αφορά τις πτυχές του καθεστώτος εξυγίανσης οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια, στις περιπτώσεις που

δεν καλύπτονται από το τρίτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου είτε όσον αφορά την προτεινόμενη χρήση κρατικής ενίσχυσης ή ενίσχυσης από το Ταμείο που δεν θεωρείται συμβατή με την εσωτερική αγορά.»·

ε) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 11:

«11. Όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β), το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να αναθέσει στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να ασκήσουν τις εξουσίες δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας για τη μεταφορά του άρθρου 33α της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης υλοποιούν τις οδηγίες του Συμβουλίου Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 29.»·

20) προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 18α:

«*Άρθρο 18α*

Έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη

1. Έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη εκτός δράσης εξυγίανσης μπορεί να χορηγηθεί σε οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 μόνο σε μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις και υπό την προϋπόθεση ότι η έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη πληροί τις προϋποθέσεις και τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο πλαίσιο της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις:

α) όταν, για να αντιμετωπιστεί σοβαρή διαταραχή στην οικονομία ενός κράτους μέλους ή για να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, η έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη λαμβάνει μία από τις ακόλουθες μορφές:

i) κρατικής εγγύησης για την κάλυψη ταμειακών διευκολύνσεων που παρέχονται από τις κεντρικές τράπεζες, σύμφωνα με τους όρους των κεντρικών τραπεζών·

ii) κρατικής εγγύησης για νεοεκδοθείσες υποχρεώσεις·

iii) απόκτησης μέσων ιδίων κεφαλαίων πλην των μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 ή άλλων κεφαλαιακών μέσων, ή χρήσης μέτρων για απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία σε τιμές, διάρκεια και όρους που δεν παρέχουν αδικαιολόγητο πλεονέκτημα στο οικείο ίδρυμα ή οντότητα, υπό την προϋπόθεση ότι δεν συντρέχει καμία από τις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 4 στοιχεία α), β) ή γ) ή στο άρθρο 21 παράγραφος 1 κατά τον χρόνο χορήγησης της δημόσιας στήριξης.

β) όταν η έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη λαμβάνει τη μορφή παρέμβασης συστήματος εγγύησης των καταθέσεων για τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής ευρωστίας και της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του πιστωτικού ιδρύματος σύμφωνα με τις προϋποθέσεις των άρθρων 11α και 11β της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, υπό την προϋπόθεση ότι δεν συντρέχει καμία από τις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 4·

γ) όταν η έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη λαμβάνει τη μορφή παρέμβασης συστήματος εγγύησης των καταθέσεων στο πλαίσιο της εκκαθάρισης ιδρύματος σύμφωνα με το άρθρο 32β της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 5 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ·

δ) όταν η έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη λαμβάνει τη μορφή κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, και χορηγείται στο πλαίσιο της εκκαθάρισης του ιδρύματος ή της οντότητας σύμφωνα με το άρθρο 32β της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, εκτός από τη στήριξη που χορηγείται από σύστημα εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 5 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

2. Τα μέτρα στήριξης που προβλέπονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) πρέπει να πληρούν όλους τους ακόλουθους όρους:

α) τα μέτρα περιορίζονται σε φερέγγυες οντότητες, όπως επιβεβαιώνεται από την ΕΚΤ ή από την οικεία εθνική αρμόδια αρχή·

β) τα μέτρα είναι προληπτικού και προσωρινού χαρακτήρα και βασίζονται σε προκαθορισμένη στρατηγική εξόδου εγκεκριμένη από την ΕΚΤ ή την οικεία εθνική αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένης σαφώς καθορισμένης ημερομηνίας λήξης, ημερομηνίας πώλησης ή χρονοδιαγράμματος αποπληρωμής για οποιοδήποτε από τα μέτρα που παρέχονται·

γ) τα μέτρα είναι αναλογικά για την αντιμετώπιση των συνεπειών της σοβαρής διαταραχής ή για τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας·

δ) τα μέτρα δεν χρησιμοποιούνται για την αντιστάθμιση ζημιών που έχει υποστεί ή είναι πιθανό να υποστεί η οντότητα στο εγγύς μέλλον.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου στοιχείο α), μια οντότητα θεωρείται φερέγγυα όταν η ΕΚΤ ή η οικεία εθνική αρμόδια αρχή έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν έχει σημειωθεί ούτε είναι πιθανό να σημειωθεί κατά τους επόμενους 12 μήνες, παραβίαση οποιασδήποτε από τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, στο άρθρο 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, στο άρθρο 11 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033, στο άρθρο 40 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034 ή στις σχετικές εφαρμοστέες απαιτήσεις βάσει του εθνικού ή του ενωσιακού δικαίου.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου στοιχείο δ), η οικεία αρμόδια αρχή προσδιορίζει ποσοτικά τις ζημίες που έχει υποστεί ή είναι πιθανό να υποστεί η οντότητα. Ο εν λόγω ποσοτικός προσδιορισμός βασίζεται, τουλάχιστον, στον ισολογισμό του ιδρύματος, υπό την προϋπόθεση ότι ο ισολογισμός συμμορφώνεται με τους ισχύοντες λογιστικούς κανόνες και τα λογιστικά πρότυπα, όπως επιβεβαιώνονται από ανεξάρτητο εξωτερικό ελεγκτή, και, κατά περίπτωση, σε ελέγχους ποιότητας περιουσιακών στοιχείων που διενεργούνται από την ΕΚΤ, την ΕΑΤ ή τις εθνικές αρχές ή, κατά περίπτωση, από επιτόπιες επιθεωρήσεις που διενεργούνται από την ΕΚΤ ή την οικεία εθνική αρμόδια αρχή.

Τα μέτρα στήριξης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) σημείο iii) περιορίζονται σε μέτρα που έχουν αξιολογηθεί από την ΕΚΤ ή την εθνική αρμόδια αρχή ως αναγκαία για τη διατήρηση της φερεγγυότητας της οντότητας μέσω της αντιμετώπισης του κεφαλαιακού της ελλείμματος που καθορίζεται στο δυσμενές σενάριο των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων σε εθνικό, ενωσιακό επίπεδο ή σε επίπεδο ΕΕΜ ή ισοδύναμων ελέγχων που διενεργούνται από την ΕΚΤ, την ΕΑΤ ή τις εθνικές αρχές, κατά περίπτωση, και επιβεβαιώνονται από την ΕΚΤ ή την οικεία αρμόδια αρχή.

Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 στοιχείο α) σημείο iii), η απόκτηση μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 επιτρέπεται κατ' εξαίρεση όταν η φύση του διαπιστωθέντος ελλείμματος είναι τέτοια ώστε η απόκτηση οποιωνδήποτε

άλλων μέσων ιδίων κεφαλαίων ή άλλων κεφαλαιακών μέσων δεν θα επέτρεπε στην οικεία οντότητα να αντιμετωπίσει το κεφαλαιακό της έλλειμμα που καθορίζεται στο δυσμενές σενάριο στη σχετική προσομοίωση ακραίων καταστάσεων ή σε ισοδύναμο έλεγχο. Το ποσό των αποκτηθέντων μέσων κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 δεν υπερβαίνει το 2 % του συνολικού ποσού έκθεσης σε κίνδυνο του οικείου ιδρύματος ή της οικείας οντότητας που υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Σε περίπτωση που οποιοδήποτε από τα μέτρα στήριξης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) δεν εξοφληθεί, αποπληρωθεί ή τερματιστεί με άλλο τρόπο σύμφωνα με τους όρους της στρατηγικής εξόδου που καθορίστηκε κατά τον χρόνο χορήγησης του εν λόγω μέτρου, η ΕΚΤ ή η οικεία εθνική αρμόδια αρχή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι πληρούται η προϋπόθεση του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο α) σε σχέση με το ίδρυμα ή την οντότητα που έχει λάβει τα εν λόγω μέτρα στήριξης και κοινοποιεί την εν λόγω εκτίμηση στην Επιτροπή και το Συμβούλιο Εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο.»·

21) το άρθρο 19 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Αν η δράση εξυγίανσης συνεπάγεται τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ, ή ενίσχυσης από το Ταμείο σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, το καθεστώς εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 6 του παρόντος κανονισμού δεν εφαρμόζεται έως ότου η Επιτροπή εγκρίνει θετική ή υπό όρους απόφαση ή απόφαση για τη μη διατύπωση αντιρρήσεων όσον αφορά τη συμβατότητα μιας τέτοιας ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά. Η Επιτροπή λαμβάνει την απόφαση σχετικά με τη συμβατότητα της χρήσης κρατικής ενίσχυσης ή ενίσχυσης από το Ταμείο με την εσωτερική αγορά το αργότερο όταν εγκρίνει ή διατυπώνει αντιρρήσεις για το καθεστώς εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 7 δεύτερο εδάφιο ή όταν λήξει η περίοδος των 24 ωρών που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 7 πέμπτο εδάφιο, ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι προγενέστερη.

Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που τους ανατίθενται με το άρθρο 18 του παρόντος κανονισμού, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης θεσπίζουν διαρθρωτικές ρυθμίσεις που διασφαλίζουν την επιχειρησιακή ανεξαρτησία και αποτρέπουν τις συγκρούσεις συμφερόντων που θα μπορούσαν να ανακύψουν μεταξύ των ρόλων που είναι επιφορτισμένοι με την εκτέλεση των εν λόγω καθηκόντων και άλλων ρόλων και δημοσιοποιούν με κατάλληλο τρόπο όλες τις σχετικές πληροφορίες για την εσωτερική τους οργάνωση στο πλαίσιο αυτό.»·

β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Μόλις το Συμβούλιο Εξυγίανσης κρίνει ότι ενδέχεται να είναι αναγκαία η χρήση του Ταμείου, επικοινωνεί με την Επιτροπή ανεπίσημα, αμέσως και με εμπιστευτικό τρόπο για να συζητήσει την πιθανή χρήση του Ταμείου, συμπεριλαμβανομένων των νομικών και οικονομικών πτυχών που σχετίζονται με τη χρήση του. Μόλις το Συμβούλιο Εξυγίανσης είναι επαρκώς βέβαιο ότι το προβλεπόμενο καθεστώς εξυγίανσης συνεπάγεται τη χρήση ενίσχυσης από το Ταμείο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης κοινοποιεί επισήμως στην Επιτροπή την προτεινόμενη χρήση του Ταμείου. Η εν λόγω κοινοποίηση περιέχει όλες τις

πληροφορίες που χρειάζεται η Επιτροπή για να προβεί στις εκτιμήσεις της σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, και τις οποίες κατέχει το Συμβούλιο Εξυγίανσης ή τις οποίες το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει την εξουσία να λάβει σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Μόλις λάβει την κοινοποίηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, η Επιτροπή εκτιμά αν η χρήση του Ταμείου προκαλεί στρέβλωση ή ενέχει κίνδυνο να προκαλέσει στρέβλωση του ανταγωνισμού ευνοώντας τον δικαιούχο ή οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση κατά τρόπο ώστε, στον βαθμό που θα επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, να καθίσταται ασύμβατη με την εσωτερική αγορά. Η Επιτροπή εφαρμόζει στη χρήση του Ταμείου τα κριτήρια που έχουν τεθεί για την εφαρμογή των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 107 ΣΛΕΕ. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης παρέχει στην Επιτροπή τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του ή τις οποίες έχει την εξουσία να λάβει σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τις οποίες η Επιτροπή κρίνει αναγκαίες για τη διενέργεια της εν λόγω εκτίμησης.

Κατά τη διαμόρφωση της εκτίμησής της, η Επιτροπή ακολουθεί όλους τους σχετικούς κανονισμούς που έχουν εκδοθεί δυνάμει του άρθρου 109 ΣΛΕΕ, όλες τις συναφείς και σχετικές ανακοινώσεις και κατευθυντήριες γραμμές, καθώς και μέτρα που έχει εγκρίνει η Επιτροπή κατ' εφαρμογή των κανόνων των Συνθηκών περί κρατικών ενισχύσεων, όπως αυτοί ισχύουν όταν η Επιτροπή πρόκειται να προβεί στην εκτίμησή της. Τα μέτρα αυτά εφαρμόζονται ως εάν οι αναφορές στο κράτος μέλος που υποχρεούται να κοινοποιήσει την ενίσχυση ήταν αναφορές στο Συμβούλιο Εξυγίανσης, καθώς και με οιεσδήποτε άλλες αναγκαίες προσαρμογές.

Η Επιτροπή αποφασίζει σχετικά με τη συμβατότητα της χρήσης του Ταμείου με την εσωτερική αγορά και απευθύνει την απόφαση αυτή στο Συμβούλιο Εξυγίανσης και στις εθνικές αρχές εξυγίανσης του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους ή κρατών μελών. Η απόφαση αυτή μπορεί να εξαρτάται από όρους, δεσμεύσεις ή αναλήψεις υποχρεώσεων έναντι του δικαιούχου και λαμβάνει υπόψη την ανάγκη έγκαιρης εκτέλεσης της δράσης εξυγίανσης από το Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Η απόφαση μπορεί επίσης να καθορίζει υποχρεώσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης, των εθνικών αρχών εξυγίανσης στο συμμετέχον κράτος μέλος ή στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, ή του δικαιούχου, να διευκολύνουν την παρακολούθηση της συμμόρφωσης προς την απόφαση. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει τον ορισμό θεματοφύλακα ή άλλου ανεξάρτητου προσώπου για να συνδράμει στην παρακολούθηση. Ο θεματοφύλακας ή το άλλο ανεξάρτητο πρόσωπο μπορεί να εκτελεί καθήκοντα τα οποία προσδιορίζονται στην απόφαση της Επιτροπής.

Κάθε απόφαση που λαμβάνεται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει αρνητική απόφαση, απευθυνόμενη στο Συμβούλιο Εξυγίανσης, εάν κρίνει ότι η προτεινόμενη χρήση του Ταμείου θα ήταν ασύμβατη με την εσωτερική αγορά και δεν είναι δυνατόν να υλοποιηθεί με τη μορφή που προτάθηκε από το Συμβούλιο Εξυγίανσης. Μόλις παραλάβει τέτοια απόφαση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης επανεξετάζει το καθεστώς εξυγίανσης που είχε προτείνει και καταρτίζει αναθεωρημένο καθεστώς εξυγίανσης.»·

γ) η παράγραφος 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«10. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί, κατόπιν αίτησης κράτους μέλους ή του Συμβουλίου Εξυγίανσης, εντός 7 ημερών από την υποβολή της αίτησης αυτής, να αποφασίσει ομόφωνα ότι η χρήση του Ταμείου πρέπει να θεωρηθεί συμβατή με την εσωτερική αγορά, εφόσον η απόφαση αυτή δικαιολογείται από εξαιρετικές περιστάσεις. Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση επί της υπόθεσης, όταν το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει εντός των εν λόγω 7 ημερών.»·

22) το άρθρο 20 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Προτού αποφασίσει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εξυγίανση ή οι προϋποθέσεις για απομείωση ή μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων και επιλέξιμων υποχρεώσεων όπως αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 1, το Συμβούλιο Εξυγίανσης διασφαλίζει τη διενέργεια δίκαιης, συνετής και ρεαλιστικής αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων οντότητας όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 από πρόσωπο ανεξάρτητο από κάθε δημόσια αρχή, συμπεριλαμβανομένου του Συμβουλίου Εξυγίανσης και της εθνικής αρχής εξυγίανσης, και από την οικεία οντότητα.»·

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 8α:

«8α. Όταν είναι αναγκαίο για την τεκμηρίωση των αποφάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 5 στοιχεία γ) και δ), ο εκτιμητής συμπληρώνει τις πληροφορίες της παραγράφου 7 στοιχείο γ) με εκτίμηση της αξίας των εκτός ισολογισμού στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, συμπεριλαμβανομένων των ενδεχόμενων υποχρεώσεων και περιουσιακών στοιχείων.»·

γ) στην παράγραφο 18, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο δ):

«δ) κατά τον προσδιορισμό των ζημιών που θα είχε υποστεί το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, εφαρμόζει τα κριτήρια και τη μεθοδολογία που αναφέρονται στο άρθρο 11ε της οδηγίας 2014/49/ΕΕ και σε κάθε κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο.»·

23) το άρθρο 21 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

i) το πρώτο εδάφιο τροποποιείται ως εξής:

— η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 18, ασκεί την εξουσία απομείωσης και μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων και επιλέξιμων υποχρεώσεων όπως αναφέρεται στην παράγραφο 7α, όσον αφορά τις οντότητες και τους ομίλους του άρθρου 7 παράγραφος 2, καθώς και τις οντότητες και τους ομίλους του άρθρου 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και του άρθρου 7 παράγραφος 5, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, μόνο εάν διαπιστώσει, κατά την εκτελεστική του σύνοδο, και αφού λάβει κοινοποίηση σύμφωνα με

το τέταρτο εδάφιο ή ιδία πρωτοβουλία, ότι πληρούνται μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:»·

— το στοιχείο ε) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ε) απαιτείται έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη από την οντότητα ή τον όμιλο, εκτός εάν η εν λόγω στήριξη λαμβάνει μία από τις μορφές που αναφέρονται στο άρθρο 18α παράγραφος 1»·

ii) το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η εκτίμηση των προϋποθέσεων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχεία α) έως δ) πραγματοποιείται από την ΕΚΤ για τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο α), ή από τη σχετική εθνική αρμόδια αρχή για τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο β), άρθρο 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και άρθρο 7 παράγραφος 5, και από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, κατά την εκτελεστική σύνοδό του, κατά τον καταμερισμό των καθηκόντων σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18 παράγραφοι 1 και 2.»·

β) η παράγραφος 2 απαλείφεται·

γ) στην παράγραφο 3, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) έχοντας υπόψη το χρονοδιάγραμμα, την ανάγκη αποτελεσματικής εφαρμογής των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής ή τη στρατηγική εξυγίανσης για τον όμιλο εξυγίανσης και τις άλλες σχετικές περιστάσεις, δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με οιαδήποτε ενέργεια, με εναλλακτικά μέτρα του ιδιωτικού τομέα, με εποπτική δράση ή με μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, πλην της απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 7α, θα αποφευχθεί η πτώχευση της οντότητας ή του ομίλου εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.»·

δ) η παράγραφος 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«9. Όταν συντρέχουν μία ή περισσότερες από τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 σε σχέση με οντότητα που αναφέρεται στην εν λόγω παράγραφο, και πληρούνται επίσης οι προϋποθέσεις του άρθρου 18 παράγραφος 1 σε σχέση με την εν λόγω οντότητα ή οντότητα που ανήκει στον ίδιο όμιλο, εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 18 παράγραφοι 6, 7 και 8.»·

24) το άρθρο 27 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. Ο Ταμείο μπορεί να προβεί σε συνεισφορά σύμφωνα με την παράγραφο 6, μόνον εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) οι μέτοχοι, οι κάτοχοι σχετικών κεφαλαιακών μέσων και άλλων υποχρεώσεων υποκείμενων σε αναδιάρθρωση παθητικού μέσω μείωσης, απομείωσης ή μετατροπής σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και το άρθρο 21 παράγραφος 10 του παρόντος κανονισμού και το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 79 του παρόντος κανονισμού και το άρθρο 109 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, κατά περίπτωση, έχουν συνεισφέρει στην απορρόφηση των ζημιών και στην ανακεφαλαιοποίηση με ποσό ίσο τουλάχιστον με το 8 %

των συνολικών υποχρεώσεων, συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων του υπό εξυγίανση ιδρύματος, μετρούμενων σύμφωνα με την αποτίμηση που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφοι 1 έως 15·

β) η συνεισφορά του ταμείου εξυγίανσης δεν υπερβαίνει το 5 % των συνολικών υποχρεώσεων συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων του υπό εξυγίανση ιδρύματος, μετρούμενων σύμφωνα με την αποτίμηση που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφοι 1 έως 15.»·

β) οι παράγραφοι 9 και 10 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«9. Το Ταμείο μπορεί να συνεισφέρει από πόρους που έχουν συγκεντρωθεί μέσω εκ των προτέρων συνεισφορών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 70, και οι οποίοι δεν έχουν χρησιμοποιηθεί ακόμη, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το Ταμείο έχει καταβάλει συνεισφορά σύμφωνα με την παράγραφο 6 και έχει επιτευχθεί το όριο του 5 % που αναφέρεται στην παράγραφο 7 στοιχείο β)·

β) όλες οι υποχρεώσεις που κατατάσσονται χαμηλότερα από τις καταθέσεις και δεν εξαιρούνται από τη διάσωση με ίδια μέσα σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 5 έχουν απομειωθεί ή μετατραπεί πλήρως.

10. Σε έκτακτες περιστάσεις, εναλλακτικά ή συμπληρωματικά προς την συνεισφορά του Ταμείου που αναφέρεται στην παράγραφο 9, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο 9, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να αναζητήσει περαιτέρω χρηματοδότηση από εναλλακτικές πηγές χρηματοδότησης.»·

γ) στην παράγραφο 13, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η εκτίμηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο καθορίζει το ποσό κατά το οποίο πρέπει να απομειωθούν ή να μετατραπούν οι υποχρεώσεις υποκείμενες σε αναδιάρθρωση παθητικού:

α) για να αποκατασταθεί ο δείκτης κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 του υπό εξυγίανση ιδρύματος ή, κατά περίπτωση, για να καθοριστεί ο δείκτης του μεταβατικού ιδρύματος, λαμβάνοντας υπόψη τυχόν εισφορά κεφαλαίου από το Ταμείο σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο δ)·

β) για να διατηρηθεί επαρκής εμπιστοσύνη της αγοράς στο ίδρυμα υπό εξυγίανση ή στο μεταβατικό ίδρυμα, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη κάλυψης ενδεχόμενων υποχρεώσεων, και να δοθεί στο υπό εξυγίανση ίδρυμα η δυνατότητα να συνεχίσει να πληροί, για τουλάχιστον 1 έτος, τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας και για να συνεχίσει να ασκεί τις δραστηριότητες για τις οποίες έχει λάβει άδεια βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή της οδηγίας 2014/65/ΕΕ.»·

25) το άρθρο 30 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«**Υποχρέωση συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών**»·

β) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 2α, 2β και 2γ:

«2α. Το συμβούλιο, το ΕΣΣΚ, η ΕΑΤ, η ΕΑΚΑΑ και η ΕΑΑΕΣ συνεργάζονται στενά και ανταλλάσσουν όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των αντίστοιχων καθηκόντων τους.

2β. Η ΕΚΤ και άλλα μέλη του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) συνεργάζονται στενά με το Συμβούλιο Εξυγίανσης και του παρέχουν όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων του, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που συλλέγουν σύμφωνα με το καταστατικό τους. Το άρθρο 88 παράγραφος 6 εφαρμόζεται στις σχετικές ανταλλαγές πληροφοριών.

2γ. Οι εντεταλμένες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 18 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ συνεργάζονται στενά με το Συμβούλιο Εξυγίανσης και του παρέχουν όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων του.»·

γ) η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης επιδιώκει να συνεργάζεται στενά με κάθε μηχανισμό δημόσιας χρηματοδοτικής συνδρομής, συμπεριλαμβανομένου του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΕΤΧΣ) και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ), ιδίως σε όλες τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) στις έκτακτες περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 27 παράγραφος 9 και όταν ο εν λόγω μηχανισμός έχει χορηγήσει ή ενδέχεται να χορηγήσει άμεση ή έμμεση χρηματοδοτική συνδρομή σε οντότητες εγκατεστημένες σε συμμετέχον κράτος μέλος·

β) όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει συνάψει για το Ταμείο χρηματοδοτική ρύθμιση σύμφωνα με το άρθρο 74.»·

δ) η παράγραφος 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. Όταν είναι απαραίτητο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης συνάπτει μνημόνιο συνεννόησης με την ΕΚΤ και άλλα μέλη του ΕΣΚΤ, τις εθνικές αρχές εξυγίανσης και εθνικές αρμόδιες αρχές στο οποίο περιγράφεται με γενικούς όρους η μεταξύ τους συνεργασία σύμφωνα με τις παραγράφους 2, 2α, 2β και 4 του παρόντος άρθρου και σύμφωνα με το άρθρο 74 δεύτερο εδάφιο, κατά την εκτέλεση των αντίστοιχων καθηκόντων τους δυνάμει της ενωσιακής νομοθεσίας. Το μνημόνιο επανεξετάζεται σε τακτική βάση και δημοσιεύεται με την επιφύλαξη των απαιτήσεων επαγγελματικού απορρήτου.»·

26) προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 30α:

«*Άρθρο 30α*

Πληροφορίες που τηρούνται από κεντρικό αυτοματοποιημένο μηχανισμό

1. Οι αρχές που διαχειρίζονται τους κεντρικούς αυτοματοποιημένους μηχανισμούς οι οποίοι θεσπίστηκαν με το άρθρο 32α της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου** παρέχουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης, κατόπιν αιτήματός του, πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των πελατών για τους οποίους η οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 είναι ο μόνος ή ο κυριότερος τραπεζικός εταίρος.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ζητεί τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μόνο κατά περίπτωση και εφόσον είναι αναγκαίο για τον σκοπό της εκτέλεσης των καθηκόντων του δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να ανταλλάσσει τις πληροφορίες που λαμβάνει σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης στο πλαίσιο της εκτέλεσης των αντίστοιχων καθηκόντων τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

** Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 73).»·

27) στο άρθρο 31 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3:

«3. Όσον αφορά τις οντότητες και τους ομίλους που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, καθώς και για τις οντότητες και τους ομίλους που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και στο άρθρο 7 παράγραφος 5, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης διαβουλεύονται με το Συμβούλιο Εξυγίανσης προτού ενεργήσουν δυνάμει του άρθρου 86 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.»·

28) στο άρθρο 32 παράγραφος 1, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Όταν όμιλος περιλαμβάνει οντότητες εγκατεστημένες σε συμμετέχοντα κράτη μέλη, καθώς και σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη ή τρίτες χώρες, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκπροσωπεί τις εθνικές αρχές εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών για τους σκοπούς της διαβούλευσης και της συνεργασίας με μη συμμετέχοντα κράτη μέλη ή με τρίτες χώρες σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45η, 55 και 88 έως 92 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, με την επιφύλαξη της τυχόν απαιτούμενης βάσει του παρόντος κανονισμού έγκρισης του Συμβουλίου ή της Επιτροπής.»·

29) το άρθρο 34 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί, κάνοντας πλήρη χρήση όλων των πληροφοριών που είναι ήδη διαθέσιμες στην ΕΚΤ, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που συλλέγονται από τα μέλη του ΕΣΚΤ σύμφωνα με το καταστατικό τους, ή όλων των πληροφοριών που έχουν στη διάθεσή τους οι εθνικές αρμόδιες αρχές, το ΕΣΣΚ, η ΕΑΤ, η ΕΑΚΑΑ ή η ΕΑΑΕΣ, να ζητήσει, μέσω των εθνικών αρχών εξυγίανσης ή απευθείας, αφού ενημερώσει τις εν λόγω αρχές, από τα ακόλουθα νομικά ή φυσικά πρόσωπα να του παρέχουν όλες τις αναγκαίες πληροφορίες, σύμφωνα με τη διαδικασία που ζητεί το Συμβούλιο Εξυγίανσης και με τη μορφή που ζητεί το Συμβούλιο Εξυγίανσης, για την εκτέλεση των καθηκόντων του:»·

β) οι παράγραφοι 5 και 6 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, η ΕΚΤ, τα μέλη του ΕΣΚΤ, οι εθνικές αρμόδιες αρχές, το ΕΣΣΚ, η ΕΑΤ, η ΕΑΚΑΑ, η ΕΑΑΕΣ και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης δύνανται να συντάσσουν μνημόνια συνεννόησης στα οποία καθορίζεται η διαδικασία που διέπει την ανταλλαγή πληροφοριών. Η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ του Συμβουλίου Εξυγίανσης, της ΕΚΤ, και άλλων μελών του ΕΣΚΤ, των εθνικών αρμόδιων αρχών, του ΕΣΣΚ, της ΕΑΤ, της ΕΑΚΑΑ, της ΕΑΑΕΣ και των εθνικών αρχών εξυγίανσης δεν θεωρείται ότι συνιστά παραβίαση των απαιτήσεων επαγγελματικού απορρήτου.

6. Οι εθνικές αρμόδιες αρχές, η ΕΚΤ, τα μέλη του ΕΣΚΤ, το ΕΣΣΚ, η ΕΑΤ, η ΕΑΚΑΑ, η ΕΑΑΕΣ και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης συνεργάζονται με το Συμβούλιο Εξυγίανσης για να επαληθεύσουν αν ορισμένες ή όλες οι ζητούμενες πληροφορίες είναι ήδη διαθέσιμες κατά τον χρόνο υποβολής του αιτήματος. Όταν οι πληροφορίες αυτές είναι διαθέσιμες, οι εθνικές αρμόδιες αρχές, η ΕΚΤ και άλλα μέλη του ΕΣΚΤ, το ΕΣΣΚ, η ΕΑΤ, η ΕΑΚΑΑ, η ΕΑΑΕΣ ή οι εθνικές αρχές εξυγίανσης παρέχουν τις πληροφορίες αυτές στο Συμβούλιο Εξυγίανσης.»·

30) στο άρθρο 43 παράγραφος 1 προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο αα):

«αα) τον αντιπρόεδρο που διορίζεται κατά το άρθρο 56·»·

31) στο άρθρο 50 παράγραφος 1, το στοιχείο ιδ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ιδ) διορίζει υπόλογο και εσωτερικό ελεγκτή, δυνάμει του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό, οι οποίοι λειτουργούν υπό καθεστώς ανεξαρτησίας κατά την άσκηση των καθηκόντων τους·»·

32) το άρθρο 53 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, η πρώτη περίοδος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το Συμβούλιο Εξυγίανσης στην εκτελεστική σύνοδό του αποτελείται από τον πρόεδρο, τον αντιπρόεδρο και τα τέσσερα μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β).»·

β) στην παράγραφο 5, οι λέξεις «άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχεία α), αα) και β)»·

33) στο άρθρο 55, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Όταν συσκέπτονται για μεμονωμένη οντότητα ή για όμιλο εγκατεστημένο σε ένα μόνο συμμετέχον κράτος μέλος, εφόσον το σύνολο των μελών που αναφέρονται στο άρθρο 53 παράγραφοι 1 και 3 δεν είναι σε θέση να λάβει κοινή απόφαση με συναίνεση εντός της προθεσμίας που έχει ορίσει ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) λαμβάνουν απόφαση με απλή πλειοψηφία.

2. Όταν συσκέπτονται για έναν διασυνοριακό όμιλο, εφόσον το σύνολο των μελών που αναφέρονται στο άρθρο 53 παράγραφοι 1 και 4 δεν είναι σε θέση να λάβει κοινή απόφαση με συναίνεση εντός της προθεσμίας που έχει ορίσει ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) λαμβάνουν απόφαση με απλή πλειοψηφία.»·

34) το άρθρο 56 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 2, το στοιχείο δ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«δ) κατάρτιση προσχεδίου προϋπολογισμού και σχεδίου προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 61 και εκτέλεση του προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 63·»·

β) στην παράγραφο 5, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η θητεία του προέδρου, του αντιπροέδρου και των μελών που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) διαρκεί πέντε έτη. Η θητεία αυτή είναι ανανεώσιμη άπαξ.

Πρόσωπο το οποίο έχει υπηρετήσει δύο θητείες ως πρόεδρος, αντιπρόεδρος ή μέλος που αναφέρεται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) δεν είναι επιλέξιμο για διορισμό σε καμία από τις άλλες δύο θέσεις.»·

γ) στην παράγραφο 6, πρώτο εδάφιο, προστίθεται η ακόλουθη φράση:

«Η Επιτροπή μπορεί να ορίσει τα ονόματα που περιλαμβάνονται στον κατάλογο των επικρατέστερων υποψηφίων με τη σειρά που αντικατοπτρίζει την αξιολόγηση της καταλληλότητας κάθε υποψηφίου από την Επιτροπή με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου.»·

δ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 6α:

«6α. Κατά τους 9 μήνες που προηγούνται της λήξης της πρώτης θητείας του προέδρου, του αντιπροέδρου και των μελών που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β), η Επιτροπή αξιολογεί τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν κατά την πρώτη θητεία και αποφασίζει αν θα υποβάλει πρόταση ανανέωσης της θητείας με βάση τα αποτελέσματα της εν λόγω αξιολόγησης.

Το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, εκδίδει εκτελεστική απόφαση για την ανανέωση της θητείας του προέδρου, του αντιπροέδρου και των μελών που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β). Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.»·

ε) στην παράγραφο 7 η τελευταία περίοδος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους έως τον διορισμό των διαδόχων τους και την ανάληψη των καθηκόντων τους σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου που αναφέρεται στην παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου.»·

35) το άρθρο 61 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο 61*

Κατάρτιση του προϋπολογισμού

1. Έως τις 31 Μαρτίου κάθε έτους, ο πρόεδρος καταρτίζει προσχέδιο προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης, στο οποίο περιλαμβάνονται κατάσταση προβλέψεων των εσόδων και δαπανών του Συμβουλίου Εξυγίανσης για το επόμενο οικονομικό έτος και το οργανόγραμμα για το επόμενο έτος, και το υποβάλλει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης κατά τη σύνοδο της ολομέλειάς του.

Κατά τη σύνοδο της ολομέλειάς του, το Συμβούλιο Εξυγίανσης προσαρμόζει, εφόσον απαιτείται, το προσχέδιο προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης μαζί με το σχέδιο οργανογράμματος.

2. Με βάση το προσχέδιο προϋπολογισμού, όπως εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Εξυγίανσης κατά τη σύνοδο της ολομέλειάς του, ο πρόεδρος καταρτίζει σχέδιο προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης και το υποβάλλει προς έγκριση στη σύνοδο της ολομέλειάς του.

Έως τις 30 Νοεμβρίου κάθε έτους, το Συμβούλιο Εξυγίανσης στη σύνοδο της ολομέλειας προσαρμόζει το σχέδιο προϋπολογισμού που υπέβαλε ο πρόεδρος και εγκρίνει τον τελικό προϋπολογισμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης μαζί με το οργανόγραμμα.»·

36) στο άρθρο 69, η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Εάν, μετά την αρχική περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα μειωθούν κάτω του επιπέδου-στόχου που καθορίζεται στην εν λόγω παράγραφο, οι τακτικές συνεισφορές που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 70 αυξάνονται έως ότου επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να αναβάλει την είσπραξη των τακτικών συνεισφορών που εισπράττονται σύμφωνα με το άρθρο 70 για 1 ή περισσότερα έτη, προκειμένου να διασφαλίσει ότι το προς είσπραξη ποσό ανέρχεται σε ποσό ανάλογο προς το κόστος της διαδικασίας είσπραξης, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω αναβολή δεν επηρεάζει ουσιωδώς την ικανότητα του Συμβουλίου Εξυγίανσης να χρησιμοποιεί το Ταμείο σύμφωνα με το τμήμα 3. Μετά την επίτευξη του επιπέδου-στόχου για πρώτη φορά και εάν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα έχουν μετέπειτα μειωθεί σε λιγότερο από τα δύο τρίτα του επιπέδου-στόχου, οι εν λόγω συνεισφορές καθορίζονται σε ύψος που επιτρέπει την επίτευξη του επιπέδου-στόχου εντός 6 ετών.»·

37) το άρθρο 70 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος που καθορίζεται στο άρθρο 69 μπορεί να περιλαμβάνουν αμετάκλητες αναλήψεις πληρωμών οι οποίες καλύπτονται πλήρως από εξασφαλίσεις με περιουσιακά στοιχεία χαμηλού κινδύνου που δεν βαρύνονται από τυχόν δικαιώματα τρίτων μερών, στην απόλυτη διάθεση του Συμβουλίου Εξυγίανσης και προοριζόμενα για αποκλειστική χρήση από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, για τους σκοπούς που καθορίζονται στο άρθρο 76 παράγραφος 1. Το μερίδιο των εν λόγω αμετάκλητων αναλήψεων πληρωμών δεν υπερβαίνει το 50 % του συνολικού ποσού των συνεισφορών που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Εντός του ορίου αυτού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης καθορίζει ετησίως το μερίδιο των αμετάκλητων αναλήψεων πληρωμών επί του συνολικού ποσού των συνεισφορών που πρέπει να συγκεντρωθούν σύμφωνα με το παρόν άρθρο.»·

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3α:

«3α. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης αξιώνει την εκτέλεση των αμετάκλητων δεσμεύσεων πληρωμών που έχουν αναληφθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου όταν απαιτείται η χρήση του Ταμείου σύμφωνα με το άρθρο 76.

Όταν ένα ίδρυμα ή μια οντότητα παύσει να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2 και δεν υπόκειται πλέον στην υποχρέωση καταβολής συνεισφορών σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο

Εξυγίανσης αξιώνει την εκτέλεση των αμετάκλητων δεσμεύσεων πληρωμών που έχουν εισπραχθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 και εξακολουθούν να οφείλονται. Εάν η συνεισφορά που συνδέεται με την αμετάκλητη δέσμευση πληρωμών καταβληθεί δεόντως με την πρώτη αξίωση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης ακυρώνει τη δέσμευση και επιστρέφει την εξασφάλιση. Εάν η συνεισφορά δεν καταβληθεί δεόντως με την πρώτη αξίωση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης κατάσχει την εξασφάλιση και ακυρώνει τη δέσμευση.»·

38) στο άρθρο 71 παράγραφος 1, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το συνολικό ποσό των έκτακτων εκ των υστέρων συνεισφορών κατ' έτος δεν υπερβαίνει το τριπλάσιο του 12,5 % του επιπέδου-στόχου.»·

39) στο άρθρο 74, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενημερώνει την Επιτροπή και την ΕΚΤ μόλις κρίνει ότι ενδέχεται να είναι αναγκαίο να ενεργοποιηθούν οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις που έχουν συναφθεί για το Ταμείο σύμφωνα με το παρόν άρθρο, και παρέχει στην Επιτροπή και στην ΕΚΤ όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους όσον αφορά τις εν λόγω χρηματοδοτικές ρυθμίσεις.»·

40) το άρθρο 76 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης κρίνει ότι η χρήση του Ταμείου για τους σκοπούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι πιθανό έχει ως έμμεσο αποτέλεσμα να μετακυλισθεί στο Ταμείο μέρος των ζημιών οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2, εφαρμόζονται οι αρχές που διέπουν τη χρήση του Ταμείου σύμφωνα με το άρθρο 27.»·

β) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 5 και 6:

«5. Όταν τα εργαλεία εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή β) χρησιμοποιηθούν για τη μεταβίβαση μέρους μόνο των περιουσιακών στοιχείων, των δικαιωμάτων ή των υποχρεώσεων του υπό εξυγίανση ιδρύματος, το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει απαίτηση έναντι της εναπομένουσας οντότητας για τυχόν έξοδα και ζημίες που υπέστη το Ταμείο ως αποτέλεσμα τυχόν συνεισφορών στην εξυγίανση σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου σε σχέση με ζημίες που σε διαφορετική περίπτωση θα είχαν υποστεί οι πιστωτές.

6. Οι απαιτήσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης που αναφέρονται στην παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου και στο άρθρο 22 παράγραφος 6 έχουν, σε κάθε συμμετέχον κράτος μέλος, την ίδια σειρά κατάταξης με τις απαιτήσεις των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης στο εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 9 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.»·

41) το άρθρο 79 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 1, 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης προβαίνει σε δράση εξυγίανσης έναντι πιστωτικού ιδρύματος, υπό την προϋπόθεση ότι η δράση αυτή διασφαλίζει ότι οι καταθέτες εξακολουθούν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους, ώστε να αποτρέπεται η ανάληψη

ζημιών από τους καταθέτες, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων στο οποίο συμμετέχει το εν λόγω πιστωτικό ίδρυμα συνεισφέρει για τους σκοπούς και υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 109 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης καθορίζει το ποσό της συνεισφοράς του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα με την παράγραφο 1, αφού ζητήσει τη γνώμη του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων και, κατά περίπτωση, της εντεταλμένης αρχής κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 σημείο 18 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, σχετικά με το εκτιμώμενο κόστος της αποπληρωμής των καταθετών σύμφωνα με το άρθρο 11ε της οδηγίας 2014/49/ΕΕ και σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 20 του παρόντος κανονισμού.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης κοινοποιεί την απόφασή του, όπως αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, στην ορισθείσα αρχή κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 σημείο 18 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ και στο σύστημα εγγύησης των καταθέσεων με το οποίο είναι συνδεδεμένο το ίδρυμα. Το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων εφαρμόζει την εν λόγω απόφαση χωρίς καθυστέρηση.»·

β) στην παράγραφο 5, απαλείφονται το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο·

42) στο άρθρο 85 παράγραφος 3, οι λέξεις «του άρθρου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «που εγκρίνεται σύμφωνα με το άρθρο»·

43) στο άρθρο 88 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 7:

«7. Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει το Συμβούλιο Εξυγίανσης να γνωστοποιεί τις αναλύσεις ή εκτιμήσεις του, μεταξύ άλλων όταν βασίζονται σε πληροφορίες που παρέχονται από τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 ή από άλλες αρχές όπως αναφέρεται στην παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου, όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκτιμά ότι η γνωστοποίηση δεν θίγει την προστασία του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά τη δημοσιονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική και ότι υπάρχει δημόσιο συμφέρον να γνωστοποιηθεί ποια υπερισχύει τυχόν άλλων συμφερόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου. Η εν λόγω γνωστοποίηση θεωρείται ότι πραγματοποιείται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης κατά την άσκηση των καθηκόντων του δυνάμει του παρόντος κανονισμού για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.».

Άρθρο 2

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από … [Υπηρεσία Εκδόσεων να προστεθεί η ημερομηνία = 18 μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος τροποποιητικού κανονισμού].

Ωστόσο, το άρθρο 1 σημείο 1 στοιχείο α), σημεία 2 και 3, σημείο 4 στοιχείο α), σημείο 5 στοιχεία α), β) και γ) σημεία i) και ii), σημείο 6 στοιχείο α), σημείο 7, σημείο 13 στοιχείο α) σημεία i) και β), σημείο 14 στοιχεία α), β) και δ), σημείο 19 στοιχεία δ) και ε), σημείο 21, σημείο 23 στοιχείο α) σημείο i) πρώτη περίπτωση, στοιχεία β) και δ), σημεία 25 έως 35 και σημεία 39, 42 και 43 εφαρμόζονται από ... [Υπηρεσία Εκδόσεων: να προστεθεί η ημερομηνία = 1 μήνας από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος τροποποιητικού κανονισμού].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Η Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*